

918.198
ม. 194.7
1.2

การปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยครูในทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร

ปริญญาโท

ของ

มณี เหมทานนท์

24 เม.ย. 2535

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

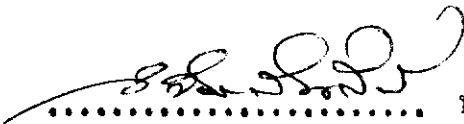
ธันวาคม 2528

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177741

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานี้ฉบับนี้
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

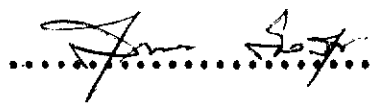
คณะกรรมการควบคุมปฏิญานี้

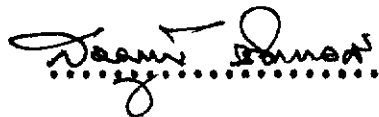

..... ประธาน


..... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ


..... ประธาน


..... กรรมการ


..... กรรมการ

ประกาศนุญการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร สนิธิ
ประธานกรรมการที่ปรึกษาและดร. สุวัตร หึงสุข กรรมการที่ปรึกษา ที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ
ให้ข้อคิดเห็นและช่วยเหลือตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องตลอดเวลาทำการวิจัย ผู้วิจัยขานซึ่งและสำนึก
ในพระคุณ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่งไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร. ทองคุณ หงส์พันธุ์ อธิการวิทยาลัยครูบุรีรัมย์และผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ ดร. โชติ เพชรชื่น ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางวิชาการและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ได้กรุณาตรวจสอบและแนะนำปรับปรุงแก้ไขในแบบ
สอบตามการวิจัยเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณอธิการ รองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าภาควิชา
คณาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครูที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล
เป็นอย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ แห่งวิทยาลัยครูบุรีรัมย์และคุณไพฑูรย์ กฤษณ์เพชร
แห่งกองแผนงาน สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี


(นายเมธี เหมทานนท์)

ผลการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานเลขาธิการตุรตุสกา

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	ถ้าจำกัดความศัพท์เฉพาะ.....	7
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	9
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
	เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	10
	ความหมายของวินัย.....	10
	ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม.....	11
	วิทยาลัยครูกับการปลูกฝังวินัยของนักศึกษา.....	13
	ระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของนักศึกษา.....	13
	ระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักศึกษา.....	14
	ความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษา.....	16
	ระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักศึกษา.....	16
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
	งานวิจัยในประเทศ.....	17
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	23
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	25
	การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	25

การสร้างเครื่องมือ.....	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
5 สรุป อภิปรายผลและขอเสนอแนะ.....	92
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	92
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	92
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	92
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	93
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	94
อภิปรายผล.....	102
ขอเสนอแนะ.....	108
ขอเสนอแนะเพื่อการวิจัย.....	111
บรรณานุกรม.....	113
ภาคผนวก.....	119
ภาคผนวก ก ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม.....	120
ภาคผนวก ข หนังสือรับรองของคณะที่บัณฑิต อธิปไตยกรรมการฝึกหัดครูและของผู้วิจัย.....	128
ภาคผนวก ค แบบสอบถาม.....	132

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่ม วิทยาลัยครู.....	26
2	จำนวนแบบสอบถามที่ส่งให้กลุ่มตัวอย่างและแบบสอบถามที่ได้รับคืน จำแนกตาม กลุ่มวิทยาลัยครูและสถานภาพ.....	30
3	จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเพศ กลุ่มวิทยาลัย และรายได้เดือนของนักศึกษา.....	38
4	จำนวนและร้อยละของอาจารย์ จำแนกตามเพศ กลุ่มวิทยาลัยครู และประสบการณ์การทำงานของอาจารย์.....	40
5	จำนวนและร้อยละของผู้บริหาร จำแนกตามเพศ กลุ่มวิทยาลัยครู และประสบการณ์การทำงานของผู้บริหาร.....	42
6	การรายเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติตาม วินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย.....	44
7	การรายเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติตาม วินัยของนักศึกษา ด้านความประพฤติ.....	46
8	การรายเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติตาม วินัยของนักศึกษา ด้านความประพฤติทางวินัย.....	48
9	การรายเฉลี่ยและร้อยละทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการลงโทษ จำแนกตามลักษณะการลงโทษ.....	50
10	การรายเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของอาจารย์ที่มีต่อการปฏิบัติตาม วินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย.....	53

11	การรายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานหัตถ์ของอาจารย์ที่มีต่อการปฏิบัติตาม วินัยของนักศึกษา ด้านความประพฤติ.....	55
12	การรายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานหัตถ์ของอาจารย์ที่มีต่อการปฏิบัติตาม วินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย.....	57
13	ค่าความถี่และการร้อยละหัตถ์ของอาจารย์ที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการลงโทษ จำแนกตามลักษณะการลงโทษ.....	59
14	การรายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานหัตถ์ของผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตาม วินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย.....	62
15	การรายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานหัตถ์ของผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตาม วินัยของนักศึกษา ด้านความประพฤติ.....	64
16	การรายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานหัตถ์ของผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตาม วินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย.....	66
17	ค่าความถี่และการร้อยละหัตถ์ของผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการลงโทษ จำแนกตามลักษณะการลงโทษ.....	68
18	เปรียบเทียบหัตถ์ของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย จำแนกตามเพศ..	71
19	เปรียบเทียบหัตถ์ของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย จำแนกตาม กลุ่มวิทยาลัยครู.....	72
20	เปรียบเทียบหัตถ์ของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย จำแนกตาม รายภาคเรียนของนักศึกษา.....	73

21	เปรียบเทียบทักษะของอาจารย์ที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย จำแนกตามเพศ...	74
22	เปรียบเทียบทักษะของอาจารย์ที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย จำแนกตาม กลุ่มวิทยาลัยครู.....	75
23	เปรียบเทียบการรายเฉลี่ยทักษะของอาจารย์ที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัยครู.....	77
24	เปรียบเทียบทักษะของอาจารย์ที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย จำแนกตาม ประสบการณ์การทำงาน.....	78
25	เปรียบเทียบทักษะของผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย จำแนกตามเพศ...	79
26	เปรียบเทียบทักษะของผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย จำแนกตาม กลุ่มวิทยาลัยครู.....	80
27	เปรียบเทียบการรายเฉลี่ยทักษะของผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัยครู.....	82
28	เปรียบเทียบทักษะของผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย จำแนกตาม ประสบการณ์การทำงาน.....	83
29	เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัย ของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย.....	84

ประวัติของผู้วิจัย

ชื่อ	ฉวี เหมทานนท์
เกิด	5 พฤศจิกายน 2497
ภูมิลำเนา	970 ถนนพานิชย์สัมพันธ์ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
การศึกษา	2508 สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนวัดระฆังประสิทธิ์ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
	2511 สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จากโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ (น.ศ. 12) อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
	2514 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนปากพนัง (ป.น.) อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
	2516 สำเร็จการศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา จากวิทยาลัยครูสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร
	2520 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.บ.) วิชาเอกพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา กรุงเทพมหานคร
	2528 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) วิชาเอกการอุดมศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร
การทำงาน	2521 เป็นอาจารย์ทำการสอนอยู่ที่วิทยาลัยครูบุรีรัมย์จนถึงปัจจุบัน สังกัดภาควิชา พลศึกษา คณะวิชาครูศาสตร์ วิทยาลัยครูบุรีรัมย์
	2524 เป็นหัวหน้าแผนกปกครองนักศึกษา ลาออกปี 2525 เมื่อได้มาศึกษาต่อ

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

วิทยาลัยครูมีบทบาทสำคัญยิ่งในการผลิตครูเพื่อสนองความต้องการและยกระดับการศึกษาของประเทศ วิทยาลัยครูที่ตั้งกระจายอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศทั้งหมด 36 แห่งนั้น มีภาระหน้าที่ผลิตครูเพื่อไปสอนตามโรงเรียน โดยเฉพาะในชนบทเป็นจำนวนมากที่สุด วิทยาลัยครูจึงมีส่วนอย่างยิ่งในการพัฒนาให้นักศึกษาได้มีคุณภาพและประสิทธิภาพเหมาะสมที่จะไปเป็นครูดำเนินการเรียนการสอนในโรงเรียนให้เจริญก้าวหน้า นักเรียนจะได้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับของสังคมและเป็นพลเมืองดีของชาติต่อไป (กรมการฝึกหัดครู และสำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ 2519 : 1 - 2) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชได้พระราชทานพระบรมราโชวาทแก่ผู้สำเร็จการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ณ สวนอัมพร เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2522 เกี่ยวกับการสอนและการฝึกอบรมครูว่า

... งานของครู นอกจากสอนให้รู้วิชาการแล้ว ยังต้องฝึกฝนอบรมความประพฤติปฏิบัติให้แก่ศิษย์ด้วย งานประการหลังนี้ รู้สึกกันเวลานี้ว่าทำได้ลำบากยากยิ่ง เลยเป็นเหตุให้หลายคนพากันละวางความสนใจไปเสียเฉย ๆ ผู้ที่รู้รอบาณอันแนบคาย จะไม่มองข้ามการอบรมความประพฤติของเด็กเป็นอันขาด และย่อมจะพยายามทำงานด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้นไปกว่าการสอนวิชา เพราะเขาสามารถทำได้ คือผู้ฉลาดย่อมรู้ธรรมชาติของเด็กว่าเด็กวัยใด ลักษณะใด ชอบการฝึกหัดอบรมแบบใด เขาย่อมสังเกตทราบได้ว่าเด็กวัยหนึ่งต้องหัดต้องประคับประคองให้ทำ จึงจะได้ผล อีกวัยหนึ่งต้องเคี่ยวเข็ญต้องบังคับ ต้องกวดขันให้ทำ จึงจะได้ผล อีกวัยหนึ่งต้องแสดงเหตุผลชวนชักจูงให้เห็นก่อน เพื่อชักจูงให้ทำ จึงจะได้ผล แต่ไม่ว่าจะสอนเด็กวัยใด ลักษณะใดผู้สอนจะต้องลงมือประพฤติเป็นตัวอย่างด้วยตนเอง ให้ได้เห็นได้รู้โดยตลอดเวลาโดยไม่ละเลยความประพฤติปฏิบัติที่ควรให้การจะให้

เกิดไว้ในชั่วเกิดเป็นอันขาด ไม่ว่าจะเป็นชัฏปฏิบัติเล็กน้อยเล็กน้อยเพียงใด ...
(สำนักกราณเลขาธิการ 2523 : 116)

พระบรมราโชวาทที่ได้พระราชทานแก่คณะครูและนักเรียนผู้ได้รับพระราชทานรางวัลดีเด่น ประจำปีการศึกษา 2521 เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2522 ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน ก็ทรงเน้นการนำเอาวิชาการไปประยุกต์ให้สำเร็จได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยการศึกษาอบรม ความคิด จิตใจ คุณธรรมและการประพฤติปฏิบัติเป็นสำคัญอีกด้วยกล่าวคือ

... การศึกษาที่ดีด้านวิชาการเป็นทั้งรากฐานและปัจจัยสำหรับการสร้างสรรค์ แต่การที่จะนำเอาวิชาการมาสร้างสรรค์ให้สำเร็จได้นั้น จำเป็นที่สุด ที่จะต้องอาศัยการศึกษาที่ดีด้านอื่น ๆ เข้าประกอบอุดหนุนด้วย การศึกษาด้านอื่น ๆ นั้น หมายถึงการศึกษาอบรม ทุก ๆ อย่าง ทั้งทางความคิดจิตใจและความประพฤติปฏิบัติ อันเป็นตัวสำคัญในการฝึกฝน ขัดเกลาให้บุคคลมีความคิดความฉลาด หนักแน่นในเหตุผลและความสุจริต ละเอียดรอบคอบ รู้จักรับผิดชอบ รู้จักตัดสินใจตามทางที่ถูกต้องเป็นธรรม ... (สำนักกราณเลขาธิการ 2523 : 140)

นอกจากพระบรมราโชวาทที่เน้นให้เห็นถึงการศึกษาอบรมทั้งวิชาการและความประพฤติปฏิบัติแล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชยังได้ทรงกล่าวถึงการสร้างระเบียบวินัยกับตนเองและสังคมให้สอดคล้องกันเพื่อเป็นผลดีต่อส่วนรวม ดังพระบรมราโชวาทที่พระราชทานแก่ผู้สำเร็จการศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2517 ว่า

... อิศราภาพกับวินัยซึ่งดูเป็นเหมือนกับสิ่งตรงกันข้ามกันนั้น แท้จริงเป็นของคู่กัน ทั้งจำเป็นจะต้องใช้ควบคู่กัน เพื่อให้ควบคุมกันอยู่เสมอ มิฉะนั้นจะหวังผลที่ดีอันพึงประสงค์ไม่ได้ อย่างนานทั้งหลายซึ่งมีความรู้ ความคิด สติปัญญา สามารถที่จะสร้างประโยชน์ต่าง ๆ ได้พร้อมมูลอย่างนี้ ถ้าขาดวินัยก็อาจปล่อยตัวปล่อยใจให้เป็นไปตามความสะลวยสบาย ทำให้สูญเสียประโยชน์ที่พึงจะได้เปล่า ๆ เท่ากับได้เบียดเบียนทำลายตนเองและ

ทำลายผู้อื่นให้เสียหายด้วยอย่างน่าคำทณที่สุด เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นที่ทุกคนจะต้องใช้วินัย บังคับ ถือบังคับให้ทำความดี ความเจริญให้แก่ตนเอง และเพื่อแผ่ความดีความเจริญนั้น แก่ผู้อื่นพร้อมกันไปด้วย ... (สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน 2525 : 23)

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชที่มีสาระเน้นถึงความสำคัญของการศึกษาอบรม ความประพฤติปฏิบัติและการสร้างระเบียบวินัยให้กับเยาวชน ประชาชนทุกระดับทุกวัย ทั้งงานด้านอาชีพการที่จะต้องเกี่ยวข้องกับการศึกษาอบรมแก่เยาวชนของชาติเหล่านี้ด้วย การศึกษามีได้หมายความว่าเฉพาะการเรียนหนังสือหรือการไปโรงเรียน บุคคลที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้มีการศึกษาไม่ได้หมายถึงผู้มีความรู้ซึ่งได้รับวุฒิบัตรจากสถานศึกษาชั้นสูงเท่านั้น แต่เป้าหมายของการศึกษามุ่งให้คนมีความรู้ดีและเป็นคนดีด้วย (โอฬาร ไรจน์ศิริ และคนอื่น ๆ 2525 : 1) การเป็นผู้มีความรู้ดีมิได้เป็นสิ่งยืนยันว่าเป็นคนดีหรือเป็นผู้มีการศึกษาเสมอไป สิ่งสำคัญของการศึกษานอกจากความรู้วิชาการแล้ว จิตใจของผู้มีความรู้นั้นต้องเป็นจิตใจที่ฝึกอบรมมาเป็นอย่างดีและแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะที่พึงประสงค์ ก่อให้เกิดประโยชน์ สุข ความสงบ (เกษิณี ผลประพสุติ 2524 : 94) ดังนั้นนักการศึกษาคนสำคัญของไทยกล่าวว่า

... ไม่ว่าโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย หากปลูกฝังเพียงให้การศึกษาทางวิชาการหรือวิชาชีพล้วนแต่เพียงอย่างเดียวก่อนนักศึกษา นิสิต นักศึกษา โดยไม่คำนึงถึงเรื่องคุณธรรมอื่น ๆ เช่น การมีความรับผิดชอบ การมีระเบียบวินัย จรรยาบรรณและจริยธรรมสูงแล้ว แม้ว่าโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยนั้นยังไม่ได้ทำหน้าที่ให้สมบูรณ์ ... (สาโรช บัวศรี 2505 : 1)

การผลิคนักศึกษาออกไปปฏิบัติงานเป็นประโยชน์แก่สังคมนั้น มีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ ความรู้ ความสามารถและความประพฤติ ในองค์ประกอบ 3 ประการนี้ ความประพฤตินับได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดเพราะถึงคนจะมีความรู้ ความสามารถ ถ้าความประพฤติไม่ดี ความรู้ความสามารถนั้นก็เสียเปล่า ให้งานให้เป็นผลดีเท่าที่ควรไม่ได้ วินัยเป็นกระบวนการควบคุมและสร้างเสริมความประพฤติที่สำคัญในการปฏิบัติงานของบุคคล (ประวิทย์ ณ นคร

2524 : 429) สังคมภายนอกมีทัศนคติต่อนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาออกไปว่ามีคุณภาพที่ยดลง
 ชาติวิสัยต่าง ๆ และขาดคุณลักษณะความเป็นครูที่แท้จริงอยู่เสมอ (เต็มสิริ บุญสิงห์ 2525 :
 50) การศึกษาเกี่ยวกับจริยธรรมของอาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครู พบว่า คุณลักษณะ
 ทางจริยธรรมของนักศึกษาที่อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ได้แก่ ความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบ
 (กรมการฝึกหัดครู 2525 : 83) ซึ่งตรงกับการวิพากษ์วิจารณ์จากบุคคลต่าง ๆ อยู่เนื่อง ๆ ว่า
 นักศึกษาคูรากระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ประพฤติปฏิบัติตัวไม่เหมาะสม มีวุ่นตามสถานที่
 อบรมอยู่ คีฬาส์ราของมีนเมา ก่อการทะเลาะวิวาท ประพฤติผิดทางชู้สาว แต่งกายทรูหรา
 ฟูมเพื่อชู้และตามสมัยนิยมเกินไป เป็นต้น

หลังจากเกิดเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 เป็นต้นมา บทบาทของนักศึกษาคูราเปลี่ยน
 ไปมีความตื่นตัวเรื่องปัญหาสังคม ต้องการอิสรภาพ เสรีภาพ ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสภาพ
 ต่าง ๆ ของนักศึกษาคูราให้เหมือนกับนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ซึ่งเป็นในทางที่ดีและไม่ดี
 ได้ ถึงเหตุการณ์เมื่อวันที่ 18 - 21 กรกฎาคม 2526 สมาพันธ์นักศึกษาคูราแห่งประเทศไทย
 ได้ประท้วงเรื่องให้ลดค่าหน่วยกิตที่บริเวณหน้ากระทรวงศึกษาธิการ นักศึกษาจากวิทยาลัยครูต่าง ๆ
 เข้าร่วมชุมนุมประท้วงจำนวนมาก มีนักศึกษาจากวิทยาลัยครูนครราชสีมาและวิทยาลัยครูบุรีรัมย์ที่
 เดินทางไปเข้าร่วมชุมนุมประท้วงไม่ยอมจำคุกโดยสาร (ไทยรัฐ 2526 : 1,16) นับว่า
 นักศึกษาคูราได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นไปในทางที่ไม่เหมาะสม ขาดระเบียบวินัย ความ
 รับผิดชอบ ไม่ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาคูราที่ดี

วิทยาลัยครูเป็นสถาบันหนึ่งในสังคมที่ต้องมีกำหนดกฎเกณฑ์ ข้อบังคับ ระเบียบวินัย เพื่อให้
 นักศึกษาได้ปฏิบัติตามจนเป็นลักษณะนิสัยตัวก่อนที่จะออกไปปฏิบัติงานให้ได้ผลที่ดีสังคม ตามวัตถุประสงค์
 ประสงค์ แผนนโยบายการดำเนินการฝึกหัดครูในแผนการพัฒนาศึกษาแห่งชาติระยะที่ 5
 (พ.ศ. 2525 - 2529) กำหนดให้ผลิตและปรับปรุงครูให้ได้มาตรฐาน มีคุณธรรม จริยธรรม
 เหมาะสมกับความจำเป็นในการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
 2529 : 11) เนื่องจากวินัยของนักศึกษาคูราถูกประชาชนวิพากษ์วิจารณ์ในเชิงลบ ผู้วิจัยจึงต้องการ
 ศึกษาความเห็นของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาคูราวิทยาลัยครู

อันจะเป็นประโยชน์ในการจัดสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ให้นักศึกษาได้มีการปฏิบัติตามวินัยที่พึงปรารถนาที่ยั่งยืน

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมาย คือ

1. เพื่อศึกษาทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยครู
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยครู ตามตัวแปรเพศ กลุ่มวิทยาลัยครู รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา ประสบการณ์การทำงานของอาจารย์และผู้บริหาร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้นำไปใช้

1. เป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงระเบียบวินัยของนักศึกษาครูที่ใช้อยู่ให้เหมาะสมกับอาชีพครู
2. เป็นแนวทางในการพิจารณาจัดสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยครูให้เหมาะสมกับนักศึกษาครูและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาครูตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้
3. เป็นแนวทางในการอบรมสั่งสอนของอาจารย์และผู้บริหารให้นักศึกษาได้ปฏิบัติตามวินัยที่ยั่งยืน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่

1.1 นักศึกษาครูที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครู 36 แห่ง ปีการศึกษา 2527

จำนวน 79,573 คน

1.2 อาจารย์ที่ปฏิบัติราชการอยู่ในวิทยาลัยครู 36 แห่ง ปีการศึกษา 2527

จำนวน 4,685 คน

1.3 ผู้บริหารที่ปฏิบัติราชการอยู่ในวิทยาลัยครู 36 แห่ง ปีการศึกษา 2527

จำนวน 1,224 คน

รวมประชากรที่เป็นนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารในวิทยาลัยครู 36 แห่ง ปีการศึกษา 2527 ทั้งหมด 85,482 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่เป็นนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารในวิทยาลัยครู 36 แห่ง ปีการศึกษา 2527 โดยการแบ่งวิทยาลัยครู 36 แห่ง ออกเป็น 6 กลุ่ม ตามการแบ่งของกรมการฝึกหัดครู คือ กลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันตก ภาคใต้และนครหลวง ได้กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษารวม 264 คน อาจารย์จำนวน 236 คน และผู้บริหารจำนวน 161 คน รวมนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 661 คน คิดเป็นร้อยละ 0.77 ของประชากรทั้งหมด

3. ตัวแปร

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 สถานภาพ แบ่งเป็น นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร

3.1.2 เพศ แบ่งเป็น เพศชายและเพศหญิง

3.1.3 กลุ่มวิทยาลัยครูที่สังกัด แบ่งเป็น กลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันตก ภาคใต้และนครหลวง

3.1.4 รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา แบ่งเป็น รายได้น้อยกว่า 800 บาท รายได้ตั้งแต่ 800 - 1,500 บาท และรายได้สูงกว่า 1,500 บาท

3.1.5 ประสบการณ์การทำงานของอาจารย์ แบ่งเป็น ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี ประสบการณ์ตั้งแต่ 5 - 10 ปี และประสบการณ์มากกว่า 10 ปี

3.1.6 ประสิทธิภาพการทำงานของผู้บริหาร แบ่งเป็นประสิทธิภาพน้อยกว่า 5 ปี ประสิทธิภาพตั้งแต่ 5 - 10 ปี และประสิทธิภาพมากกว่า 10 ปี

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ หัตถะที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัยและการลงโทษ

จำกัดความศัพท์เฉพาะ

1. หัตถะ หมายถึง ความคิดเห็นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดทั้งทางบวกและลบ ในวิจัยนี้หมายถึงความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัยและการลงโทษ

2. วินัย หมายถึง ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศและแนวปฏิบัติของนักศึกษาที่วิทยาลัยกำหนดหรือกระบวนการควบคุมและสร้างเสริมความประพฤติที่สำคัญในการปฏิบัติงานของบุคคล

3. การปฏิบัติตามวินัย หมายถึง การแสดงออกทางกาย วาจา ใจ ในการกระทำหน้าที่ของนักศึกษาอย่างถูกต้องสมบูรณ์ เว้นสิ่งที่ควรเว้น กระทำในสิ่งที่ควรกระทำ รู้เหตุผล ประพฤติปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ระเบียบแบบแผน ข้อบังคับที่ตนเองต้องรู้และต้องสังเกต ในวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัยและการลงโทษ

4. การปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย หมายถึง การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม จริยธรรม จรรยา มารยาทของครูหรือแนวปฏิบัติว่าด้วยการแต่งกายของนักศึกษาที่วิทยาลัยกำหนด

5. การปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความประพฤติ หมายถึง การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศหรือแนวปฏิบัติว่าด้วยความประพฤติของนักศึกษาที่วิทยาลัยกำหนด

6. ความบกพร่องทางวินัย หมายถึง การปฏิบัติของนักศึกษาที่ไม่เป็นไปตามกฎ

ระเบียบ ขอบบังคับ คำสั่ง ประกาศหรือแนวปฏิบัติที่วิทยาลัยครูกำหนด

7. การลงโทษ หมายถึง ลักษณะหรือเกณฑ์กำหนดบทลงโทษในการลงโทษนักศึกษาที่ไม่ปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาที่วิทยาลัยครูกำหนด

8. สถานภาพ หมายถึง นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่อยู่ในวิทยาลัยครู
ปีการศึกษา 2527

9. กลุ่มวิทยาลัยครู หมายถึง สถาบันการฝึกหัดครูที่กรมการฝึกหัดครูได้แบ่งวิทยาลัยครูทั่วประเทศ 36 แห่ง ตามลักษณะภูมิศาสตร์ออกเป็น 6 กลุ่ม คือ กลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือ 8 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูเชียงใหม่ วิทยาลัยครูลำปาง วิทยาลัยครูอุตรดิตถ์ วิทยาลัยครูกำแพงเพชร วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ วิทยาลัยครูพิจิตรสงครามและวิทยาลัยครูนครสวรรค์ กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 8 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูอุดรธานี วิทยาลัยครูสกลนคร วิทยาลัยครูเลย วิทยาลัยครูมหาสารคาม วิทยาลัยครูอุบลราชธานี วิทยาลัยครูสุรินทร์ วิทยาลัยครูบุรีรัมย์และวิทยาลัยครูนครราชสีมา กลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง 5 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูเทพสตรี วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยา ลงกรณ์ วิทยาลัยครูฉะเชิงเทราและวิทยาลัยครูจันทบุรี กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออก 4 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูนครปฐม วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง วิทยาลัยครูกาญจนบุรีและวิทยาลัยครูเพชรบุรี กลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้ 5 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช วิทยาลัยครูภูเก็ต วิทยาลัยครูสงขลาและวิทยาลัยครูยะลา กลุ่มวิทยาลัยครูนครหลวง 6 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูพระนครและวิทยาลัยครูธนบุรี

10. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยครู ปีการศึกษา 2527

11. อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ประจำที่ทำการสอนในวิทยาลัยครู ปีการศึกษา 2527 และมีได้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารของวิทยาลัยครู

12. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งหน้าที่เป็นหัวหน้าหน่วยงานต่าง ๆ ในวิทยาลัยครู ได้แก่ อธิการ รองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าคณะวิชาและหัวหน้าภาควิชา
ปีการศึกษา 2527

13. รายได้ต่อเนื่องของนักศึกษา หมายถึง รายได้ที่ได้รับจากผู้อุปการะเป็นรายเดือน หรือจากการทำงานพิเศษนอกเวลาเรียนหรือได้มาจากแหล่งอื่น ๆ รวมกันเฉลี่ยโดยประมาณต่อเดือน โดยแบ่งดังนี้ คือ รายได้น้อยกว่า 800 บาท รายได้ตั้งแต่ 800 - 1,500 บาท และ รายได้มากกว่า 1,500 บาท

14. ประสบการณ์การทำงาน หมายถึง ระยะเวลาปฏิบัติราชการของอาจารย์และผู้บริหารในวิทยาลัยครู ตั้งแต่เริ่มรับราชการในวิทยาลัยครูครั้งแรกจนถึงวันตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็นดังนี้ คือ ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี ประสบการณ์ตั้งแต่ 5 - 10 ปี และประสบการณ์มากกว่า 10 ปี

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาชายกับนักศึกษหญิงมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาแตกต่างกัน
2. นักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีรายได้ต่างกันมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาแตกต่างกัน
4. อาจารย์ชายกับอาจารย์หญิงมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาแตกต่างกัน
5. อาจารย์ในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาแตกต่างกัน
6. อาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา

แตกต่างกัน

7. ผู้บริหารชายกับผู้บริหารหญิงมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาแตกต่างกัน
8. ผู้บริหารในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาแตกต่างกัน
9. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา

แตกต่างกัน

10. นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาแตกต่างกัน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

เอกสารเกี่ยวกับเรื่องวินัยส่วนมากจะเป็นระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศต่าง ๆ ที่ให้บุคคลในสังคมปฏิบัติตาม ผู้วิจัยจึงได้นำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องวินัยของนักศึกษาครูมาเป็นส่วนประกอบในการศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้

ความหมายของวินัย

วินัย หมายถึง ระเบียบแบบแผนข้อบังคับหรือข้อปฏิบัติ (ราชบัณฑิตยสถาน 2525 : 744) หรือหมายถึง การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการควบคุมตนเอง ความประพฤติหรือความเป็นระเบียบและระสือธินภาพ (Kellerman. 1981 : 284) วินัยเป็นระเบียบควบคุมตนในสังคมเป็นคำสั่งของสังคมให้ทำหรือไม่ทำในบางสิ่งบางอย่าง เช่น พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา กฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน ธรรมเนียม คำสั่ง ประกาศ เป็นต้น (เสถียร เหลืองธรรม 2529 : 274 อ้างอิงมาจาก พ.อ.ปิ่น มุกด์ดงศ์) วินัยแห่งตน หมายถึง การบังคับควบคุมพฤติกรรมของบุคคล โดยอำนาจภายในของบุคคลนั่นเอง เป็นอำนาจอันเกิดจากการเรียนรู้หรือยอมรับในคุณค่าหนึ่ง ซึ่งทำให้บุคคลสามารถบังคับพฤติกรรมของตนเองได้ ไม่เี่ยงกับโดยอำนาจภายนอก (Good. 1959 : 176) การที่บุคคลไม่ทำการใด ๆ อันจะเป็นผลให้เกิดความยุ่งยากแก่ตนเองหรือการไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวและสิทธิของผู้อื่น รวมทั้งการที่บุคคลนั้นกระทำการสิ่งที่ไม่อยากทำ แต่การกระทำนั้นช่วยให้ความต้องการและสิทธิของผู้อื่นได้รับการตอบสนองหรือกระทำถึงอันเป็นผลให้ผู้อื่นประสบผลสำเร็จในอนาคต เป็นผู้ที่สามารถควบคุมตนเองได้ทั้งในด้านการมีและพฤติกรรมก็เป็นลักษณะของการมีวินัยแห่งตน (Vincent. 1961 : 42 - 48) ผู้มีวินัยจะเป็นบุคคลที่รู้จักกาลเทศะ สนใจและเอาใจใส่ต่อสังคม เป็นผู้มีระเบียบและปฏิบัติ

ตามกฎของสังคัม (พรหมล พึงศรีทอง 2515 : 13) บุคคลมีความสามารถในการควบคุมอารมณ์หรือพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวัง แม้จะมีสิ่งเร้าภายในของตนเอง เช่น อุปสรรคหรือความปรารถนามากกระตุ้นก็ตามก็ยังจะไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มุ่งหวังเอาไว้ก็ได้ถือว่าเป็นผู้มีวินัยแห่งตน (กรุณา กิจชัยัน 2517 : 6) การมีวินัยยังครอบคลุมถึงความสามารถที่บุคคลรู้ตัวอยู่ตลอดเวลา ในการแสดงพฤติกรรมทางด้านความเป็นผู้นำ ความรู้สึกรับผิดชอบ ความอดทน ไม่กังวล ความเชื่อมั่นในตนเอง ความเห็นใจ ไม่เกรงใจโดยปราศจากเหตุผล ความตั้งใจและความเพียรพยายามในตนเอง ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ตนต้องการ แต่ไม่ขัดกับกฎเกณฑ์ ข้อบังคับของสังคมทั่วไปและปฏิบัติตามระเบียบที่สังคมวางไว้ (วิวัฒน์ อัครวานิชย์ 2523 : 8) รวมถึงความสามารถของบุคคลในการควบคุมพฤติกรรมและมีความรับผิดชอบ โดยเกิดจากการที่สำนึกตัวขึ้นมาเอง ไม่เฉพาะเจาะจงอยู่ภายใต้เงื่อนไข ซึ่งบังคับจากภายนอกเท่านั้น บุคคลนี้จะต้องยอมรับการกระทำของตน แม้จะมีอุปสรรคที่ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น (ชวลี นาตยัทธ 2514 : 12)

จากความหมายที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งหมดพอสรุปสาระได้ว่า วินัย หมายถึง ระเบียบแบบแผน ข้อบังคับหรือข้อปฏิบัติสำหรับควบคุมความประพฤติของบุคคลในสังคมที่บุคคลสามารถควบคุมตนเองได้ทั้งด้านอารมณ์ พฤติกรรมและผลของการกระทำ ซึ่งจะมีผลดีต่อตนเอง สังคมและหมายรวมถึงกระบวนการฝึกอบรมให้บุคคลมีวินัยแห่งตนสืบไป

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม

เปียเจต์ (Piaget) นักจิตวิทยาชาวสวิสส์ได้ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์ เป็นผู้ริเริ่มทางความคิดว่าพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางสติปัญญา เปียเจต์ได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมออกเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะแรก เริ่มตั้งแต่เกิดถึง 2 ปี จริยธรรมเกิดจากผู้ใหญ่เป็นผู้สนองตอบความต้องการของเด็ก เด็กไม่สามารถรับรู้ต่อสภาพแวดล้อมอย่างสมบูรณ์ ระยะนี้ถือว่าเป็นขั้นก่อนจริยธรรม

ระยะที่สอง ครอบคลุมอายุตั้งแต่ 2 - 8 ปี เด็กเริ่มมีการรับรู้ต่อสภาพแวดล้อมอย่างละเอียดลึกซึ้งยิ่งขึ้น เด็กต้องการกระทำหรือถูกระงับตามที่พ่อแม่หรือผู้ใหญ่กำหนด ทั้งนี้เพราะเด็ก

ต้องการความรัก ความเอาใจใส่ คำชมเชย การยอมรับจากผู้ใหญ่จึงต้องกระทำตามคำสั่ง
ทั้งนี้ระยะนี้จึงเป็นขั้นยึดคำสั่งเป็นใหญ่

ระยะที่สาม ระดับอายุตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป ระดับนี้เด็กมีพัฒนาการทางสติปัญญาสูง
รู้อะไรดู อะไรควรไม่ควร จากความสามารถของตนเองและจากการได้ปฏิสัมพันธ์
(Interaction) กับเพื่อน ๆ ทำให้เด็กยอมรับกฎเกณฑ์สากล สิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่พัฒนาการ
ทางจริยธรรมเป็นของตนเอง ทั้งนี้ระยะนี้จึงเป็นขั้นยึดหลักแห่งตน (ดวงเคียน พันธุมนาวัน
2522 : 35 อ้างอิงมาจาก Piaget)

โกลเบอร์ก (Kohlberg) ได้ศึกษาจริยธรรมตามแนวทฤษฎีของเปียเจต์และพบความ
จริงว่าทฤษฎีที่พัฒนาการทางจริยธรรมหลายขั้นตอน ทฤษฎีของโกลเบอร์กเป็นทฤษฎีที่ไม่ประนีประนอม
ในการศึกษาและนำไปพัฒนาทางจริยธรรมได้ลึกซึ้งที่สุดในปัจจุบัน โกลเบอร์กได้แบ่งจริยธรรมของ
บุคคลออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (Preconventional Level) ระดับนี้บุคคลจะสนองตอบ
ตามเกณฑ์ภายนอกซึ่งมักเกี่ยวกับทางร่างกาย เช่น การลงโทษ การให้รางวัลหรือเปลี่ยนแปลง
ตามความพึงพอใจ ถ้าตนเองถูกลงโทษแสดงว่าการกระทำของตนเองไม่ดีและตนเองได้รับรางวัล
แสดงว่าตนเองทำดี ส่วนมากมีอายุ 4 - 10 ปี

2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level) ระดับนี้บุคคลจะยอมรับความมุ่ง
หวังกฎเกณฑ์ทางครอบครัว กลุ่มและประเทศชาติว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า มีความถูกต้องและจะพยายาม
ปฏิบัติตามให้เหมาะสมกับบทบาทของตนเองในกลุ่ม ในการกระทำความดีละเว้นความชั่ว บุคคลจะถูก
ควบคุมโดยกลุ่มสังคม จริยธรรมระดับนี้จะเกิดขึ้นกับบุคคลอายุ 11 - 16 ปี

3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (Postconventional Level) เป็นระดับที่การตัดสินใจ
ขัดแย้งกับจริยธรรมขึ้นอยู่กับตนเองมากที่สุด การตัดสินใจจริยธรรมจะใช้หลักแห่งเหตุผล กระทำตน
ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ไม่ขัดกับสิทธิอันพึงได้ของผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง แยกตัว
ออกจากอิทธิพลของกลุ่มเมื่อมีเหตุผลโดยไม่คล้อยตามผู้อื่นไม่มีเหตุผล ระดับนี้เป็นจริยธรรมขั้น
สูงสุดจะปรากฏในบุคคลที่มีวุฒิภาวะอายุประมาณ 16 ปีขึ้นไป (ดวงเคียน พันธุมนาวัน และ
ใหญ่แซ่ ประจักษ์จันติก 2520 : 42 - 44 อ้างอิงมาจาก Kohlberg)

วิทยาลัยครูกับการปลูกฝังวินัยของนักศึกษา

กรมการฝึกหัดครูได้เล็งเห็นความสำคัญและมุ่งมั่นที่จะปลูกฝังฝึกรบรณิแก่นักศึกษาครูให้มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณที่ดี เหมาะสมที่จะไปเป็นครูในอนาคต จึงได้ประกาศปฏิธาน นักศึกษาให้แก่นักศึกษาครูยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ (กรมการฝึกหัดครู 2525 : 4 - 5) ให้แก่นักศึกษาครู ทำงานเพื่องาน เพื่อส่วนรวมด้วยอุดมการณ์และคุณธรรม เล่นกีฬาเพื่อออกกำลังกาย มีน้ำใจเป็น นักกีฬา เข้าร่วมกิจกรรมกับหมู่คณะ ฝึกการทำงานร่วมกันอย่างมีระเบียบวินัย เสียสละเพื่อส่วนรวม ใฝ่หา ฝึกฝนตนเองให้มีความรู้ความสามารถ มีน้ำใจและคุณธรรมเพื่อเป็นครูที่ดี รักและภูมิใจใน ความเป็นไทย ชีวทัศน์ในศาสนาและจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ประกาศปฏิธานนักศึกษารอง กรมการฝึกหัดครูมีเป้าหมายที่จะให้นักศึกษาเป็นคนที่ มีความรู้ มีคุณธรรม และเป็นครูที่ดี เพื่อจะ ได้ทำหน้าที่อบรมสั่งสอนและเป็นแบบอย่างในการปลูกฝังวินัยให้แก่เยาวชนของชาติในสภาพภาคหน้าต่อไป

นอกจากประกาศปฏิธานนักศึกษารองกรมการฝึกหัดครูแล้ว วิทยาลัยครูแต่ละแห่งยังมีระเบียบ ขอบบังคับหรือประกาศว่าด้วยการแต่งกาย ความประพฤติและการลงโทษนักศึกษา เพื่อควบคุมพฤติกรรม และส่งเสริมให้นักศึกษามีระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมและประพฤติดนเหมาะสมที่จะ เป็นครู สอดคล้องกับปฏิธานและจุดมุ่งหมายของกรมการฝึกหัดครูที่จะให้สถานฝึกหัดครู อันเป็นสถาบัน วิชาชีพชั้นสูง จัดทำเนในการในการฝึกรบรณนนักศึกษาเกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่งอาชีพครูอย่างจริงจัง

ระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของนักศึกษา

ในปี พ.ศ. 2520 สภาการฝึกหัดครูได้ออกระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของนักศึกษา สาระในข้อ 3 โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำวิทยาลัยให้อธิการกำหนดรายละเอียด การแต่งกายของนักศึกษาและให้จัดทำเป็นประกาศของวิทยาลัยครู (กรมการฝึกหัดครู 2520 : 1 - 2) อาศัยอำนาจและหน้าที่ดังกล่าว วิทยาลัยครูแต่ละแห่งจึงได้ออกระเบียบ ขอบบังคับหรือ ประกาศว่าด้วยการแต่งกายของนักศึกษา ดังเช่น วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ (วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ 2525 : 106 - 109) ได้วางระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของนักศึกษาไว้อย่างชัดเจน คือ

เครื่องแบบนักศึกษาปกติให้ใช้เสื้อเชิ้ตสีขาว ใช้ผ้าพื้นเกลี้ยงไม่มีลวดลาย กางเกง กระโปรง สีดำ สีกทมท่า สีเทาหรือสีน้ำเงิน ไม่ใช่ผ้าฝ้ายที่เรียกว่ายีนส์ ผ้าลูกฟูก ผ้าสักหลาด ใช้ รองเท้าหนังหรือผ้าใบหุ้มสนสีน้ำตาลหรือสีขาว ถุงเท้าสีดำ สีขาว สีน้ำตาลหรือสีกรมท่า เข็มขัดหนัง สีน้ำตาลหรือสีน้ำตาล หัวเข็มขัดโลหะเครื่องหมายวิทยาลัย เครื่องแบบทุกส่วนต้องเป็นทรงสุภาพ ไม่มี ลวดลาย ไม่รัดรูปและไม่หลวมเกินไป วิทยาลัยครูเชียงใหม่ (วิทยาลัยครูเชียงใหม่ 2526 : 23 - 25) ออกข้อบังคับว่าด้วยการแต่งกายของนักศึกษาที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับของวิทยาลัยครูบุรีรัมย์ ส่วนที่แตกต่างกันคือใช้ถุงเท้าสีสุภาพ โดยไม่ได้กำหนดสีของถุงเท้าเอาไว้ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา (วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 2526 : 59 - 61) ได้ออกประกาศว่าด้วยการ แต่งกายของนักศึกษาที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับของวิทยาลัยครูบุรีรัมย์และวิทยาลัยครูเชียงใหม่ ส่วนที่ แตกต่างกันคืออนุญาตให้นักศึกษาให้ใช้รองเท้าผ้าใบได้เฉพาะวันที่มีการฝึกพลศึกษาเท่านั้น วิทยาลัยครูสงขลา (วิทยาลัยครูสงขลา 2525 : 185 - 186) ออกข้อบังคับว่าด้วยการแต่งกายของนักศึกษาซึ่งมีราย ละเอียคล้ายคลึงกับของวิทยาลัยครูบุรีรัมย์ วิทยาลัยครูเชียงใหม่และวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้า- พระยา ส่วนที่แตกต่างกันคือหมัดศีรษะสูงแบบสุภาพ ห้ามไว้หนวดและเครา

จากระเบียบ ข้อบังคับหรือประกาศว่าด้วยการแต่งกายของนักศึกษาในวิทยาลัยครูต่าง ๆ แต่ละแห่งมีความคล้ายคลึงกัน มีส่วนที่แตกต่างเล็กน้อยเท่านั้น โดยมากจะเน้นรูปทรงของเสื้อ กางเกง กระโปรง รองเท้า ถุงเท้า เข็มขัด แบบสุภาพ ไม่มีลวดลาย ไม่รัดรูปหรือหลวม เกินไป มีหัวเข็มขัด กระดุม เข็ม เป็นเครื่องหมายของวิทยาลัยแต่ละแห่งแสดงให้เห็นเด่นชัด เครื่องแบบการแต่งกายของนักศึกษาวิทยาลัยครูทั่ว ๆ ไปจึงเป็นแบบที่สุภาพ ประหยัดและมีตราเครื่องหมายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของวิทยาลัยครู

ระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักศึกษา

ตามความมาตรา 21 (1) แห่งพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 คณะกรรมการ ประจำวิทยาลัยครูมีอำนาจและหน้าที่วางระเบียบของวิทยาลัยครูด้วยความเห็นชอบของสภาการศึกษา (ราชกิจจานุเบกษา 2518 : 33) วิทยาลัยครูจึงวางระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักศึกษาตาม

สภาพแวดล้อม ความเหมาะสมของแต่ละแห่งไว้เป็นแนวปฏิบัติของนักศึกษาให้มีพฤติกรรมเป็นที่พึงประสงค์ที่ดี ดังเช่น วิทยาลัยครูเชียงใหม่ (วิทยาลัยครูเชียงใหม่ 2526 : 26 - 29) มีข้อบ่งชี้ว่าด้วยความผิดประเภทต่าง ๆ และความประพฤติของนักศึกษา คือ ความผิดร้ายแรง เช่น ถูกศาลสั่งลงโทษทางอาญา กล่าวโจมตีและให้ร้ายวิทยาลัยด้วยเจตนาไม่บริสุทธิ์ ทำร้ายร่างกายหรือข่มขู่อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัย พกอาวุธมาในวิทยาลัย ค้ายาเสพติดหรือมียาเสพติดไว้ในครอบครอง ถ้าประเวณี ปลอมแปลงเอกสารทางราชการ ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัย ความผิดที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่การเป็นนักศึกษาและวิทยาลัย เช่น ประพฤติความงาม เสพยาเสพติดให้โทษ คีฬาสุราและของมีนเมา เล่นการพนัน ประพฤติผิดทางชู้สาว ก่อการทะเลาะวิวาท ความผิดที่ก่อความเสียหายแก่การเป็นนักศึกษา เช่น มีพฤติกรรมส่อไปในทางเสื่อมเสียเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ประพฤติผิดระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของนักศึกษา ความผิดทั่วไป เช่น แสดงอาการไม่สุภาพ ส่งเสียงดังไม่เคารพต่ออาจารย์ สบู่หรือนอกบริเวณที่วิทยาลัยกำหนด กล่าวได้ว่าข้อบ่งชี้ต่าง ๆ ของวิทยาลัยครูเชียงใหม่ได้บ่งและแบ่งแยกความผิดและความประพฤติของนักศึกษาไว้ชัดเจน ซึ่งมีส่วนช่วยให้มีการลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดได้สะดวกขึ้น วิทยาลัยครูอุดรธานี (วิทยาลัยครูอุดรธานี 2526 : 71 - 73) ออกข้อบ่งชี้ว่าด้วยความประพฤติของนักศึกษามีลักษณะคล้ายคลึงกับของวิทยาลัยครูเชียงใหม่ ส่วนที่แตกต่างกันคือไม่จัดกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย ไม่พิมพ์หรือเขียนข้อความที่ล่วงละเมิดผู้อื่น ต้องประพฤติตนอยู่ในความซื่อสัตย์สุจริต มีกิริยามรรยาทที่สุภาพ เสียสละและให้ความร่วมมือเพื่อประโยชน์ส่วนรวม วิทยาลัยครูสวนสุนันทา (วิทยาลัยครูสวนสุนันทา 2526 : 271) ได้เคยประกาศว่าด้วยความประพฤติของนักศึกษามีลักษณะคล้ายคลึงกับของวิทยาลัยครูเชียงใหม่และวิทยาลัยครูอุดรธานี ส่วนที่แตกต่างกันคือต้องแต่งกายเหมาะสมแก่สภาพตามประกาศของวิทยาลัยและไม่ก่อความไม่สงบภายในวิทยาลัยหรือที่ชุมนุม

ระเบียบข้อบ่งชี้หรือประกาศว่าด้วยความประพฤติของนักศึกษาของวิทยาลัยครูต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนี้มีลักษณะที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ส่วนมากจะเน้นเกี่ยวกับเรื่องอามะมุข เช่น การเสพยาของมีนเมา การเสพยาเสพติดให้โทษ ประพฤติผิดทางชู้สาว ถ้าประเวณี เล่นการพนันและยังเน้นเกี่ยวกับความประพฤติต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสม เช่น กิริยามรรยาท การ

แต่งกายไม่สุภาพ ทำลายหรือลักขโมยทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น ชมเชยหรือทำร้ายอาจารย์
พินิจหรือเขียนข้อความที่ล่วงละเมิดผู้อื่น เป็นต้น

ความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษา

ถึกฤทธิ์ ปราโมช (ม.ร.ว.ถึกฤทธิ์ ปราโมช 2518 : 17 - 39) มีความคิดเห็นว่า นักศึกษาไทยมีความต้องการบ่งชี้ตัวตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ไม่ต้องการระเบียบที่เข้มงวด รัก
หุนหันจะฉวยฉวยโอกาสไปทำในทางที่ไม่ถูกต้อง ไม่รู้จักตนเองและสังคมที่ตนอยู่รวม หาก
เหตุผล รักษาความเสมอภาค วิชยากร เชียงกูล (วิชยากร เชียงกูล 2518 : 24 - 40)
ให้ความเห็นเกี่ยวกับนิสัยนักศึกษาไทยไว้ว่า คล้อยตามคำแนะนำข้างต้นข้างล่าง ไม่รู้จักเหตุผลว่าสิ่ง
ไหนดีสิ่งไหนไม่ดี มัวสับสนแต่เรื่องนามขมุข ไม่มีจุดหมายที่แน่นอน ชอบทำผิดออกกฎระเบียบแบบ
แผนของสังคมอยู่เรื่อย ๆ จนเป็นเหตุให้ถูกลงโทษจากสถานศึกษา ซูชีฟ อ่อนโถงสูง (ซูชีฟ
อ่อนโถงสูง 2516 : 15) ได้กล่าวว่าการลงโทษเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความกลัวและความ
วิตกกังวลหรือเป็นต้นเหตุของการขาดความเชื่อมั่นในตนเองอันเป็นผลทำให้บุคคลขาดวินัย ดังนั้น
การลงโทษเพียงอย่างเดียวจะไม่ช่วยให้ผู้ขาดวินัยกลับคืนมา จุลสำคัญของคือการแก้ความผิดทางวินัย
ควรให้บุคคลได้เรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง การกระทำผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา
มีโอกาสดังเกิดขึ้นได้เสมอ การกำหนดระเบียบข้อบังคับนั้นควรให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วม
นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาสูงย่อมต้องการมีอิสระเพิ่มมากขึ้นตามวัย วุฒิภาวะและสภาพแวดล้อม
การปฏิบัติตามระเบียบจะช่วยให้นักศึกษาได้เข้าใจจุดหมายและเห็นความสำคัญของระเบียบ ข้อ
บังคับที่กำหนดขึ้น นักศึกษาที่ปฏิบัติตามระเบียบเพราะเห็นถึงงานด้วยตนเอง มิใช่เพราะอำนาจ
ภายนอกบังคับ จะก่อให้เกิดการปฏิบัติที่พึงประสงค์ตามจุดหมายของสถาบันความบกพร่องทางวินัย
ของนักศึกษาที่จะมีน้อย อุปสรรคหรือปัญหาที่เกี่ยวกับระเบียบวินัยก็ลดลงไปได้เช่นเดียวกัน

ระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักศึกษา

ในปี พ.ศ. 2522 สภาการฝึกหัดครูได้วางระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักศึกษาใน

วิทยาลัยครูเพื่อไปยังกับแก่ผู้กระทำผิดและประโยชน์ในการอบรมสั่งสอนนักศึกษา โดยให้วิทยาลัยครูต่าง ๆ โดยอีกถือเป็นหลักในการปฏิบัติเหมือนกัน (ระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักศึกษาในวิทยาลัยครู พ.ศ. 2522 : 1 - 2) ระเบียบการลงโทษนักศึกษานี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของอธิการหรือผู้ที่อธิการมอบหมายให้ดำเนินการตามความเหมาะสม เป็นต้นว่า การว่ากล่าวตักเตือนใช้ลงโทษนักศึกษาที่ได้กระทำผิดไม่ร้ายแรงและในเมื่อเห็นว่าไม่เหมาะสม การทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษรใช้ลงโทษนักศึกษาที่ได้กระทำผิดความผิดชั่วหรือทำนองเดียวกันที่เคยถูกลงโทษว่ากล่าวตักเตือนมาแล้ว การสั่งพักการเรียนใช้ลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดความผิดร้ายแรงหรือเคยถูกลงโทษทัณฑ์บนมาก่อน การให้ออกจากสถานศึกษาใช้ลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดความผิดร้ายแรงหรือเคยถูกลงโทษให้พักการเรียนมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 2 ภาคเรียน การพิจารณาการลงโทษขึ้นการว่ากล่าวตักเตือนและการทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นภารกิจของผู้ที่อธิการมอบหมายให้เป็นผู้พิจารณาตัดสิน ส่วนการสั่งพักการเรียนและการให้ออกจากสถานศึกษา ผู้ที่อธิการมอบหมายจะเป็นผู้พิจารณาตัดสินเบื้องต้นแล้วนำเสนอต่ออธิการให้เป็นผู้พิจารณาตัดสินชี้ขาด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องวินัยของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นได้มีการวิจัยในองค์ประกอบเกี่ยวกับเรื่องจริยธรรม ทัศนคติ การนิยมและบุคลิกภาพในรูปแบบต่าง ๆ กัน ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องการศึกษาปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยครูให้สมบูรณ์

งานวิจัยในประเทศ

ในปี พ.ศ. 2513 สมพล กลิ่นนาค (สมพล กลิ่นนาค 2513 : 60 - 61) ได้ติดตามผลการปฏิบัติงานของครูสำเร็จประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) ระหว่างปีการศึกษา 2509 - 2511 ที่เขื่อนตรูอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา ภาคการศึกษา 3,4 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูใหญ่และครูสำเร็จ ป.กศ. กลุ่มละ 126 คน รวมจำนวน 352 คน ผลการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นของครูใหญ่และผู้สำเร็จ ป.กศ. ด้านความรู้และความสามารถเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน บุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของผู้สำเร็จ ป.กศ. เช่น ในเรื่องความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน การปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับในอาชีพครู มรรยาท การควบคุมอารมณ์ การแต่งกาย ความประพฤติและการไม่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครอง อยู่ในเกณฑ์ดี การวิจัยของสันติภาพ กองกาญจนะ (สันติภาพ กองกาญจนะ 2515 : 165 - 167) คล้ายคลึงกับสมพล กลิ่นนาค แต่เป็นการติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) ระหว่างปีการศึกษา 2510 - 2512 ที่ไปปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนมัธยมวิสามนัญและวิทยาลัยครู ในภาคการศึกษา 9, 10, 11 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บังคับบัญชาและผู้สำเร็จ กศ.บ. กลุ่มละ 164 คน รวมจำนวน 328 คน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาและผู้สำเร็จ กศ.บ. ด้านบุคลิกภาพและลักษณะ นิสัยของผู้สำเร็จ กศ.บ. เช่น ในเรื่องความเรียบร้อยในการแต่งกาย กิริยามรรยาท การ ควบคุมอารมณ์ การไม่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครองและความซื่อตรง อยู่ในเกณฑ์ดีมาก นอกจากนั้นการวิจัย ของสุโขทัย แววศักดิ์ (สุโขทัย แววศักดิ์ 2522 : 49 - 56) มีลักษณะคล้ายคลึงกับสมพล กลิ่นนาคและสันติภาพ กองกาญจนะ แต่เป็นการติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จปริญญาตรีจาก วิทยาลัยครู ระหว่างปีการศึกษา 2518 - 2520 ที่ไปปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนหรือวิทยาลัยครู กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บังคับบัญชาและผู้สำเร็จปริญญาตรีจากวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร กลุ่มละ 207 คน รวมจำนวน 414 คน เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้เป็นแบบสอบถามวัดความคิดเห็น 6 ด้าน คือ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ บุคลิกภาพของการเป็นครู การสนองความต้องการของสังคมและทัศนคติต่อวิชาชีพครู ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาและผู้สำเร็จปริญญาตรีจากวิทยาลัยครู ด้านบุคลิกภาพของการ เป็นครู เช่น ในเรื่องความซื่อสัตย์และศีลธรรม การแต่งกาย กิริยามรรยาทและความประพฤติ อยู่ในเกณฑ์ดี

ในปี พ.ศ. 2514 พจนีย์ มณีสุวรรณ (พจนีย์ มณีสุวรรณ 2514 : 93 - 97) ได้วิจัยเรื่องค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง ชั้นปีที่ 1 - 2 ของ

วิทยาลัยครูพระนคร วิทยาลัยครูจันทบุรี วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ วิทยาลัยครูสวนสุนันทาและวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา รวมจำนวน 500 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบค่านิยม (Q - Sort Technique) 16 ด้าน คือ ด้านการเงิน การศึกษา ศาสนา ศีลธรรม ชีวิต ในครอบครัว มนุษยสัมพันธ์ ความยุติธรรม ความกตัญญูกตเวที ความซื่อสัตย์ ความซื่อสัตย์ ต่อแม่ ความสำเร็จ ความรัก การเชื่อโชคลาง สุนทรียภาพ การแต่งกายและสุขภาพ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทัศนคติเลือกค่านิยมด้านการศึกษาเป็นอันดับสูงสุด อันดับรองลงมาคือชีวิตในครอบครัว อันดับสุดท้ายคือความรัก เมื่อเปรียบเทียบค่านิยมของนักเรียนตามตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ เพศ ผลการเรียน ภูมิลำเนา อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครองและสถานภาพของผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในปี พ.ศ. 2516 อนุสรณ์ อรรถศิริ (อนุสรณ์ อรรถศิริ 2516 : 124 - 130) ได้วิจัยเปรียบเทียบจริยธรรมบางประการของอาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาตรีและนิสิตระดับชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาตรีและนิสิตระดับชั้นปีที่ 1 กลุ่มละ 115 คน รวมจำนวน 230 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบจริยธรรม (Q - Sort Technique) 16 ด้าน คือ ด้านความซื่อสัตย์ ความสามัคคี มนุษยสัมพันธ์ สังคมการระ ความสุขในชีวิตครอบครัว การปฏิบัติตามสังคมนิยม ความกตัญญูกตเวที เสรีภาพ ผลสัมฤทธิ์ในหน้าที่การงาน ความเสียสละ สุนทรียภาพ การสะสมทรัพย์สินสมบัติ การศึกษาหาความรู้และความยุติธรรม ผลการวิจัยพบว่า ทั้งอาจารย์และนิสิตเลือกจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์เป็นอันดับสูงสุด อันดับรองลงมาคือการศึกษาค้นหาความรู้และผลสัมฤทธิ์ในหน้าที่การงาน อันดับสุดท้ายคือการสะสมทรัพย์สินสมบัติและหลักศาสนา เมื่อเปรียบเทียบจริยธรรมของอาจารย์และนิสิตตามตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ อาจารย์กับนิสิต เพศ ภูมิลำเนา สถานภาพการสมรสของบิดามารดาและอายุการทำงานของอาจารย์ ผลการวิจัยพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในปี พ.ศ. 2517 ภัตรา นิตมานนท์ (ภัตรา นิตมานนท์ 2517 : 55 - 56) ได้วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการถือศีลห้า ความรู้สิทธิรับผิดชอบ วินัยในตนเอง ความเกรงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการ

ศึกษา (ป.ศ.) ชั้นปีที่ 1 - 2 ของวิทยาลัยครูบุรีรัมย์ รวมจำนวน 336 คน เครื่องมือ
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้เป็นแบบทดสอบทัศนคติ 4 ด้าน คือ ด้านการถือศีลหา ความรู้สึกรับผิดชอบ
วินัยในตนเองและความเกรงใจ ผลการวิจัยพบว่า หังนักศึกษายายและนักศึกษาหญิงมีวินัยในตนเอง
อยู่ในเกณฑ์สูง ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการถือศีลหา กับวินัยในตนเอง พบว่า มีนัยสำคัญ
ทางสถิติเฉพาะนักศึกษาชายเท่านั้น วารินทร์ ม่วงสุวรรณ (วารินทร์ ม่วงสุวรรณ 2517 :
163) ได้วิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก ควบคุม ความเชื่อเพื่อและ
วินัยทางสังคม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ระดับชั้นปีที่ 1 ของ
วิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร 3 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
วิทยาลัยครูธนบุรีและวิทยาลัยครูจันทระเกษม จำนวน 274 คน จากวิทยาลัยครูต่างจังหวัด
2 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูนครปฐมและวิทยาลัยครูเทพสตรี จำนวน 176 คน รวม
จำนวน 450 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบการอบรมเลี้ยงดู 4 ด้าน คือ ด้านการ
อบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก ควบคุม ความเชื่อเพื่อและวินัยทางสังคม ผลการวิจัยพบว่า
นักศึกษายายกับนักศึกษาหญิงมีวินัยทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษายายมี
วินัยทางสังคมต่ำกว่านักศึกษาหญิง วรวิภา ทองงอก (วรวิภา ทองงอก 2517 : 43)
ได้วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ
ผลการสอนของนิสิตฝึกสอน กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิต ชั้นปีที่ 4 ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก
จำนวน 310 คน เครื่องมือที่ใช้เป็น แบบสอบถามวัดทัศนคติต่ออาชีพครูและวัดวินัยในตนเอง
แล้วนำผลการฝึกสอนของนิสิตมาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตชายกับนิสิตหญิงมีวินัยในตนเอง
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทั้งนิสิตชายและนิสิตหญิงมีวินัยในตนเองสูงที่ใกล้เคียงกัน

ในปี พ.ศ. 2518 ไพฑูรย์ ธรรมแสง และคนอื่น ๆ (ไพฑูรย์ ธรรมแสง และ
คนอื่น ๆ 2518 : 78 - 84) ได้วิจัยเรื่องลักษณะครูที่สังคมต้องการ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา
ลักษณะพฤติกรรมที่ครูควรประพฤติปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัยครู ปลูกครอง ผู้บริหาร
นักการศึกษาและผู้ที่ทรงคุณวุฒิ รวมจำนวน 746 คน เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้เป็นแบบสอบถาม
ความพึงพอใจ เมื่อพิจารณาส่วนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะพฤติกรรมของครู ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็น

ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ร้อยละ 95 เห็นด้วยที่ครูจะแต่งกายเรียบร้อย ๆ ใช้เครื่องสำอางแต่งหน้าพอสมควร ไม่ดูฉูดฉาดมากตา ร้อยละ 85 เห็นด้วยที่ครูจะเล่นการพนัน เช่น บิลเลียด ไพ่ และคี่มสุรา เพื่อเป็นการเข้าสังคมในสโมสรต่าง ๆ ร้อยละ 73 เห็นด้วยที่ครูจะแสดงอารมณ์โกรธไถ่บาง ร้อยละ 68 เห็นด้วยที่ครูจะเที่ยวหาความสำราญจากไนท์คลับหรือสถานอบอบนวดตามสมควร ร้อยละ 28 เห็นด้วยที่ครูจะเล่นการพนันที่กินหัวไปเล่นได้ เช่น บาคาร่า มวย โป๊กเกอร์ และการพนันประเภทอื่นในงานวัด

ในปี พ.ศ. 2522 สัจจิรา พรหมนุชาธิป (สัจจิรา พรหมนุชาธิป 2522 : 54 - 56) ได้วิจัยพฤติกรรมรณรงค์แสดงออกของนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัยครูระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) ชั้นปีที่ 2 จากวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร 3 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูธนบุรี และวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 220 คน จากวิทยาลัยครูต่างจังหวัด 3 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูสงขลา วิทยาลัยครูมหาสารคามและวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม จำนวน 220 คน รวมจำนวน 440 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสำรวจพฤติกรรมรณรงค์แสดงออก

(The Assertion Inventory) ซึ่งวัดพฤติกรรมครอบคลุมในสถานการณ์ต่าง ๆ คือ การปฏิเสธที่จะทำตามคำขอร้อง การเปิดเผยข้อจำกัดส่วนตัว การริเริ่มติดต่อทางสังคม การแสดงความรู้สึกในทางบวก การแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ การแสดงความเป็นตัวของตัวเอง การแสดงความคิดเห็นในเหตุการณ์ที่ควรได้รับสิทธิ์และการสะท้อนในทางลบ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมรณรงค์แสดงออกสูงกว่านักศึกษาวิทยาลัยครูในต่างจังหวัด ส่วนนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมรณรงค์แสดงออกแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในปี พ.ศ. 2525 โอฬาร โรจนทัญญู และคนอื่น ๆ (โอฬาร โรจนทัญญู และคนอื่น ๆ 2525 : 248 - 253) ได้วิจัยเรื่องจริยธรรมของอาจารย์และนักศึกษาสังกัดสถาบันศึกษาระดับการศึกษาระดับสูง กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) และระดับปริญญาตรี จำแนกเป็นอาจารย์จำนวน 1,117 คน นักศึกษาจำนวน 9,845 คน รวมจำนวน 10,957 คน เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้เป็นแบบสำรวจ

สถานการณ์ 11 คุณลักษณะ คือ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีเหตุผล ความกตัญญูกตเวที ความมีระเบียบวินัย ความเสียสละ ความสามัคคี ความมีเกียรติ ความยุติธรรม ความอดทนและความเมตตากรุณา ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะทางจริยธรรมในด้านภาวะมีระเบียบวินัยทั้งของอาจารย์และนักศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะทางจริยธรรมในด้านภาวะมีระเบียบวินัยของอาจารย์และนักศึกษาตามตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ สถานะอาจารย์และนักศึกษา เพศ กลุ่มวิทยาลัยครูและประสบการณ์การสอนของอาจารย์ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นอาจารย์ในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในปี พ.ศ. 2525 เกษิติ ผลประพฤติ (เกษิติ ผลประพฤติ 2525 : 92 - 93) ได้วิจัยเรื่องพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาครูในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษามัธยมศึกษา (ป.กศ.สูง) และระดับปริญญาตรี (อ.บ.) ของวิทยาลัยครูจันทบุรี วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา วิทยาลัยครูเพชรบุรี วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยาและวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยครูจันทบุรี จำแนกเป็นนักศึกษา ป.กศ.สูง จำนวน 218 คน นักศึกษา อ.บ. จำนวน 476 คน รวมจำนวน 694 คน เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบสร้างสถานการณ์ (Projective Technique) 4 คุณลักษณะ คือ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความยุติธรรมและความเมตตากรุณา ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg) ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาครูอยู่ในระดับจริยธรรมการวิเคราะห์ผลและการเคารพตนเอง เมื่อพิจารณาตามตัวแปรเพศ พบว่า นักศึกษาหญิงกับนักศึกษาชายมีพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในปี พ.ศ. 2526 อำไพ โกมลิสร์ (อำไพ โกมลิสร์ 2526 : 69 - 71) ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาวิทยาลัยครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัยครู จำนวน 2,534 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ผลการวิจัย พบว่า จำนวนเงินที่นักศึกษาได้รับอุปการะในแต่ละเดือน เฉลี่ยประมาณเดือนละ 1,105.42 บาท จำนวนเงินรายได้พิเศษที่นักศึกษาได้รับอุปการะในแต่ละเดือน เฉลี่ยประมาณเดือนละ 834.63 บาท ถ้าค่าใช้จ่ายของ

นักศึกษา เฉลี่ยประมาณคนละ 15,352.08 บาทต่อปี ปัญหาทางการเงินของนักศึกษา ร้อยละ 49.1 มีเงินไม่พอใช้เป็นบางเดือน ร้อยละ 32.1 มีเงินไม่พอใช้ทุกเดือน นักศึกษา ในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างก็มีค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน

งานวิจัยในต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1965 เซธนา (Sethna. 1965 : 5751) ได้วิจัยเกี่ยวกับกาเรียนของนิสิตปริญญาโทของสหรัฐอเมริกา ปากีสถาน อินเดียและไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาโทของประเทศสหรัฐอเมริกา ปากีสถาน อินเดียและไทย รวมจำนวน 220 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบคำถาม 12 ด้าน คือ ด้านทางครอบครัว การแต่งงาน การเมือง การรัก การดื่ม การพนัน พระเจ้า ศาสนา การสอนศีลธรรม การยิ้ม การให้อภัยและความเมตตา ผลการวิจัยพบว่า นิสิตอเมริกันมีค่านิยมในศาสนาสูงสุด ส่วนการแต่งงาน การรัก การดื่ม การพนันและเพศ มีค่านิยมต่ำ นิสิตปากีสถานและอินเดียมีค่านิยมในศาสนาสูงเหมือนกัน นอกจากนี้ นิสิตปากีสถานยังมีค่านิยมในการแต่งงาน การดื่มและการพนันสูงอีกด้วย ส่วนนิสิตไทยมีค่านิยมในด้านการแต่งงาน การดื่มและการพนันต่ำ แต่ค่านิยมในด้านศาสนาเน้นอยู่กับการสอนศีลธรรมจรรยา

ในปี ค.ศ. 1967 ลีมกุเลอร์ (Leimkuhler. 1967 : 2921 - A) ได้วิจัยเกี่ยวกับการติดตามผลและประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาที่ทำการสอนในชั้น 2,4,6 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในมลรัฐนิวยอร์ก กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บังคับบัญชาและนักเรียนที่ผู้สำเร็จการศึกษาทำการสอนอยู่ เครื่องมือเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ผลการวิจัยพบว่า ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาที่ผู้วิจัยติดตามผลในเรื่องในภาพบุคลิภาพของการเป็นครู เช่น ในเรื่องการปกครองชั้นเรียนและระเบียบวินัย

ในปี ค.ศ. 1968 แมคเคลน (McClain. 1968 : 25 - 32) ได้วิจัยเกี่ยวกับบุคลิภาพของนักศึกษาฝึกหัดครู สาขามัธยมศึกษาของมหาวิทยาลัยเทนเนสซี จำนวน 196 คน อายุเฉลี่ย 23 ปี เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดบุคลิภาพ 16 องค์ประกอบ

(Sixteen Personality Factor Questionnaire) ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชายมีองค์ประกอบสูงสุดใฝ่หาความรอบคอบ มีความตั้งใจที่จะทำความดี เช่น รับผิดชอบและตั้งใจทำงาน ส่วนนักศึกษาหญิงมีองค์ประกอบสูงสุดในด้านตั้งใจจริง เป็นอิสระ ทำงานแข่งขันและความอดทน

ในปี ค.ศ. 1971 คาเบรล (Cabral. 1971 : 1972 - 3A) ได้วิจัยเกี่ยวกับลักษณะทางจริยธรรมของนิสิต กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ 3 ของมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก จำนวน 337 คน และผู้ปกครองนิสิต จำนวน 178 คน รวมจำนวน 515 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดลักษณะทางจริยธรรมตามพฤติกรรมตนเองของนิสิต ผลการวิจัยพบว่า นิสิตกับผู้ปกครองมีความเห็นในเรื่องการสูบบุหรี่และเล่นการพนันไม่สอดคล้องกันทั้งสองเรื่อง โดยผู้ปกครองมีความเห็นในทางโทษรุนแรงกว่านิสิต

ในปี ค.ศ. 1978 โจนส์ (Jones. 1978 : 6435 - A) ได้วิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชน ครูและผู้บริหารต่อระเบียบวินัยของโรงเรียนชุมชน กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชน ครูและผู้บริหารจากโรงเรียนชุมชนของสหรัฐอเมริกา ในมลรัฐ 2 แห่ง เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เป็นปัญหาทางระเบียบวินัย จำนวน 18 ข้อ โดยแต่ละข้อประกอบด้วยระเบียบวินัยที่แตกต่างกัน 6 ประเภท เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเลือกประเภทที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุด ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าควรใช้ระเบียบวินัยที่เข้มงวดในเรื่องการศึกษา เสพติด วิทยุโทรทัศน์ของโรงเรียน พกอาวุธ ถือความไม่สงบและทำร้ายร่างกายครูแล้วไม่ยอมรับการลงโทษ ระเบียบวินัยที่ไม่ค่อยเข้มงวดควรใช้ในเรื่องการพูดปด ซาดร้ายโดยไม่มีเหตุผล และไม่เคารพบ้าน ส่วนระเบียบวินัยที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลางควรใช้ในเรื่องการสูบบุหรี่ พกอาวุธ พยายามกลาย การทะเลาะวิวาทและแสดงความไม่เคารพต่อครูอาจารย์ เมื่อพิจารณาทัศนคติต่อระเบียบวินัยทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มประชาชนมีแนวโน้มจะอ่อนล้นการใช้ระเบียบวินัยมากที่สุด ในขณะที่กลุ่มครูใช้ระเบียบวินัยที่เข้มงวดกว่า ส่วนกลุ่มผู้บริหารใช้ระเบียบวินัยที่เข้มงวดมากที่สุด

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการในเรื่องการกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือ การรวบรวมข้อมูล การใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งได้อธิบายโดยละเอียดตามลำดับ

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารของวิทยาลัยครู 36 แห่ง ปีการศึกษา 2527 รวมจำนวน 85,482 คน จำแนกเป็นนักศึกษาจำนวน 79,573 คน อาจารย์จำนวน 4,685 คน ผู้บริหารจำนวน 1,224 คน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่เป็นนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารของวิทยาลัยครู 36 แห่ง ปีการศึกษา 2527 โดยแบ่งวิทยาลัย 36 แห่ง ออกเป็น 6 กลุ่ม ตามการแบ่งของกรมการฝึกหัดครู คือ กลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันตก ภาคใต้และนครหลวง จากนั้นสุ่มวิทยาลัยครูในแต่ละกลุ่มโดยจับฉลากมา กลุ่มละ 2 แห่ง ได้วิทยาลัยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 12 แห่ง หลังจากสุ่มกลุ่มตัวอย่างวิทยาลัยครูได้แล้ว ผู้วิจัยศึกษาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารโดยใช้ตารางขนาดกลุ่มตัวอย่าง (สมบุรณ์ อิศพงษ์ 2523 : ภาคผนวก อ้างอิงมาจาก Hende1) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร รวมจำนวน 661 คน คิดเป็นร้อยละ 0.77 ของประชากรทั้งหมด จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัยครูได้ ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัยครู

สถานภาพ กลุ่มวิทยาลัยครู	นักศึกษา	อาจารย์	ผู้บริหาร	รวม
	กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่าง
ภาคเหนือ	46	40	20	106
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	49	37	26	112
ภาคกลาง	42	35	27	104
ภาคตะวันตก	41	36	28	105
ภาคใต้	46	32	27	105
นครหลวง	41	56	26	123
รวม	264	236	161	661

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาจากระเบียบ กฎ ข้อบังคับ ประกาศหรือแนวปฏิบัติของนักศึกษาที่วิทยาลัยครูกำหนดและจากของสภาการศึกษา กรมการฝึกหัดครู พร้อมทั้งศึกษาเอกสาร ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวน 18 เรื่องและการสร้างแบบสอบถามตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเพื่อวัดทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยครู รวม 4 ด้าน คือ ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัยและการลงโทษ แต่ละด้านมีจำนวนข้อคำถาม 20 ข้อ ได้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นจำนวน 80 ข้อ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบเหมือนกันหมด ต่างกันเฉพาะข้อคำถามเรื่องสถานภาพ

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาและให้คำแนะนำ แล้วนำมาปรับปรุงสำนวนภาษาที่ใช้เป็นข้อคำถามและคำชี้แจงในแบบสอบถามแต่ละตอน

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยปรับปรุงเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ทองคูณ หงส์พันธุ์ อธิการวิทยาลัยครูบุรีรัมย์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไปติ เพชรอินทร์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและพิจารณาข้อคำถาม ผู้เชี่ยวชาญทั้งสองท่านมีความเห็นว่าข้อคำถามมีความสมบูรณ์และเหมาะสมทำการวิจัยได้

5. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา แบ่งเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับรายละเอียดข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 - 4 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการแต่งกาย ความประพฤติและ

ความบกพร่องทางวินัย ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการลงโทษ 4 ระดับ

6. เมื่อได้แบบสอบถามที่ตรวจสอบแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญกลับคืนแล้ว ได้นำมาพิจารณาพร้อมกับคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขและตรวจสอบความถูกต้องความเหมาะสมของการใช้ภาษาและเนื้อหาอีกครั้งหนึ่ง ได้แบบสอบถามที่ต้องการจำนวน 80 ชุด

7. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปทดลองกับกลุ่มนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืน 65 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 65 ของแบบสอบถามทั้งหมด

8. หากท่านอ่านจำแนกโดยวิธีวิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อ แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มคะแนนสูงร้อยละ 25 กลุ่มคะแนนต่ำร้อยละ 25 ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองทั้งหมด การตรวจสอบเพื่อหาค่าอำนาจจำแนก ใช้สูตรส่วนวิกฤตเป็นค่าสถิติ

9. เมื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อแล้ว ผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกแบบสอบถามข้อที่ได้ค่าคะแนนตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ซึ่งถือว่าได้ว่าข้อคำถามนั้นสามารถจำแนกคนเป็น 2 กลุ่ม และสามารถใช้ในการศึกษาวิจัยได้ นอกจากนี้ยังได้เลือกข้อที่เห็นว่าข้อความที่ไม่น่าจะนำไปใช้ในการวิจัยเป็นอีกกรณีหนึ่งด้วย แบบสอบถามที่ได้ตามเกณฑ์ที่ต้องการมีจำนวนรวม 75 ข้อ

10. นำแบบสอบถามทั้งกล่าวไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อันดับได้ค่าความเชื่อมั่น .94 ซึ่งถือว่าเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นสูง (ภูภาคผนวก ก)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้ขอหนังสือรับรองการเป็นนิสิตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปติดขอความร่วมมือจากกรรมการฝึกหัดครูในการทำวิจัยครั้งนี้ กรรมการฝึกหัดครูได้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงอธิการวิทยาลัยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 แห่ง แล้วผู้วิจัยได้จัดส่งสำเนาหนังสือจากกรรมการฝึกหัดครู หนังสือชี้แจงเกี่ยวกับการแจกแบบสอบถาม

และแบบสอบถามสำหรับใช้ในการวิจัยไปยังอธิการวิทยาลัยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่ออธิการได้อนุมัติหมายให้กับผู้อำนวยการศูนย์วิจัย วางแผนและพัฒนาดำเนินการแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถาม โดยจัดส่งไปทางไปรษณีย์เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2527 พร้อมทั้งสอของติดแสตมป์และจำหน่ายถึงผู้วิจัย เพื่อให้ผู้อำนวยการศูนย์วิจัย วางแผนและพัฒนาได้จัดส่งแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบแล้วส่งกลับคืนมายังผู้วิจัยภายในวันที่ 30 กันยายน 2527

2. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามที่ส่งกลับคืนมาตามกำหนด จำนวน 653 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.79 ของแบบสอบถามที่จัดส่งไปทั้งหมด เมื่อนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแล้ว ได้แบบสอบถามจำนวน 632 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.61 ของแบบสอบถามที่จัดส่งไปทั้งหมด ดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งให้กลุ่มตัวอย่างและแบบสอบถามที่ได้รับคืน จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัยครูแต่ละสถานภาพ

สถานภาพ วิทยาลัยครู	นักศึกษา		อาจารย์		ผู้บริหาร		รวม		ร้อยละ
	แบบสอบถามส่งคืน	ได้รับคืน	แบบสอบถามส่งคืน	ได้รับคืน	แบบสอบถามส่งคืน	ได้รับคืน	แบบสอบถามส่งคืน	ได้รับคืน	
ภาคเหนือ	46	46	40	38	27	25	113	109	96.46
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	49	49	37	37	26	26	112	112	100
ภาคกลาง	41	41	35	32	27	23	103	96	93.20
ภาคตะวันตก	41	40	36	32	28	23	105	95	90.73
ภาคใต้	46	46	32	32	27	27	105	105	100
นครหลวง	41	41	56	50	26	24	123	115	93.50
รวม	264	263	236	221	161	148	661	632	-
รวมร้อยละ	100	99.62	100	93.64	100	91.93	100	95.61	-

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบค่าร้อยละและให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แล้วนำไปคำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส (Statistical Package for the Social Sciencess หรือ SPSS) ณ ศูนย์ประมวลผลด้วยเครื่องจักรกลแห่ง ประเทศไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติ

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามไปคำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่ารายเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าอัตราส่วนวิกฤติ แล้วนำค่าสถิติที่ได้มาวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐาน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติ ตามวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยครู ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความมกพร่องทางวินัย วิเคราะห์โดยใช้ค่ารายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปเปรียบเทียบกับระดับทัศนะ ที่ตั้งเกณฑ์ไว้ ส่วนด้านการลงโทษ วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละของลักษณะการลงโทษ เป็นเกณฑ์การพิจารณา ในการแปลความหมายข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ของระดับทัศนะ ความหมาย และลักษณะการลงโทษ จำแนกตามแบบสอบถาม คือ

แบบสอบถามการแต่งกายและความประพฤติของนักศึกษา มีระดับทัศนะดังนี้			
การรายเฉลี่ยตั้งแต่	1.00 - 1.75	หมายความว่า	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
การรายเฉลี่ยตั้งแต่	1.76 - 2.50	หมายความว่า	ไม่เห็นด้วย
การรายเฉลี่ยตั้งแต่	2.51 - 3.25	หมายความว่า	เห็นด้วยมาก
การรายเฉลี่ยตั้งแต่	3.26 - 4.00	หมายความว่า	เห็นด้วยมากที่สุด
แบบสอบถามความมกพร่องทางวินัยของนักศึกษา มีระดับทัศนะดังนี้			
การรายเฉลี่ยตั้งแต่	1.00 - 1.75	หมายความว่า	มีน้อยที่สุด
การรายเฉลี่ยตั้งแต่	1.76 - 2.50	หมายความว่า	มีน้อย
การรายเฉลี่ยตั้งแต่	2.51 - 3.25	หมายความว่า	มีมาก

การวิจัยตั้งแต่ 3.26 - 4.00 หมายถึงว่า มีมากที่สุด
 แบบสอบถามการลงโทษนักศึกษา มีลักษณะดังนี้
 1. วาการตักเตือน
 2. ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร
 3. ส่งพักการเรียน
 4. ให้ออกจากสถานศึกษา

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ตั้งขึ้นของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร
 ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยครู ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความมกพรอง
 ทางวินัย วิเคราะห์ตามตัวแปรเพศ ใช้สถิติ t - test ทดสอบ วิเคราะห์ตามตัวแปรที่มี
 มากกว่า 2 กลุ่ม คือ กลุ่มวิทยาลัยครู รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา ประสิทธิภาพการทำงาน
 ของอาจารย์และผู้บริหาร สถานภาพนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร ใช้สถิติ F - test
 ทดสอบ เมื่อใช้สถิติ F - test ทดสอบ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ความตัวแปรแล้ว จึงทดสอบความแตกต่างกันเป็นรายตัว ใช้สถิติ Studentized q -
 Statistic ตามวิธี Newman - Keuls Method ส่วนงานการลงโทษ วิเคราะห์ตาม
 ตัวแปรเพศ กลุ่มวิทยาลัยครู รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา ประสิทธิภาพการทำงานของอาจารย์
 และผู้บริหาร สถานภาพนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร ใช้สถิติ ไค - สแควร์ (χ^2) ทดสอบ
 ในการทดสอบสมมุติฐานได้กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 การหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

1.2 การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	รายเฉลี่ย
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

(Ferguson. 1971 : 46)

1.3 การหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\Sigma X - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$(\Sigma X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	X^2	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

(Ferguson. 1971 : 67)

2. ทดสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

วิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามแต่ละข้อ โดยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มคะแนนสูงร้อยละ 25 กลุ่มคะแนนต่ำร้อยละ 25 ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดลองทั้งหมด ใช้ t - test เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2 + S_L^2}{n}}}$$

เพื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
	$\bar{X}_H$	แทน	รายเฉลี่ยของกลุ่มไคคะแนนสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	รายเฉลี่ยของกลุ่มไคคะแนนต่ำ
	s_H^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มไคคะแนนสูง
	s_L^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มไคคะแนนต่ำ
	n	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละกลุ่ม
	df	=	$\frac{n_1 + n_2}{2} - 2$

(วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 138)

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อันดับ

$$r = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เพื่อ	r	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	n	แทน	ค่าจำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

(Cronbach. 1970 : 161)

4. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างรายเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1,4,7 โดยใช้สถิติ

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
	$\bar{X}_1$	แทน	รายเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	รายเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
	s_1^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1
	s_2^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างที่ 2

$$df = \frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2} \right)^2}{\frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{s_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

(Ferguson. 1971 : 152)

5. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างรายเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2, 3, 5, 6, 8, 9, และ 10 โดยใช้สถิติ F - test

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
	MS_b	แทน	ค่า Mean Squares ระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม

(Winer. 1971 : 160)

เมื่อพบ F มีนัยสำคัญ ตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้ Studentized q - Statistic ตามวิธี Newman - Kuels Method

$$q = \frac{T_{\text{largest}} - T_{\text{smallest}}}{MS_{\text{error}} / h}$$

เมื่อ q แทน ค่าความแตกต่างของรายเฉลี่ย

T_{largest} แทน รายเฉลี่ยของกลุ่มที่มีคะแนนสูง

T_{smallest} แทน รายเฉลี่ยของกลุ่มที่มีคะแนนต่ำ

MS_{error} แทน Mean Square error

h แทน Harmonic Mean ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

6. ขั้นตอนของสถานการณ์ การลงโทษ ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างความถี่ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติ χ^2

$$\chi^2 = \frac{\sum (O - E)^2}{E}$$

เมื่อ χ^2 แทน ค่า ไค - สแควร์

O แทน ค่าความถี่ได้จากการสังเกต (Observed Frequency)

E แทน ค่าความถี่ที่คาดหวังไว้หรือความถี่ที่ไ้มาตามทฤษฎี (Expected Frequency)

(คู่มือ วงศ์รัตน์ 2527 : 288)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
χ^2	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน χ^2 - distribution
.	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
..	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งสาระออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร จำนวนตามตัวแปรเพศ กลุ่มวิทยาลัยครู รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ของอาจารย์และผู้บริหาร

ตอนที่ 2 ทักษะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ในด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความมกพร่องทางวินัยและการลงโทษ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัย ของนักศึกษา จำนวนตามตัวแปรเพศ กลุ่มวิทยาลัยครู รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ของอาจารย์และผู้บริหารรวมทั้งสถานภาพนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารจำแนกตามเพศ กลุ่มวิทยาลัยครู รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา ประสิทธิภาพการทำงานของอาจารย์และผู้บริหาร กัฏตาราง 3,4,5

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเพศ กลุ่มวิทยาลัยครูและรายได้ต่อเดือนของนักศึกษา

ลักษณะตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	131	49.80
หญิง	132	50.20
กลุ่มวิทยาลัยครู		
ภาคเหนือ	46	17.49
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	49	18.63
ภาคกลาง	41	15.98
ภาคตะวันออก	40	14.83
ภาคใต้	46	17.49
นครหลวง	41	15.98
รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา		
รายได้น้อยกว่า 800 บาท	92	34.98
รายได้ตั้งแต่ 800 - 1,500 บาท	145	55.13
รายได้มากกว่า 1,500 บาท	26	9.89

ตาราง 3 แสดงว่านักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามที่ได้รับศึกษาและสมบูรณ์
 จำนวนตามตัวแปร พบว่า ผู้ตอบเป็นนักศึกษาชายจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 49.80
 ผู้ตอบเป็นนักศึกษาหญิงจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 50.20 ผู้ตอบเป็นนักศึกษาอยู่ใน
 กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุดจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 18.63
 และผู้ตอบเป็นนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยปานกลางตั้งแต่ 800 - 1,500 บาทมากที่สุดจำนวน
 145 คน คิดเป็นร้อยละ 55.13

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ จำแนกตามเพศ กลุ่มวิทยาลัยครูและประสบการณ์
การทำงานของอาจารย์

ลักษณะตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	108	43.87
หญิง	113	51.13
กลุ่มวิทยาลัยครู		
ภาคเหนือ	38	17.20
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	37	16.74
ภาคกลาง	32	14.48
ภาคตะวันออก	32	14.48
ภาคใต้	32	14.48
นครหลวง	50	22.62
ประสบการณ์การทำงานของอาจารย์		
ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี	24	10.86
ประสบการณ์ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	53	23.98
ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี	144	65.16

ตาราง 4 แสดงว่าอาจารย์ในกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาและสมบูรณ์
 จำแนกตามตัวแปร พบว่า ผู้ตอบเป็นอาจารย์ชายจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 48.87
 ผู้ตอบเป็นอาจารย์หญิงจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 51.18 ผู้ตอบเป็นอาจารย์อยู่ในกลุ่ม
 วิทยาลัยครูนครหลวงมากที่สุดจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 22.62 และผู้ตอบเป็นอาจารย์
 ที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปีมากที่สุดจำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 65.16

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของผู้บริหาร จำแนกตามเพศ กลุ่มวิทยาลัยครูและประสบการณ์
การทำงานของผู้บริหาร

ลักษณะตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	84	56.76
หญิง	64	43.24
กลุ่มวิทยาลัยครู		
ภาคเหนือ	25	16.89
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	26	16.56
ภาคกลาง	22	14.87
ภาคตะวันตก	24	16.22
ภาคใต้	27	18.24
นครหลวง	24	16.22
ประสบการณ์การทำงานของผู้บริหาร		
ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี	3	2.03
ประสบการณ์ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	26	17.56
ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี	119	80.41

ตาราง 5 แสดงว่าผู้บริหารในกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาและสมบูรณ์
 จำนวนตามตัวแปร พบว่า ผู้ตอบเป็นผู้บริหารชายจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 56.76
 ผู้ตอบเป็นผู้บริหารหญิงจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 43.24 ผู้ตอบเป็นผู้บริหารอยู่ในกลุ่ม
 วิทยาลัยครูภาคใต้มากที่สุดจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 18.24 คน และผู้ตอบเป็นผู้บริหาร
 ที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปีมากที่สุดจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 80.41

ตอนที่ 2 ทักษะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา
ในด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัยและการลงโทษ ดังตาราง 6 - 17

ตาราง 6 ตารางเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัย
ของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย

ข้อคำถามเรื่องการแต่งกายของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
1. ไว้ทรงผมตามสมัยนิยมไม่เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบ	2.27	0.77
2. ใส่เสื้อมีลักษณะรัดรูปหรือหลวมเกินไป	1.90	0.63
3. ใส่เสื้อสีอ่อน เช่น สีเทาอ่อน ฟ้าย้อมมาเรียน	2.08	0.81
4. ใส่กางเกงยีนส์หรือลูกฟูกแต่งเป็นเครื่องแบบนักศึกษา	1.52	0.80
5. ใส่กระโปรงที่รัดรูปหรือหลวมจนเกินไป	1.79	0.64
6. ใส่กระโปรงที่มีรูปทรงแตกต่างจากที่กำหนดในระเบียบ	1.92	0.72
7. การแต่งเครื่องแบบนักศึกษาโดยไม่มีเครื่องหมายใด ๆ ของวิทยาลัยครู	1.69	0.66
8. นักศึกษาชายไว้ผมหวดหรือเกราะเพื่อเสริมสร้างบุคลิก	1.70	0.71
9. ใส่รองเท้าที่มีสีอื่น ๆ แตกต่างจากที่กำหนดในระเบียบ	2.07	0.73
10. นักศึกษาชายไม่ใส่ถุงเท้าเมื่อแต่งเครื่องแบบนักศึกษา	1.73	0.61
11. ใส่ถุงเท้าที่มีสีและลวดลายตามความต้องการของตน	2.19	0.80
12. ใส่เข็มขัดตามความต้องการหรือตามสมัยนิยม	1.77	0.73
13. ใช้หัวเข็มขัดแบบอื่นแทนหัวเข็มขัดเครื่องหมายวิทยาลัย	1.68	0.66
14. ไม่คาดเข็มขัดขณะเมื่อแต่งเครื่องแบบนักศึกษา	1.67	0.67
15. นักศึกษาหญิงมีเครื่องหมายของวิทยาลัยเพียงบางส่วน	2.18	0.77
16. การนำเครื่องแบบแต่งกายที่เก่า ไม่สะอาดหรือชำรุดมาใช้	2.06	0.73

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อคำถามเรื่องการแต่งกายของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
17. ใส่กางเกง กระโปรง ที่สั้นหรือยาวเกินไป	1.78	0.63
18. ใส่เสื้อที่ไม่ต่อเชื้ดใช้แบบอื่นแทน	2.21	0.67
19. ใส่ชุดออร์มพลศึกษาเรียนวิชาอื่นด้วยเมื่อมีวิชาพลศึกษาเรียนในวันนั้น ๆ	2.73	0.81
20. ใส่ชุดฝึกงานเรียนวิชาอื่นด้วยเมื่อมีวิชาฝึกงานเรียนในวันนั้น ๆ	2.68	0.40
รวม	2.00	0.40

ตาราง 6 แสดงว่าทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย โดยส่วนรวมไม่เห็นด้วยที่นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบวินัยของวิทยาลัย เมื่อพิจารณาทัศนศึกษาด้านการแต่งกายเป็นรายข้อ พบว่า ทัศนคติของนักศึกษาในเรื่องการแต่งเครื่องแบบนักศึกษา โดยไม่มีเครื่องหมายใด ๆ ของวิทยาลัย ไว้บนคอหรือกระเป๋าเพื่อเสริมสร้างบุคลิก ไม่ใส่ถุงเท้า เมื่อแต่งเครื่องแบบนักศึกษา ใช้หัวเข็มขัดแบบอื่นแทนหัวเข็มขัดเครื่องหมายวิทยาลัยและไม่คาดเข็มขัดเสื้อแต่งเครื่องแบบนักศึกษา อยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ทัศนคติของนักศึกษาในเรื่องการใส่ชุดออร์มพลศึกษาเรียนวิชาอื่นด้วยเมื่อมีวิชาพลศึกษาเรียนในวันนั้น ๆ และการใส่ชุดฝึกงานเรียนวิชาอื่นด้วยเมื่อมีวิชาฝึกงานเรียนในวันนั้น ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก นอกนี้ทัศนคติของนักศึกษาในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย

ตาราง 7 การเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานหัตถ์ของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัย
ของนักศึกษา ด้านความประพฤติ

ข้อคำถามเรื่องความประพฤติของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
1. ไม่ปฏิบัติตามกิจกรรมที่วิทยาลัยกำหนดขึ้น	1.88	0.64
2. พกอาวุธไว้เพื่อป้องกันตนเอง	1.43	0.61
3. เล่นการพนันเพื่อหารายได้เป็นค่าศึกษาเล่าเรียน	1.51	0.60
4. เสพสุราของมีนเมาในหมู่เพื่อนฝูง	1.66	0.67
5. เที่ยวเตร่ในสถานที่เร่ร่อน	1.76	0.64
6. สวมหรือพำนักในบริเวณวิทยาลัยตามแต่โอกาสและสะดวก	1.95	0.76
7. ประพฤติตนในทำนองผู้สาว	1.75	0.70
8. ก่อการทะเลาะวิวาทวิวาทวิวาทซึ่งจะยับยั้งได้	1.66	0.74
9. ทรัพย์สินบางอย่างของวิทยาลัยนักศึกษานำไปเป็นของส่วนตัว	1.45	0.60
10. เข้าประกวดความงาม แสดงแฟชั่นโชว์หรือแสดงภาพยนตร์	2.19	0.88
11. คำสั่งบางอย่างของอาจารย์ นักศึกษาไม่เชื่อฟังและไม่ปฏิบัติตาม เมื่อเห็นว่าไม่เหมาะสม	2.44	0.90
12. ร้องเรียนผู้บริหารวิทยาลัยเมื่อไม่พอใจต่อคำสั่งของอาจารย์	2.37	0.84
13. บางครั้งเมื่อไม่พอใจแสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือกระด้างกระเดื่อง ต่ออาจารย์	1.70	0.58
14. กิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาที่จะจัดขึ้นในบริเวณวิทยาลัยและที่ชุมชนไม่ต้อง ขออนุญาตจากวิทยาลัย	1.80	0.64
15. ชุมชนประท้วงเรียกร้องเพื่อรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม	2.56	0.97

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อความเรื่องความประพฤติของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
16. นักศึกษานำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปจัดกิจกรรมหรือทำสิ่งใดเพื่อหวังผลประโยชน์แก่ตนเองและหมู่คณะ	1.80	0.78
17. นักศึกษาไม่ปฏิบัติตามระเบียบบางอย่างที่เห็นว่าไม่เหมาะสมกับตน	2.18	0.73
18. จัดพิมพ์ เขียนข้อความหรือภาพ เขียนแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลอื่น ออกโฆษณาเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย	1.95	0.65
19. ชักชวนบุคคลอื่นก่อการชุมนุมประท้วงต่ออาจารย์หรือผู้บริหารเพื่อประโยชน์บางอย่าง	1.66	0.67
รวม	1.88	0.39

ตาราง 7 แสดงว่าทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความประพฤติ โดยส่วนรวมไม่เห็นด้วยที่นักศึกษาประพฤติผิดระเบียบวินัยของวิทยาลัย เมื่อพิจารณาทัศนคติด้านความประพฤติเป็นรายข้อ พบว่า ทัศนคติของนักศึกษาในเรื่องการพกอาวุธไว้เพื่อป้องกันตนเอง เล่นการพนันเพื่อหารายได้เป็นค่าศึกษาเล่าเรียน เสพสุราของมีนเมาในหมู่เพื่อนฝูง ประพฤติคนในทำนองชั่วช้า ก่อการทะเลาะวิวาทสุดเหวี่ยงที่ยังยั้งได้ นำทรัพย์สินบางอย่างของวิทยาลัยไปเป็นของส่วนตัว บางครั้งเมื่อไม่พอใจแสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือกระต้างกระกระเถิบต่ออาจารย์และและชักชวนบุคคลอื่นก่อการชุมนุมประท้วงต่ออาจารย์หรือผู้บริหารเพื่อประโยชน์บางอย่างอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ทัศนคติของนักศึกษาในเรื่องการชุมนุมประท้วงเรียกร้องเพื่อรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก นอกนั้นทัศนคติของนักศึกษาในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย

ตาราง 8 การายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานหัตนะของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัย
ของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย

ข้อคำถาม เรื่องความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
1. พกอาวุธมาในบริเวณวิทยาลัยหรือชุมชน	1.54	0.73
2. เล่นการพนันในสถานที่ต่าง ๆ	2.26	0.78
3. เสพสุราของมีนเมาในสถานที่ต่าง ๆ	2.70	0.80
4. เที่ยวเตร่ในสถานที่เริงรมย์	2.60	0.80
5. ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น	1.85	0.76
6. ประพฤติตนในทำนองขี้สาว	2.65	0.91
7. ก่อการทะเลาะวิวาทในสถานที่ต่าง ๆ	2.00	0.75
8. ขโมยทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น	1.78	0.74
9. เสพยาเสพติดให้โทษหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายแจก	1.67	0.83
10. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์	2.19	0.88
11. แสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือข่มขู่ต่ออาจารย์	1.85	0.74
12. จัดกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย	1.53	0.63
13. จัดชุมนุมประท้วงต่ออาจารย์หรือผู้บริหารวิทยาลัย	1.39	0.66
14. นำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปหาผลประโยชน์แก่ตนเองหรือหมู่คณะ	1.55	0.72
15. ไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการแต่งกาย	2.89	0.93
16. จักขโมย เขียนข้อความหรือภาพ เขียนแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลอื่น ออกโฆษณาเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย	1.62	0.69
17. ชักชวนบุคคลอื่นก่อความไม่สงบ	1.55	0.63

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อความเรื่องความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษา	X	S.D.
18. ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่วิทยาลัยกำหนดขึ้น	2.74	1.02
รวม	2.02	0.44

ตาราง 8 แสดงว่าทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย โดยส่วนรวมเห็นว่าความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษามีน้อย เมื่อพิจารณาทัศนคติด้านความบกพร่องทางวินัยเป็นรายข้อ พบว่า ทัศนคติของนักศึกษาในเรื่องที่นักศึกษาทักท้วงมาในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมชน สะท้อนให้เห็นให้โทษหรือมีไว้เพื่อเจ้าหน้าที่จ่ายแจก จักรวรรณ์โดยไม่ได้อำนาจจากวิทยาลัย จักรวรรณ์ประทุษร้ายต่ออาจารย์หรือผู้บริหารวิทยาลัย นำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปหาผลประโยชน์แก่ตนเองหรือหมู่คณะ จักรวรรณ์ เขียนข้อความหรือภาพเขียนแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลอื่นออกโฆษณาเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัยและชักนำบุคคลอื่น ก่อความไม่สงบ อยู่ในระบอบที่มีน้อยที่สุด ทัศนคติของนักศึกษาในเรื่องที่นักศึกษาแสสรุขของเงินในสถานที่ต่าง ๆ เพื่ยวเตรในสถานที่เริงรมย์ ประพฤติตนในทำนองชั่วช้า ไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการแต่งกายและไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่วิทยาลัยกำหนดขึ้น อยู่ในระบอบที่มีมาก นอกนี้ทัศนคติของนักศึกษในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระบอบที่มีน้อย

ตาราง 9 ค่าความถี่และค่าร้อยละของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้าน
การลงโทษ จำแนกตามลักษณะการลงโทษ

ข้อคำถามเรื่องการลงโทษนักศึกษา	โทษออกจากสถานศึกษา	สั่งพักการเรียน	ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร	เวลาพักศึกษา
1. ทอดอาวุธมาในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมชน	19 (7.2)	54 (20.5)	100 (38.0)	90 (34.2)
2. เล่นการพนันเพื่อเอาทรัพย์สินเงินทอง	6 (2.3)	51 (19.4)	104 (39.5)	120 (45.8)
3. เสพสุราของมีนเมาหรือพฤติกรรมไม่เหมาะสม	9 (3.4)	40 (15.2)	113 (43.0)	101 (38.4)
4. เพี้ยวเตรในสถานที่เรีงรมที่มีพฤติกรรมส่อไปในทาง เสื่อมเสีย	7 (2.7)	31 (11.8)	89 (33.8)	136 (51.7)
5. ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่นเสียหาย อย่างรุนแรง	46 (17.5)	104 (39.5)	91 (34.6)	22 (8.4)
6. ประพฤติตนในทางอนาจารเป็นที่เสื่อมเสียแก่วิทยาลัย และตนเอง	49 (18.6)	76 (28.9)	77 (29.3)	61 (23.2)
7. ก่อการทะเลาะวิวาทจนได้รับบาดเจ็บสาหัส	28 (10.6)	116 (44.1)	94 (35.7)	24 (9.5)
8. ขโมยทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น	73 (27.8)	86 (32.7)	81 (30.8)	23 (8.7)
9. เสพวิชาเสกศีกให้โทษหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายแจก	140 (53.2)	66 (25.1)	39 (14.8)	18 (6.8)
10. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์หรือผู้บริหารวิทยาลัย จนเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหาย	20 (7.6)	71 (27.0)	94 (35.7)	78 (29.7)
11. แสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือข่มขู่ต่ออาจารย์	15 (5.7)	49 (18.7)	83 (31.7)	115 (43.9)
12. จักกกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย	3 (1.1)	26 (9.9)	65 (24.7)	169 (64.8)

ตาราง 9 (ต่อ)

ลักษณะการลงโทษ ข้อกล่าวหาเรื่องการลงโทษนักศึกษา	โทษออกจากสถานศึกษา	สั่งพักการเรียน	พักพัฒนาเป็นลายลักษณ์อักษร	วางเวลาพักเตือน
13. ผู้แทนประจำห้องเรียนร้องเรียนเหตุให้เกิดผลเสียหายแก่วิทยาลัย	27 (10.7)	88 (33.5)	86 (32.7)	62 (23.6)
14. นักศึกษานำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปจัดกิจกรรมหรือทำสิ่งอื่นใดเพื่อหวังผลประโยชน์แก่ตนเองและหมู่คณะโดยไม่ได้รับอนุญาตและทำความเสื่อมเสียแก่วิทยาลัย	50 (19.1)	73 (27.9)	85 (32.4)	54 (20.6)
15. นักศึกษาไม่ปฏิบัติตามระเบียบของวิทยาลัยบ่อยครั้ง	8 (3.0)	90 (36.1)	117 (44.5)	48 (18.3)
16. จัดพิมพ์ เขียนข้อความหรือภาพ เขียนแสดงความคิดเห็นที่ผิดล่อล่ออันนอกขอบเขตแห่งศรัทธา โดยไม่ได้รับอนุญาตและทำความเสื่อมเสียแก่วิทยาลัย	19 (7.3)	76 (29.0)	106 (40.5)	61 (23.3)
17. ชักชวนบุคคลอื่นก่อความไม่สงบในบริเวณวิทยาลัยหรือชุมชน	39 (14.8)	100 (38.0)	77 (29.3)	47 (17.9)
18. ถ้าประพฤติหรือดำเนินการจกให้มีการค้าประเวณีเพื่อหารายได้เป็นค่าศึกษาเล่าเรียน	160 (61.1)	49 (18.7)	24 (9.2)	29 (11.1)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บคือการร้อยละ

ตาราง 9 แสดงทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการลงโทษ เมื่อพิจารณาความถี่จำนวนสูงสุดในลักษณะการลงโทษเป็นรายชื่อ พบว่า ทัศนะของนักศึกษาที่ให้
 ออกจากสถานศึกษา ได้แก่ เสพยาเสพติดให้โทษหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายแจกและค่าประเวณีหรือ
 ค่าในการจัดให้มีการค้าประเวณีเพื่อหารายได้เป็นค่าศึกษาเล่าเรียน ทัศนะของนักศึกษาที่ให้สั่งพัก
 การเรียน ได้แก่ ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่นเสียหายอย่างร้ายแรง ก่อการ
 ทะเลาะวิวาทจนได้รับบาดเจ็บสาหัส ขโมยทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น ชุมชุมประท้วง
 เรียงรียงเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายแก่วิทยาลัยและยกย่นบุคคลอื่นก่อความไม่สงบในบริเวณวิทยาลัย
 หรือที่ชุมชน ทัศนะของนักศึกษาที่ให้ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร ได้แก่ พกอาวุธมาในบริเวณ
 วิทยาลัย เล่นการพนันเพื่อเอาทรัพย์สินเงินทอง เสพสุราของมีนเมาที่มีพฤติการณ์ไม่เหมาะสม
 ประพฤติตนในทำนองชั่วสาวเป็นที่เสื่อมเสียแก่วิทยาลัยและตนเอง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์
 หรือผู้บริหารวิทยาลัยจนเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหาย นำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปจัดกิจกรรมหรือทำสิ่ง
 อื่นใดเพื่อหวังผลประโยชน์แก่ตนเองและหมู่คณะ โดยไม่ได้รับอนุญาตและทำความเสื่อมเสียแก่วิทยาลัย
 ไม่ปฏิบัติตามระเบียบบอยกริ่งและจิกพิมพ์ เขียนข้อความหรือภาพเขียนแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลอื่น
 ออกโฆษณาเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตและทำความเสื่อมเสียแก่วิทยาลัย ทัศนะของนักศึกษาที่ให้
 ว่ากล่าวตักเตือน ได้แก่ เทียวเตรนในสถานที่เร่ร่อนมีพฤติกรรมเสื่อมไปในทางเสื่อมเสีย แสดง
 อาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือข่มขู่ต่ออาจารย์และจัดกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย
 เมื่อพิจารณาทัศนะในลักษณะการลงโทษที่สอดคล้องกันมากที่สุดคือให้ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร
 รองลงมาคือให้สั่งพักการเรียน ไม่ออกจากสถานศึกษาและให้ว่ากล่าวตักเตือนตามลำดับ

ตาราง 10 การรายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ต้นของอาจารย์ที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัย
ของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย

ข้อคำถามเรื่อง การแต่งกายของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
1. ไว้ทรงผมตามสมัยนิยมไม่เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบ	2.03	0.77
2. ใส่เสื้อมีลักษณะรัดรูปหรือหลวมจนเกินไป	1.91	0.62
3. ใส่เสื้อสีฉูดฉาด เช่น สีเทาอ่อน ฟ้าย้อมมาเรียน	2.19	0.76
4. ใส่กางเกงยีนส์หรือลูกฟูกแต่งเป็นเครื่องแบบนักศึกษา	1.84	0.71
5. ใส่กระโปรงที่รัดรูปหรือหลวมจนเกินไป	1.84	0.62
6. ใส่กระโปรงที่มีรูปทรงแตกต่างจากที่กำหนดในระเบียบ	1.96	0.70
7. การแต่งเครื่องแบบนักศึกษาโดยไม่มีเครื่องหมายใด ๆ ของวิทยาลัย	1.76	0.65
8. นักศึกษาขายไว้นวดหรือเจาะเพื่อเสริมสร้างบุคลิก	1.60	0.61
9. ใส่รองเท้าที่มีสีอื่น ๆ แตกต่างจากที่กำหนดในระเบียบ	1.97	0.73
10. นักศึกษาขายไม่ใส่ถุงเท้าเมื่อแต่งเครื่องแบบนักศึกษา	1.74	0.64
11. ใส่ถุงเท้าที่มีสีและลวดลายตามความต้องการของตน	1.94	0.68
12. ใช้เข็มขัดตามความต้องการหรือตามสมัยนิยม	1.83	0.68
13. ใช้หัวเข็มขัดแบบอื่นแทนหัวเข็มขัดเครื่องหมายวิทยาลัย	1.80	0.69
14. ไม่คาดเข็มขัดขณะเมื่อแต่งเครื่องแบบนักศึกษา	1.73	0.62
15. นักศึกษาหญิงมีเครื่องหมายของวิทยาลัยเพียงบางส่วน	1.98	0.64
16. การนำเครื่องแบบแต่งกายที่เก่า ไม่สะอาดหรือชำรุดมาใช้	1.95	0.57
17. ใส่กางเกง กระโปรง ที่สั้นหรือยาวจนเกินไป	1.83	0.60
18. ใส่เสื้อที่ไม่ใช่คอเชิ้ตใช้แบบอื่นแทน	2.04	0.55

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อความเรื่องการแต่งกายของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
19. ใส่ชุดวอร์มพลศึกษาเรียนวิชาอื่นด้วยเมื่อมีวิชาพลศึกษาเรียนในวันนั้น ๆ	2.34	0.76
20. ใส่ชุดฝึกงานเรียนวิชาอื่นด้วยเมื่อมีวิชาฝึกงานเรียนในวันนั้น ๆ	2.36	0.74
รวม	1.93	0.45

ตาราง 10 แสดงว่าทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย โดยส่วนรวมไม่เห็นด้วยที่นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบวินัยของวิทยาลัย เมื่อพิจารณาทัศนะด้านการแต่งกายเป็นรายข้อ พบว่า ทัศนะของอาจารย์ในเรื่องที่นักศึกษาไว้นวดหรือเตร้าเพื่อเสริมสร้างบุคลิก ไม่ใส่ถุงเท้าเมื่อแต่งเครื่องแบบนักศึกษา ไม่คาดเข็มขัดขณะเมื่อแต่งเครื่องแบบนักศึกษา อยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง นอกนี้ทัศนะของอาจารย์ในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย

ตาราง 11 การายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่คะแนนของอาจารย์ที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัย
ของนักศึกษา ด้านความประพฤติ

ข้อคำถาม เรื่องความประพฤติของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
1. ไม่ปฏิบัติตามกิจกรรมที่วิทยาลัยครูกำหนดขึ้น	1.93	0.75
2. พกอาวุธไว้เพื่อป้องกันตนเอง	1.36	0.51
3. เล่นการพนันเพื่อหารายได้เป็นค่าศึกษาเล่าเรียน	1.36	0.52
4. เสพสุราของมีนเมาในหมู่เพื่อนฝูง	1.51	0.69
5. เที่ยวเตร่ในสถานที่เร่ร่อน	1.60	0.63
6. สุ่มหรีทัวไปไนบรี เวณวิทยาลัยคานแต่โอกาสและสะดวก	1.77	0.75
7. ประพฤติตนในท่านองชู้สาว	1.56	0.67
8. ก่อการทะเลาะวิวาทสุดเหตุนิสัยที่จะยับยั้งได้	1.54	0.58
9. ทริยสิไมางอย่างของวิทยาลัยนักศึกษานำไปเป็นของส่วนตัว	1.39	0.57
10. เข้าระกวดความงาม แลตงเพ้นโซ้วหรือแลตงภาพยนตร์	1.96	0.66
11. คำสั่งบางอย่างของอาจารย์ นักศึกษาไม่เชื่อฟังและไม่ปฏิบัติตาม เมื่อเห็นว่าเป็นไม่เหมาะสม	2.14	0.80
12. ร้องเรียนผู้บริหารวิทยาลัยเมื่อไม่พอใจต่อคำสั่งของอาจารย์	2.07	0.70
13. บางครั้งเมื่อไม่พอใจแสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือ กระต้างกระเถียงต่ออาจารย์	1.80	0.64
14. กิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาที่จะจัดขึ้นในบรี เวณวิทยาลัยและที่ชุมชน ไม่ต้องขออนุญาตจากวิทยาลัย	1.73	0.62
15. ชุมชนประท้วงเรียกร้องเพื่อรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม	2.28	0.88

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อคำถามเรื่องความประพฤติของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
16. นักศึกษานำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปจกกิจกรรมหรือทำสิ่งใดเพื่อหวังผลประโยชน์แก่ตนเองและหมู่คณะ	1.67	0.67
17. นักศึกษาไม่ปฏิบัติตามระเบียบบางอย่างที่เห็นว่าไม่เหมาะสมกับตน	1.97	0.67
18. จัดพิมพ์ เขียนข้อความหรือภาพ เขียนแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลอื่น ออกโฆษณา เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย	1.78	0.61
19. ยักยอกบุคคลอื่นก่อนการชุมนุมประท้วงต่ออาจารย์หรือผู้บริหารเพื่อประโยชน์บางอย่าง	1.62	0.57
รวม	1.74	0.39

ตาราง 11 แสดงว่าทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความประพฤติ โดยส่วนรวมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่นักศึกษาประพฤติผิดระเบียบวินัยของวิทยาลัย เมื่อพิจารณาทัศนะด้านความประพฤติเป็นรายข้อ พบว่า ทัศนะของอาจารย์ในเรื่องที่นักศึกษาไม่ปฏิบัติตามกิจกรรมที่วิทยาลัยกำหนดขึ้น สืบพันธุ์ทั่วไปในบริเวณวิทยาลัยตามแต่โอกาสและสะดวกเข้าประกวดความงาม แสดงแผ่นโปสเตอร์หรือแสดงภาพยนตร์ ไม่เชื่อฟังและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งบางอย่างของอาจารย์เมื่อเห็นว่าไม่เหมาะสมกับตน ร้องเรียนผู้บริหารวิทยาลัยเมื่อไม่พอใจต่อคำสั่งของอาจารย์ แสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือกระต้างกระเถียงต่ออาจารย์เมื่อบางครั้งไม่พอใจ จัดชุมนุมประท้วงเรียกร้องเพื่อรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม ไม่ปฏิบัติตามระเบียบบางอย่างที่เห็นว่าไม่เหมาะสมกับตนและจัดพิมพ์ เขียนข้อความหรือภาพเขียนแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลอื่นออกโฆษณา

แต่แพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย นอกนั้นทัศนะของอาจารย์ในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตาราง 12 ตารางเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย

ข้อความ เรื่องความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
1. พกอาวุธมาในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมชน	1.52	0.61
2. เล่นการพนันในสถานที่ต่าง ๆ	2.04	0.69
3. เสพสุราของมีเมาในสถานที่ต่าง ๆ	2.41	0.78
4. เที่ยวเตร่ในสถานที่เริงรมย์	2.36	0.77
5. ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น	1.87	0.66
6. ประพฤติตนในทางอนาจาร	2.52	0.82
7. ก่อการทะเลาะวิวาทในสถานที่ต่าง ๆ	1.95	0.67
8. ขโมยทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น	1.76	0.63
9. เสพยา เสพติดให้โทษหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายแจก	1.66	0.77
10. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์	2.16	0.74
11. แสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือข่มขู่ต่ออาจารย์	2.01	0.74
12. จัดกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย	1.86	0.64
13. จัดชุมนุมประท้วงต่ออาจารย์หรือผู้บริหารวิทยาลัย	1.47	0.61
14. นำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปหาผลประโยชน์แก่ตนเองหรือหมู่คณะ	1.64	0.66
15. ไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการแต่งกาย	2.92	0.89

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อคำถามเรื่องความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
16. จัดพิมพ์ เขียนข้อความหรือภาพเขียนแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลอื่น ออกโฆษณาเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย	1.81	0.75
17. ชักน้ำบุคคลอื่นก่อความไม่สงบ	1.60	0.65
18. ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่วิทยาลัยกำหนดขึ้น	2.30	0.91
รวม	2.02	0.45

ตาราง 13 แสดงว่าทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย โดยส่วนรวมเห็นว่าความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษามีน้อย เมื่อพิจารณาทัศนะด้านความบกพร่องทางวินัยเป็นรายข้อ พบว่า ทัศนะของอาจารย์ในเรื่องที่นักศึกษาพกอาวุธมาในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมชน เสพยาเสพติดให้โทษหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายแจก จัดชุมนุมประท้วงต่ออาจารย์หรือผู้บริหารวิทยาลัย นำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปหาผลประโยชน์แก่ตนเองหรือหมู่คณะและชักนำบุคคลอื่นก่อความไม่สงบ อยู่ในระดับมีน้อยที่สุด ทัศนะของอาจารย์ในเรื่องที่นักศึกษาประพฤติตนในทางอนาจารและไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่วิทยาลัยกำหนดขึ้น อยู่ในระดับมีมาก นอกนั้นทัศนะของอาจารย์ในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับมีน้อย

ตาราง 13 ค่าความถี่และการร้อยละของอาจารย์ที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้าน
การลงโทษ จำแนกตามลักษณะการลงโทษ

ลักษณะการลงโทษ ข้อคำถามเรื่อง การลงโทษนักศึกษา	ให้ออกจากสถานศึกษา	สั่งพักการเรียน	ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์ อักษร	วางเวลาพักเรียน
1. พกอาวุธมาในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมชน	22 (10.0)	50 (22.6)	84 (38.0)	65 (29.4)
2. เล่นการพนันเพื่อเอาทรัพย์สินเงินทอง	16 (7.2)	70 (31.7)	79 (35.7)	56 (25.3)
3. เสพสุราของมีนเมาที่พฤติการณ์ไม่เหมาะสม	14 (6.3)	82 (37.1)	73 (33.0)	52 (23.5)
4. เที่ยวเตร่ในสถานที่เร่ร่อนที่มีพฤติการณ์ส่อไปในทาง เลื่อมเสีย	3 (1.4)	47 (21.4)	88 (40.0)	82 (37.3)
5. ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่นเสียหาย อย่างร้ายแรง	52 (23.5)	107 (48.4)	40 (18.1)	14 (6.3)
6. ประพฤติตนในทางอนาจารเป็นที่เลื่อมเสียแก่วิทยาลัย และตนเอง	48 (21.7)	90 (40.7)	52 (23.5)	31 (14.0)
7. ถูกละเมิดละเมิดวินัยจนได้รับบาดเจ็บสาหัส	26 (11.8)	115 (52.0)	66 (29.9)	14 (6.3)
8. ขโมยทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น	86 (38.9)	81 (36.7)	41 (18.6)	13 (5.9)
9. เสพชู้สาวในที่สาธารณะหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายแจก	131 (59.1)	55 (24.9)	19 (8.6)	16 (7.2)
10. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์หรือผู้บริหารวิทยาลัย จนเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหาย	19 (8.6)	83 (37.7)	85 (38.7)	33 (15.0)
11. แสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือหมิ่นชู้ต่ออาจารย์	22 (10.0)	67 (30.3)	80 (36.2)	52 (23.5)
12. จัดกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย	1 (0.5)	25 (11.4)	78 (35.5)	116 (52.7)

ตาราง 13 (ต่อ)

ลักษณะการลงโทษ ข้อความเรื่องการลงโทษ	โทษออกจากสถานศึกษา	สั่งพักการเรียน	พักพัฒนาเป็นลายลักษณ์อักษร	วางลายตักเตือน
13. ผู้ชุมนุมประท้วงเรียกร้องเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายแก่วิทยาลัย	20 (9.1)	66 (30.1)	84 (38.4)	49 (22.4)
14. นักศึกษานำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปจัดกิจกรรมหรือทำสิ่งอื่นใดเพื่อหวังผลประโยชน์แก่ตนเองและหมู่คณะโดยไม่ได้รับอนุญาตและทำความเสื่อมเสียแก่วิทยาลัย	25 (11.3)	71 (32.1)	82 (37.1)	43 (19.5)
15. นักศึกษาไม่ปฏิบัติตามระเบียบของวิทยาลัยบ่อยครั้ง	14 (6.3)	102 (46.2)	86 (38.9)	19 (8.6)
16. จัดพิมพ์ เขียนข้อความหรือภาพเขียนแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลอื่นออกโฆษณาเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตและทำความเสื่อมเสียแก่วิทยาลัย	14 (6.4)	75 (34.1)	92 (41.8)	39 (17.7)
17. ชักชวนบุคคลอื่นทอความไม่สงบในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมชน	41 (18.6)	95 (43.0)	55 (24.9)	30 (13.6)
18. ท้าประเวณีหรือทำเนิ่นการทำให้มีการค้าประเวณีเพื่อหารายได้เป็นค่าศึกษาเล่าเรียน	136 (61.5)	43 (19.5)	16 (7.2)	36 (11.6)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บคือการร้อยละ

ตาราง 13 แสดงทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการลงโทษ เมื่อพิจารณาความถี่จำนวนสูงสุดในลักษณะการลงโทษเป็นรายชื่อ พบว่า ทัศนะของอาจารย์ที่ให้ออกจากสถานศึกษา ได้แก่ ขโมยทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น เสพยาเสพติดให้โทษหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายแจกและค่าประเวณีหรือค่านับในการจัดให้มีการค้าประเวณีเพื่อหารายได้เป็นค่าศึกษาเล่าเรียน ทัศนะของอาจารย์ที่ให้งดพักการเรียน ได้แก่ เสพสุราของมีนเมาที่มีพฤติการณ์ไม่เหมาะสม ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่นเสียหายอย่างร้ายแรง ประพฤติตนในทำนองปู้สาวเป็นที่เสื่อมเสียแก่วิทยาลัยและตนเอง ก่อการทะเลาะวิวาทจนได้รับบาดเจ็บสาหัส ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของวิทยาลัยบ่อยครั้งและชักนำบุคคลอื่นก่อความไม่สงบในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมชน ทัศนะของอาจารย์ที่ให้ออกพักเป็นลายลักษณ์อักษร ได้แก่ พกอาวุธมาในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมชน เล่นการพนันเพื่อเอาทรัพย์สินเงินทอง เทียวเตร่ในสถานที่เร่ร่อนมีพฤติกรรมส่อไปในทางเสื่อมเสีย ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์หรือผู้บริหารวิทยาลัยจนเป็นเหตุเกิดผลเสียหาย แสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือข่มขู่ต่ออาจารย์ ชุมนุมประท้วงเรียกร้องเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายแก่วิทยาลัย นำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปจกกิจกรรมหรือทำสิ่งอื่นใดเพื่อหวังผลประโยชน์แก่ตนเองและหมู่คณะโดยไม่ได้รับอนุญาตและทำความเสื่อมเสียแก่วิทยาลัย ทัศนะของอาจารย์ที่ให้ออกกล่าวตักเตือน ได้แก่ จกกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย เมื่อพิจารณาทัศนะในลักษณะการลงโทษที่สอดคล้องกันมากที่สุดคือให้ออกพักเป็นลายลักษณ์อักษร รองลงมาคือให้งดพักการเรียน ให้ออกจากสถานศึกษาและให้ออกกล่าวตักเตือนตามลำดับ

ตาราง 14 การรายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานหัตถะของผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัย
ของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย

ข้อคำถามเรื่องการแต่งกายของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
1. ไหวทรงผมตามสมัยนิยมหรือไม่เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบ	2.00	0.80
2. ใส่เสื้อมีลักษณะรัดรูปหรือหลวมเกินไป	1.75	0.62
3. ใส่เสื้อสีอ่อน เช่น สีเทาอ่อน ฟ้าย้อมมาเรียน	2.18	0.74
4. ใส่กางเกงยีนส์หรือลูกฟูกแต่งเป็นเครื่องแบบนักศึกษา	1.80	0.67
5. ใส่กระโปรงที่รัดรูปหรือหลวมจนเกินไป	1.75	0.56
6. ใส่กระโปรงที่มีรูปทรงแตกต่างจากที่กำหนดในระเบียบ	1.84	0.62
7. การแต่งเครื่องแบบนักศึกษาโดยไม่มีเครื่องหมายใด ๆ ของวิทยาลัย	1.70	0.58
8. นักศึกษายายไว้นวดหรือเคราเพื่อเสริมสร้างบุคลิก	1.52	0.58
9. ใส่รองเท้าที่มีสีอื่น ๆ แตกต่างจากที่กำหนดในระเบียบ	1.80	0.61
10. นักศึกษายายไม่ได้ดูเท้าเมื่อแต่งเครื่องแบบนักศึกษา	1.69	0.59
11. ใส่ถุงเท้าที่มีสีและลวดลายตามความต้องการของตน	1.76	0.62
12. ใช้เข็มขัดตามความต้องการหรือตามสมัยนิยม	1.72	0.64
13. ใช้หัวเข็มขัดแบบอื่นแทนหัวเข็มขัดเครื่องหมายวิทยาลัย	1.69	0.61
14. ไม่คาดเข็มขัดขณะเมื่อแต่งเครื่องแบบนักศึกษา	1.66	0.63
15. นักศึกษาหญิงมีเครื่องหมายของวิทยาลัยเพียงบางส่วน	2.00	0.67
16. การนำเครื่องแบบแต่งกายที่เก่า ไม่สะอาดหรือชำรุดมาใช้	1.89	0.60
17. ใส่กางเกง กระโปรง ที่สั้นหรือยาวจนเกินไป	1.74	0.61
18. ใส่เสื้อที่ไม่ใช่คอเอี๊ยะใช้แบบอื่นแทน	1.98	0.60

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อความ เรื่องการแต่งกายของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
19. ใส่ชุดวอร์มพลศึกษาเรียนวิชาอื่นด้วยเมื่อมีวิชาพลศึกษาเรียนในวันนั้น ๆ	2.21	0.84
20. ใส่ชุดฝึกงานเรียนวิชาอื่นด้วยเมื่อมีวิชาฝึกงานเรียนในวันนั้น ๆ	2.25	0.84
รวม	1.84	0.41

ตาราง 14 แสดงว่าทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย โดยส่วนรวมไม่เห็นด้วยที่นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบวินัยของวิทยาลัย เมื่อพิจารณาทัศนะด้านการแต่งกายเป็นรายข้อ พบว่า ทัศนะของผู้บริหารในเรื่องที่นักศึกษาใส่เสื้อมีลักษณะรัดรูปหรือหลวมจนเกินไป ใส่กระโปรงที่รัดรูปหรือหลวมจนเกินไป แต่งเครื่องแบบนักศึกษาโดยไม่ใส่เครื่องหมายใด ๆ ของวิทยาลัย ไว้หนวดหรือเคราเพื่อเสริมสร้างบุคลิก นักศึกษาชายไม่ใส่ถุงเท้าเมื่อแต่งเป็นเครื่องแบบนักศึกษา ใช้เข็มขัดตามความต้องการหรือตามสมัยนิยม ใช้หัวเข็มขัดแบบอื่นแทนหัวเข็มขัดเครื่องหมายวิทยาลัย ไม่คาดเข็มขัดขณะเมื่อแต่งเครื่องแบบนักศึกษาและใส่กางเกงกระโปรง ที่สั้นหรือยาวจนเกินไป อยู่ในระกบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง นอกนี้ทัศนะของผู้บริหารในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระกบไม่เห็นด้วย

ตาราง 15 การรายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัย
ของนักศึกษา ด้านการความประพฤติ

ข้อคำถามเรื่องความประพฤติของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
1. ไม่ปฏิบัติตามกิจกรรมที่วิทยาลัยกำหนดขึ้น	1.74	0.67
2. พกอาวุธไว้เพื่อป้องกันตนเอง	1.37	0.59
3. เล่นการพนันเพื่อหารายได้เป็นค่าศึกษาเล่าเรียน	1.34	0.57
4. เสพสุราของมีนเมาในหมู่เพื่อนฝูง	1.41	0.58
5. เที่ยวเตร่ในสถานที่เร่ร่อน	1.53	0.58
6. สุ่มหรีทัวไปในบริเวณวิทยาลัยตามแต่โอกาสและสะดวก	1.71	0.68
7. ประพฤติตนในท่านองผู้สาว	1.52	0.61
8. ก่อการทะเลาะวิวาทสุดเหวี่ยงที่จะยับยั้งได้	1.50	0.67
9. ทรัพย์สินบางอย่างของวิทยาลัยนักศึกษานำไปเป็นของส่วนตัว	1.37	0.54
10. เข้าประกวดความงาม แสดงแฟชั่นโชว์หรือแสดงภาพยนตร์	1.89	0.72
11. คำสั่งบางอย่างของอาจารย์ นักศึกษาไม่เชื่อฟังและไม่ปฏิบัติตาม เมื่อเห็นว่าไม่เหมาะสม	2.07	0.81
12. ร้องเรียนผู้บริหารวิทยาลัยเมื่อไม่พอใจต่อคำสั่งของอาจารย์	2.04	0.76
13. บางครั้งเมื่อไม่พอใจแสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือกระทำการ กระตือรือร้นต่ออาจารย์	1.69	0.65
14. กิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาที่จะจัดขึ้นในบริเวณวิทยาลัยและที่ชุมชน ไม่ต้องการอนุญาตจากวิทยาลัย	1.62	0.54
15. ชุมชนประท้วงเรียกร้องเพื่อรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม	2.23	0.92

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อคำถามเรื่องความประพฤติของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
16. นักศึกษานำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปจัดกิจกรรมหรือทำสิ่งใดเพื่อหวังผลประโยชน์แก่ตนเองและหมู่คณะ	1.70	0.70
17. นักศึกษาไม่ปฏิบัติตามระเบียบบางอย่างที่เห็นว่าไม่เหมาะสมกับตน	1.93	0.71
18. จัดพิมพ์ เขียนข้อความหรือภาพเขียนแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลอื่น ออกโฆษณาเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย	1.74	0.59
19. ชักชวนบุคคลอื่นก่อการชุมนุมประท้วงต่ออาจารย์หรือผู้บริหารเพื่อประโยชน์ บางอย่าง	1.56	0.62
รวม	1.68	0.41

ตาราง 15 แสดงว่าทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความประพฤติ โดยส่วนรวมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่นักศึกษาประพฤติผิดระเบียบวินัยของวิทยาลัย เมื่อพิจารณาทัศนะด้านความประพฤติเป็นรายข้อ พบว่า ทัศนะของผู้บริหารในเรื่องที่นักศึกษาเข้าประกวดความงาม แสดงแผ่นโปสเตอร์ หรือแสดงภาพยนตร์ ไม่เชื่อฟังและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งบางอย่างของอาจารย์เมื่อเห็นว่าไม่เหมาะสม ร้องเรียนผู้บริหารวิทยาลัยเมื่อไม่พอใจต่อคำสั่งของอาจารย์ จัดชุมนุมประท้วงเรียกร้องเพื่อรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมและไม่ปฏิบัติตามระเบียบบางอย่างที่เห็นว่าไม่เหมาะสมกับตน อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย นอกนั้นทัศนะของผู้บริหารในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตาราง 16 ตารางเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานหัตถ์ของผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัย
ของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย

ข้อคำถาม เรื่องความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
1. พกอาวุธมาในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมชน	1.63	0.64
2. เล่นการพนันในสถานที่ต่าง ๆ	2.16	0.74
3. เสพสุราของมีนเมาในสถานที่ต่าง ๆ	2.45	0.74
4. เที่ยวเตร่ในสถานที่เริงรมย์	2.31	0.65
5. ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น	1.76	0.65
6. ประพฤติตนในทำนองชั่วสาว	2.54	0.79
7. ก่อการทะเลาะวิวาทในสถานที่ต่าง ๆ	1.95	0.66
8. ขโมยทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น	1.91	0.67
9. เสพยาเสพติดให้โทษหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายแจก	1.74	0.79
10. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์	2.23	0.71
11. แสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือชมชู้ต้ออาจารย์	1.99	0.72
12. จัดกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย	2.15	0.69
13. จัดชุมนุมประท้วงต่ออาจารย์หรือผู้บริหารวิทยาลัย	1.41	0.56
14. นำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปหาผลประโยชน์แก่ตนเองหรือหมู่คณะ	1.55	0.67
15. ไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการแต่งกาย	2.81	0.84
16. จักพินิจ เขียนข้อความหรือภาพ เขียนแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลอื่น ออกโฆษณาเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย	1.71	0.66
17. ยักยอกทรัพย์สินก่อความไม่สงบ	1.55	0.68

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อคำถามเรื่องความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
18. ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่วิทยาลัยกำหนดขึ้น	2.87	0.88
รวม	2.02	0.41

ตาราง 16 แสดงว่าทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย โดยส่วนรวมเห็นว่าความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษามีน้อย เมื่อพิจารณาทัศนะด้านความบกพร่องทางวินัยเป็นรายข้อ พบว่า ทัศนะของผู้บริหารในเรื่องที่นักศึกษาพกอาวุธมาในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมชน เสพยาเสพติดให้โทษหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายแจก จัดชุมนุมประท้วง ต่ออาจารย์หรือผู้บริหารวิทยาลัย นำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปหาผลประโยชน์แก่ตนเองหรือหมู่คณะ จัดพิมพ์ เขียนข้อความหรือภาพเขียนแสดงความคิดเห็นต่อผู้อื่นออกโฆษณาเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต จากวิทยาลัยและพนักงานบุคคลอื่นก่อความไม่สงบ อยู่ในระดับมีน้อยที่สุด ทัศนะของผู้บริหารในเรื่องที่นักศึกษาประพฤติตนในทางอื้อสวามิภักดิ์ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการแต่งกายและไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่วิทยาลัยกำหนดขึ้น อยู่ในระดับมีมาก นอกนั้นทัศนะของผู้บริหารในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับมีน้อย

ตาราง 17 ภาวการณ์และการยละหัตนะของผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา กำน
การลงโทษ จำแนกตามลักษณะการลงโทษ

ข้อกล่าวหาเรื่องการลงโทษ	โทษออกจากสถานศึกษา	สั่งพักการเรียน	ห้ามคบหาเป็นลายลักษณ์อักษร	พักเวลาพักเดือน
1. พกอาวุธมาในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมชน	10 (6.8)	32 (21.6)	65 (43.9)	41 (27.7)
2. เล่นการพนันเพื่อเอาทรัพย์สินเงินทอง	6 (4.1)	51 (34.5)	58 (39.2)	33 (22.3)
3. เสพสุราของเงินเมาที่พฤติกรรมไม่เหมาะสม	12 (8.1)	52 (35.1)	56 (37.8)	28 (18.9)
4. เที่ยวเตร่ในสถานที่เริงรมย์มีพฤติกรรมส่อไปในทางเสื่อมเสีย	11 (7.4)	25 (16.9)	57 (38.5)	55 (37.2)
5. ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่นเสียหายอย่างร้ายแรง	37 (25.0)	76 (51.4)	26 (17.6)	9 (6.1)
6. ประพฤติตนในทำนองชั่วสาวเป็นที่เสื่อมเสียแก่วิทยาลัยและตนเอง	40 (27.0)	67 (45.3)	28 (18.9)	13 (8.8)
7. ก่อการทะเลาะวิวาทจนได้รับบาดเจ็บสาหัส	20 (13.5)	76 (51.4)	42 (28.3)	10 (6.8)
8. ขโมยทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น	62 (41.9)	53 (35.8)	27 (18.2)	6 (4.1)
9. เสพยาเสพติดให้โทษหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายแจก	84 (56.8)	34 (23.0)	28 (18.9)	2 (1.4)
10. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์หรือผู้บริหารจนเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหาย	19 (12.8)	66 (44.6)	52 (35.1)	11 (7.4)
11. แสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือหมิ่นชู้ตอาจารย์	19 (12.8)	43 (29.1)	51 (34.5)	35 (23.6)
12. จัดกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย				

ตาราง 17 (ต่อ)

ลักษณะการลงโทษ ข้อความเรื่องการลงโทษ	โทษจากสถานศึกษา	สั่งพักการเรียน	พักเทียบเป็นลาพักกิจ อัตร	เวลาลากัดเดือน
13. ขู่ข่มขู่ประทุรังเรียกร้องเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายแก่วิทยาลัย	13 (8.8)	53 (35.8)	56 (37.8)	26 (17.6)
14. นักศึกษานำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปจัดกิจกรรมหรือทำสิ่งอื่นใดเพื่อหวังผลประโยชน์แก่ตนเองและหมู่คณะโดยไม่ได้รับอนุญาตและทำความเสื่อมเสียแก่วิทยาลัย	19 (12.8)	46 (31.1)	66 (44.6)	17 (11.5)
15. นักศึกษาไม่ปฏิบัติตามระเบียบของวิทยาลัยบ่อยครั้ง	9 (6.4)	57 (38.5)	65 (43.9)	17 (11.5)
16. จักขิณห์ เขียนข้อความหรือภาพเขียนแสดงความดูถูกผู้อื่นนอกอาณาเขตโดยไม่ได้รับอนุญาตและทำความเสื่อมเสียแก่วิทยาลัย	6 (4.1)	59 (39.9)	62 (41.9)	21 (14.2)
17. ยักยอกของของวิทยาลัยไม่ส่งมอบคืนวิทยาลัยหรือที่ประชุม	33 (22.3)	64 (43.2)	35 (23.6)	16 (10.8)
18. ถ้าประเวณีหรือดำเนินการจัดให้มีการค้าประเวณีเพื่อหารายได้เป็นค่าศึกษาเล่าเรียน	100 (67.6)	26 (17.6)	15 (10.1)	7 (4.7)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บคือค่าร้อยละ

ตาราง 17 แสดงทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการลงโทษ เมื่อพิจารณาจำนวนสูงสุดในลักษณะการลงโทษเป็นรายข้อ พบว่า ทัศนะของผู้บริหารที่ได้ออกจากสถานศึกษา ได้แก่ ขโมยทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น เสพยาเสพติดให้โทษหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายแจกและค้าประเวณีหรือค้าเนิ่นการจกให้มีการค้าประเวณีเพื่อหารายได้เป็นค่าศึกษาเล่าเรียน ทัศนะของผู้บริหารที่ให้สั่งพักการเรียน ได้แก่ ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่นเสียหายอย่างร้ายแรง ประพฤติตนในทำนองชู้สาวเป็นที่เสื่อมเสียแก่วิทยาลัยและตนเอง ก่อการทะเลาะวิวาทจนได้รับบาดเจ็บสาหัส ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์หรือผู้บริหารวิทยาลัยจนเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายและชักชวนบุคคลอื่นก่อความไม่สงบในบริเวณวิทยาลัยหรือชุมชน ทัศนะของผู้บริหารที่ให้พักนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร ได้แก่ ทดสอบมาในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมชน เล่นการพนันเพื่อเอาทรัพย์สินเงินทอง เสพสุราของมีเงินมีทองติดตัวไปในทางเสื่อมเสีย แสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือชมเชยต่ออาจารย์ ชุมนุมประท้วงเรียกร้องเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายแก่วิทยาลัย นำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปจกกิจกรรมหรือทำสิ่งอื่นใดเพื่อหวังผลประโยชน์แก่ตนเองและหมู่คณะโดยไม่ได้รับอนุญาตและทำความเสื่อมเสียแก่วิทยาลัย ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของวิทยาลัยบ่อยครั้งและจกผิด เขียนข้อความหรือภาพเขียนแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลอื่นออกโฆษณาเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตและทำความเสื่อมเสียแก่วิทยาลัย ทัศนะของผู้บริหารที่ให้ว่ากล่าวตักเตือนได้แก่ จกกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย เมื่อพิจารณาทัศนะในลักษณะการลงโทษที่สอดคล้องกันมากที่สุดคือให้พักนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร รองลงมาคือให้สั่งพักการเรียน ไม่ออกจากสถานศึกษา และในว่ากล่าวตักเตือนทางคำขวัญ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรเพศ กลุ่มวิทยาลัยครู รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา ประสิทธิภาพการทำงานของอาจารย์และผู้บริหาร กังตาราง 18 - 35

ตาราง 18 เปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย จำแนกตามเพศ

เพศ	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การปฏิบัติตามวินัย					
การแต่งกาย	2.11	0.34	1.90	0.40	4.25**
ความประพฤติ	2.00	0.38	1.75	0.35	5.58**
ความบกพร่องทางวินัย	2.99	0.45	2.05	0.43	-1.14

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 18 แสดงว่านักศึกษาชายกับนักศึกษานักศึกษามีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาชายกับนักศึกษานักศึกษามีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 19 เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา การแต่งกาย ความประพฤติและความประพฤติทางวินัย
 จำนวนกลุ่มวิทยาลัยครู

กลุ่มวิทยาลัยครู การปฏิบัติตามวินัย	ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคกลาง		ภาคตะวันออก		ภาคใต้		นครหลวง		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การแต่งกาย ความประพฤติ ความประพฤติทางวินัย	1.99	0.35	2.09	0.41	2.61	0.46	1.87	0.40	2.06	0.42	1.97	0.34	1.51
	1.89	0.32	1.09	0.39	1.80	0.40	1.79	0.47	1.87	0.35	1.95	0.39	0.73
	2.03	0.35	2.07	0.41	1.94	0.44	2.00	2.00	0.54	2.02	0.04	2.00	0.45

ตาราง 19 แสดงว่านักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างก็มีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 20 เปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย จำแนกตามรายได้ต่อเนื่องของนักศึกษา

การปฏิบัติ ตามวินัย	รายได้น้อยกว่า ของนักศึกษา		ตั้งแต่		มากกว่า		F
	800 บาท		800-1,500 บาท		1,500 บาท		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การแต่งกาย	1.96	0.41	2.05	0.40	1.99	0.33	2.00
ความประพฤติ	1.86	0.40	1.89	0.38	1.92	0.34	0.29
ความบกพร่องทางวินัย	1.98	0.42	2.02	0.44	2.12	0.47	0.98

ตาราง 20 แสดงว่านักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่าแตกต่างกันมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 21 เปรียบเทียบทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย
ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย จำแนกตามเพศ

เพศ \ การปฏิบัติตามวินัย	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การแต่งกาย	1.93	0.50	1.93	0.41	0.02
ความประพฤติ	1.75	0.42	1.73	0.36	0.31
ความบกพร่องทางวินัย	1.97	0.42	2.07	0.47	1.69

ตาราง 21 แสดงว่าอาจารย์ชายกับอาจารย์หญิงมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา
ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไรไม่มีความ
ทางสถิติ

ตาราง 22 เปรียบเทียบผลของอาจารย์ต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความประพฤติทางวินัย
 จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัยครู

กลุ่มวิทยาลัยครู การปฏิบัติตามวินัย	ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคกลาง		ภาคตะวันออก		ภาคใต้		นครหลวง		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การแต่งกาย	1.98	0.55	1.97	0.48	1.85	0.40	2.05	0.52	1.05	0.43	1.89	0.35	1.06
ความประพฤติ	1.78	0.52	1.47	0.37	1.71	0.39	1.79	0.31	1.68	0.43	1.72	0.32	0.43
ความประพฤติทางวินัย	2.00	0.42	2.24	0.52	1.89	0.35	2.03	0.35	2.09	0.37	1.91	0.51	3.32**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 22 แสดงว่าอาจารย์ในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างก็มีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกายและความประพฤติแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจารย์ในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างก็มีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ฉะนั้นเพื่อเป็นการทดสอบว่าอาจารย์ในกลุ่มวิทยาลัยครูในบางที่มีทัศนะแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างของการรายเฉลี่ยเป็นรายคู่ ใช้สถิติ Studentized - Statistic ตามวิธี Newman - Keuls Method

ทั้งตาราง 23

ตาราง 23 เปรียบเทียบการรายเฉลี่ยหัตถ์ของอาจารย์ที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา
ด้านความบกพร่องทางวินัย จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัยครู

	กลุ่มวิทยาลัยครู	การเฉลี่ย	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคกลาง	ภาคตะวันตก	ภาคใต้	นครหลวง
ความบกพร่องทางวินัย	ภาคเหนือ	2.00	-	0.24	0.11	0.03	0.09	0.09
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2.24	-	-	0.35	0.27	0.15	0.33
	ภาคกลาง	1.89	-	-	-	0.14	0.20	0.02
	ภาคตะวันตก	2.03	-	-	-	-	0.06	0.12
	ภาคใต้	2.09	-	-	-	-	-	0.16
	นครหลวง	1.91	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 23 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า อาจารย์ในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับนครหลวง มีหัตถ์ต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจารย์ในกลุ่มวิทยาลัยครูอื่นมีหัตถ์ต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 24 เปรียบเทียบทัศนะของอาจารย์ที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย
ความประพฤติและความมกพร่องทางวินัย จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์ การทำงาน การปฏิบัติ ตามวินัย	น้อยกว่า 5 ปี		ตั้งแต่ 5 - 10 ปี		มากกว่า 10 ปี		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การแต่งกาย	2.07	0.51	1.98	0.37	1.89	0.47	1.98
ความประพฤติ	1.85	0.38	1.75	0.32	1.71	0.41	1.41
ความมกพร่องทางวินัย	2.02	0.45	2.02	0.42	2.02	0.46	0.00

ตาราง 24 แสดงว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีทัศนะต่อการปฏิบัติตาม
วินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความมกพร่องทางวินัย แต่ละด้านแตกต่างกัน
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 25 เปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย
ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย จำแนกตามเพศ

เพศ \ การปฏิบัติตามวินัย	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การแต่งกาย	1.86	0.43	1.82	0.40	0.47
ความประพฤติ	1.70	0.42	1.65	0.40	0.68
ความบกพร่องทางวินัย	2.00	0.36	2.05	0.47	0.63

ตาราง 25 แสดงว่าผู้บริหารชายกับผู้บริหารหญิงมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา
ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัย
สำคัญทางสถิติ

ตาราง 26 เปรียบเทียบทักษะของครูที่เข้าร่วมโครงการปฏิบัติการตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย การประพสุติและคามพรองทางวินัย
 จำนวนตามกลุ่มวิทยาลัยครู

กลุ่มวิทยาลัยครู การปฏิบัติตามวินัย	ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคกลาง		ภาคตะวันออก		ภาคใต้		นครหลวง		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การแต่งกาย	1.85	0.35	1.93	0.38	1.93	0.37	1.85	0.55	1.69	0.45	1.83	0.34	1.17
ความประพสุติ	1.68	0.40	1.65	0.39	1.82	0.44	1.76	0.42	1.55	0.48	1.65	1.32	1.27
ความพรองทางวินัย	1.92	0.29	2.30	0.44	1.87	0.35	2.13	0.51	2.00	0.25	1.88	0.40	4.90**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 26 แสดงว่าผู้บริหารในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างก็มีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกายและความประพฤติ แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผู้บริหารในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างก็มีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ฉะนั้นเพื่อเป็นการทดสอบว่าผู้บริหารในกลุ่มวิทยาลัยครูใดบ้างที่มีทัศนะแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างกันของถารายเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้สถิติ Studentized q - Statistic ตามวิธี Newman - Keuls Method

กึ่งตาราง 27

ตาราง 27 เปรียบเทียบค่ารายเฉลี่ยที่คะแนนของผู้บริหารที่เฝ้าต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย จำแนกตามกลุ่มวิทยาลัยครู

	กลุ่มวิทยาลัยครู	ค่าเฉลี่ย	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคกลาง	ภาคตะวันตก	ภาคใต้	นครหลวง
ความบกพร่องทางวินัย	ภาคเหนือ	1.91	-	0.38*	0.05	0.21	0.08	0.04
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2.30	-	-	0.43*	0.17	0.30*	0.42*
	ภาคกลาง	1.87	-	-	-	0.26	0.13	0.01
	ภาคตะวันตก	2.13	-	-	-	-	0.13	0.25
	ภาคใต้	2.00	-	-	-	-	-	0.12
	นครหลวง	9.88	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 27 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า ผู้บริหารในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับนครหลวง มีคะแนนต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้บริหารในกลุ่มวิทยาลัยครูอื่นมีคะแนนต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัยแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 28 เปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย
ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์ การทำงาน การปฏิบัติ ตามวินัย	น้อยกว่า 5 ปี		ตั้งแต่ 5 - 10 ปี		มากกว่า 10 ปี		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การแต่งกาย	1.97	0.32	1.69	0.45	1.87	0.40	2.14
ความประพฤติ	1.60	0.45	1.73	0.49	1.67	0.40	0.26
ความบกพร่องทางวินัย	1.96	0.34	2.08	0.30	2.01	0.43	0.38

ตาราง 28 แสดงว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 29 เปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของ
นักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย

การปฏิบัติตามวินัย	นักศึกษา		อาจารย์		ผู้บริหาร		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การแต่งกาย	2.00	0.40	1.93	0.45	1.84	0.41	7.01**
ความประพฤติ	1.88	0.39	1.74	0.39	1.68	0.41	14.22**
ความบกพร่องทางวินัย	2.02	0.44	0.02	0.45	2.02	0.41	0.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 29 แสดงว่านักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของ
นักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษา อาจารย์
และผู้บริหารมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกายและความประพฤติ แต่ละ
ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ฉะนั้นเพื่อเป็นการทดสอบว่านักศึกษา
อาจารย์และผู้บริหารในบางที่มีทัศนะแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างของการรายเฉลี่ย
เป็นรายคู่ ใช้สถิติ Studentized q - Statistic ตามวิธี Newman - Keuls
Method ดังตาราง 30,31

ตาราง 30 เปรียบเทียบการรายเฉลี่ยที่ตนเองของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย

	สถานภาพ	การรายเฉลี่ย	นักศึกษา	อาจารย์	ผู้บริหาร
การแต่งกาย	นักศึกษา	2.00	-	0.07	0.16
	อาจารย์	1.93		-	0.09
	ผู้บริหาร	1.84			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 30 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษากับผู้บริหารมีที่ตนเองต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษากับอาจารย์และอาจารย์กับผู้บริหารมีที่ตนเองต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย แต่ละคู่แตกต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 31 เปรียบเทียบค่ารายเฉลี่ยที่คะแนนของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความประพฤติ

	สถานภาพ	ค่ารายเฉลี่ย	นักศึกษา	อาจารย์	ผู้บริหาร
ความประพฤติ	นักศึกษา	1.88	-	0.14	0.20
	อาจารย์	1.74		-	0.06
	ผู้บริหาร	1.68			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 31 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษากับอาจารย์และนักศึกษากับผู้บริหาร มีคะแนนต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความประพฤติ แต่ละคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจารย์กับผู้บริหารมีคะแนนต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความประพฤติ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 32 เปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการลงโทษ จำแนกตามสถานภาพและเพศ

	สถานภาพ	ลักษณะ การลงโทษ เพศ	ให้ออกจากสถานศึกษา	สั่งพักการเรียน	ทำข้อสอบเป็นลายลักษณ์อักษร	เวลาพักเรียน	χ^2
การลงโทษ	นักศึกษา	ชาย	281	587	831	654	52.29**
		หญิง	437	659	694	586	
	อาจารย์	ชาย	331	635	607	366	1.10
		หญิง	359	689	601	384	
	ผู้บริหาร	ชาย	267	521	484	240	3.52
		หญิง	235	375	357	185	

** หมายความว่าสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 32 แสดงว่านักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการลงโทษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจารย์ชายกับอาจารย์หญิงและผู้บริหารชายกับผู้บริหารหญิงมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการลงโทษ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 33 เปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติทางวินัยของ
นักศึกษา ด้านการลงโทษ จำแนกตามสถานภาพและกลุ่มวิทยาลัยครู

สถานภาพ	ลักษณะ การลงโทษ	จำนวน โทษจากสถานศึกษา	สั่งพักการเรียน	ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร	วางตัวตักเตือน	χ^2	
	กลุ่มวิทยาลัยครู						
การลงโทษ	นักศึกษา	ภาคเหนือ	153	258	248	168	104.28**
		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	109	213	312	244	
		ภาคกลาง	97	163	252	236	
		ภาคตะวันตก	73	162	250	234	
		ภาคใต้	147	259	242	180	
		นครหลวง	139	191	221	187	
	อาจารย์	ภาคเหนือ	101	224	256	103	356.32**
		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	149	286	158	67	
		ภาคกลาง	93	227	169	87	
		ภาคตะวันตก	112	168	197	99	
		ภาคใต้	138	230	140	68	
		นครหลวง	97	189	208	326	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 33 (ต่อ)

	สถานภาพ	ลักษณะ การลงโทษ	โทษออกจากสถานศึกษา	สั่งพักการเรียน	ห้ามพบปะเป็นลายลักษณ์อักษร	วางตัวตักเตือน	χ^2
		กลุ่มวิทยาลัยครู					
การลงโทษ	ผู้บริหาร	ภาคเหนือ	76	138	165	71	145.52 ^{**}
		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	86	198	142	42	
		ภาคกลาง	45	85	172	94	
		ภาคตะวันตก	103	150	105	74	
		ภาคใต้	122	185	130	49	
		นครหลวง	70	140	127	95	
		ภาคตะวันออก -					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 33 แสดงว่านักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างก็มีทัศนคติต่อการปฏิบัติความวินัยของนักศึกษา ด้านการลงโทษ แต่ละสถานภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 34 เปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการลงโทษ จำแนกตามสถานภาพ รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา ประสิทธิภาพการทำงานของอาจารย์และผู้บริหาร

การลงโทษ	สถานภาพ	ลักษณะการลงโทษ รายการ	โทษออกจากสถานศึกษา	สิ่งพักการเรียน	ทัณฑ์ข่มขืนเป็นลายลักษณ์อักษร	วางกล่าวตักเตือน	χ^2
	นักศึกษา	น้อยกว่า 800 บาท	226	443	541	446	7.54
		ตั้งแต่ 800 - 1,500 บาท	413	696	829	670	
		มากกว่า 1,500 บาท	79	107	155	124	
	อาจารย์	น้อยกว่า 5 ปี	76	119	138	96	8.84
		ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	160	307	298	189	
		มากกว่า 10 ปี	454	898	772	465	
	ผู้บริหาร	น้อยกว่า 5 ปี	12	16	17	9	5.51
		ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	103	152	148	65	
		มากกว่า 10 ปี	387	728	678	351	

ตาราง 34 แสดงว่านักศึกษาที่มีรายได้อื่นต่างกัน อาจารย์และผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการลงโทษ แต่ละสถานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 35 เปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการลงโทษ

การลงโทษ	ลักษณะการลงโทษ สถานภาพ	ได้ออกจากสถานศึกษา	ส่งผลการเรียน	ทำคะแนนเป็นรายลักษณะ ผู้ศึกษา	วางตัวตักเตือน	χ^2
	นักศึกษา	718	1246	1525	1240	
	อาจารย์	690	1324	1208	750	163.46*
	ผู้บริหาร	502	894	841	425	

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 35 แสดงว่านักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการลงโทษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยครู ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัยและการลงโทษ ตามตัวแปรเพศ กลุ่มวิทยาลัยครู รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา ประสิทธิภาพการทำงานของอาจารย์และผู้บริหาร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารของวิทยาลัยครู 36 แห่ง ปีการศึกษา 2527 โดยการแบ่งวิทยาลัยครู 36 แห่ง ออกเป็น 6 กลุ่ม ตามการแบ่งของกรมการฝึกหัดครู แบ่งกลุ่มตัวอย่างวิทยาลัยครูในแต่ละกลุ่มด้วยการจับฉลากมากลุ่มละ 2 แห่ง ได้วิทยาลัยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 12 แห่ง แล้วหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร โดยใช้ตารางขนาดกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษารวม 264 คน อาจารย์จำนวน 236 คน ผู้บริหารจำนวน 161 คน รวมจำนวน 661 คน คิดเป็นร้อยละ 0.77 ของประชากรทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนววิธีของลิ คิรต์ (Likert) เพื่อวัดทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษารวม 4 ด้าน คือ ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัยและการลงโทษ

แบบสอบถามแบ่งเป็น 5 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพและรายข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการแต่งกายของนักศึกษา ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความประพฤติของนักศึกษา ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษา ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามการลงโทษนักศึกษา สำหรับตอนที่ 2 - 4 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ส่วนตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเลือกตอบ 4 ลักษณะ รวมข้อคำถามทั้งหมด 75 ข้อ ได้แบบสอบถามคืนมาและสมบูรณ์จำนวน 632 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.61 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด 661 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาตรวจใส่รหัสและให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แล้วนำไปคำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส (Statistical Package for the Social Sciences หรือ SPSS) ณ ศูนย์ประมวลผลด้วยเครื่องจักรกลางแห่งประเทศไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติ เพื่อหาความสัมพันธ์และค่าอัตราส่วนวิกฤติ จากนั้นนำค่าสถิติที่ได้มาศึกษาและทดสอบสมมุติฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยครู ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย ใช้การรายเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนด้านการลงโทษใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย วิเคราะห์ตามตัวแปรเขต ใช้สถิติ t - test ทดสอบ วิเคราะห์ตามตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้สถิติ F - test ทดสอบ เมื่อใช้สถิติ F - test ทดสอบพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบหาความแตกต่างเป็นรายคู่ ใช้สถิติ Studentized q - Statistic ตามวิธี Newman - Keuls Method ส่วนด้านการลงโทษ วิเคราะห์ตามตัวแปรต่าง ๆ ใช้สถิติ ไค - สแควร์ (χ^2) ทดสอบ ในการทดสอบสมมุติฐานได้กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ในด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัยและการลงโทษ เมื่อพิจารณาทัศนะ โดยรวมแต่ละด้านและคำตอบจากแบบสอบถามเป็นรายข้อ จำแนกตามสถานภาพ ผลการวิจัยพบว่า

1. ทัศนะของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย โดยส่วนรวมไม่เห็นด้วยที่นักศึกษามุ่งแต่งกายผิด ตระเบียนวินัยของวิทยาลัย ทัศนะของนักศึกษาในเรื่องที่นักศึกษาแต่งเครื่องแบบโดยไม่มีเครื่องหมายใด ๆ ของวิทยาลัย ไว้บนคอหรือตราเพื่อเสริมสร้างบุคลิก ไม่ใส่ถุงเท้าเมื่อแต่งเครื่องแบบนักศึกษา ไม่หิ้วเข็มขัดแบบอื่นแทนเข็มขัดเครื่องหมายวิทยาลัยและไม่คาดเข็มขัดขณะเมื่อแต่งเครื่องแบบนักศึกษา อยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ทัศนะของนักศึกษาในเรื่องที่นักศึกษานำชุดวอร์มมาศึกษาเรียนวิชาอื่นด้วยเมื่อมีวิชาพลศึกษาเรียนในวันนั้น ๆ และใส่ชุดฝึกงานเรียนวิชาอื่นด้วยเมื่อมีวิชาฝึกงานเรียนในวันนั้น อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก นอกนี้ทัศนะของนักศึกษาในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย

2. ทัศนะของนักศึกษา ด้านความประพฤติ โดยส่วนรวมไม่เห็นด้วยที่นักศึกษาประพฤติ ผิดระเบียบวินัยของวิทยาลัย ทัศนะของนักศึกษาในเรื่องที่นักศึกษาก่อวุ่นวายเพื่อป้องกันตนเอง เล่นการพนันเพื่อหารายได้เป็นค่าศึกษาเล่าเรียน เทพสุธาของมีนเมาใหญ่เพื่อนฝูง ประพฤติตน ในทำนองผู้สาว ก่อการทะเลาะวิวาทสุดเหวี่ยงที่ยังได้ นักรัฟฟี่สีนวมบางอย่างของวิทยาลัย ไปเป็นของส่วนตัว แสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือกระด้างกระเดื่องต่ออาจารย์บางครั้งเมื่อไม่พอใจและชักนำบุคคลอื่นก่อการชุมนุมประท้วงต่ออาจารย์หรือผู้บริหารเพื่อประโยชน์บางอย่าง อยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ทัศนะของนักศึกษาในเรื่องจัดชุมนุมประท้วงเรียกร้องเพื่อรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก นอกนี้ทัศนะของนักศึกษาในเรื่องอื่น ๆ อยู่ใน ระดับไม่เห็นด้วย

3. ทัศนะของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย โดยส่วนรวมเห็นว่าความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษามีน้อย ทัศนะของนักศึกษาในเรื่องที่นักศึกษาก่อวุ่นวายในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมชน เสพยาเสพติดให้โทษหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายแจก จัดกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาต

จากวิทยาลัย จัดชุมนุมประท้วงต่ออาจารย์หรือผู้บริหารวิทยาลัย นำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปหาผลประโยชน์แก่ตนเองหรือหมู่คณะ จักพิมพ์ เขียนข้อความหรือภาพเขียนแสดงความคิดเป็นต่อบุคคลอื่นออกโฆษณาเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัยและชักนำบุคคลอื่นก่อความไม่สงบ อยู่ในระคับมีน้อยที่สุด ทักษะของนักศึกษาในเรื่องที่นักศึกษาเสาะสุราของมีนเมาในสถานที่ต่าง ๆ เพี้ยวเตรในสถานที่เรีงรมย์ ประพฤตินในห่านองชู้สาว ไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่ากวยการแต่งกายและไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่วิทยาลัยกำหนดขึ้น อยู่ในระคับมีมาก นอกนี้ทักษะของนักศึกษาในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระคับมีน้อย

4. ทักษะของนักศึกษา ด้านการลงโทษ โดยมีความตั้งใจอันสูงสุดในลักษณะการลงโทษในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ ทักษะของนักศึกษาที่ให้ออกจากสถานศึกษา ได้แก่ เสพยาเสพติดให้โทษหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายแจกและค้าประเวณีหรือดำเนินการจัดให้มีการค้าประเวณีเพื่อหารายได้เป็นค่าศึกษาเล่าเรียน ทักษะของนักศึกษาที่ให้งดพักการเรียน ได้แก่ ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่นเสียหายอย่างร้ายแรง ก่อการทะเลาะวิวาทจะใคร่รับบาดเจ็บสาหัส ขโมยทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น ชุมนุมประท้วงเรียกร้องเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายแก่วิทยาลัยและชักนำบุคคลอื่นก่อความไม่สงบในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมชน ทักษะของนักศึกษาที่ให้ออกจากสถานเป็นลายลักษณ์อักษร ได้แก่ หลกอาวุธมาในบริเวณวิทยาลัย เล่นการพนันเพื่อเอาทรัพย์สินเงินทองเสาะสุราของมีนเมาที่มีพฤติการณ์ไม่เหมาะสม ประพฤตินในห่านองชู้สาวเป็นที่เสื่อมเสียแก่วิทยาลัยและตนเอง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์หรือผู้บริหารไปจัดกิจกรรมหรือทำสิ่งอื่นใดเพื่อหวังผลประโยชน์แก่ตนเองและหมู่คณะโดยไม่ได้รับอนุญาตและทำความเสื่อมเสียแก่วิทยาลัย ไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อจรงและจักพิมพ์ เขียนข้อความหรือภาพเขียนแสดงความคิดเป็นต่อบุคคลอื่นออกโฆษณาเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตและทำความเสื่อมเสียแก่วิทยาลัย ทักษะของนักศึกษาที่ให้ออกจากสถานศึกษา ได้แก่ เพี้ยวเตรในสถานที่เรีงรมย์มีพฤติการณ์ส่อไปในทางเสื่อมเสีย แสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือข่มขู่ต่ออาจารย์และจัดกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย เมื่อพิจารณาทักษะในลักษณะการลงโทษที่สอดคล้องกันมากที่สุดคือให้ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร รองลงมาคือให้สั่งพักการเรียน ให้ออกจากสถานศึกษาและให้ออกจากสถานศึกษาตามลำดับ

5. ทักษะของอาจารย์ ด้านการแต่งกาย โดยส่วนรวมไม่เห็นด้วยที่นักศึกษาแต่งกาย ผิดระเบียบวินัยของวิทยาลัย ทักษะของอาจารย์ในเรื่องที่นักศึกษาไว้นวดหรือเกราเพื่อเสริมสร้าง บุคลิก ไม่ใส่ใจและไม่คาดเข็มขัดขณะเมื่อแต่งเครื่องแบบนักศึกษา อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง นอกนี้ทักษะของอาจารย์ในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย

6. ทักษะของอาจารย์ ด้านความประพฤติ โดยส่วนรวมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่นักศึกษา ประพฤติผิดระเบียบวินัยของวิทยาลัย ทักษะของอาจารย์ในเรื่องที่นักศึกษาไม่ปฏิบัติตามกิจกรรม ที่วิทยาลัยกำหนดขึ้น สุ่มหุ้ที่ไปใบบริเวณตามแต่โอกาสและสะดวก เข้าประกวดความงาม แสดงแฟชั่นโชว์หรือแสดงภาพยนตร์ ไม่เชื่อฟังและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งบางอย่างของอาจารย์เมื่อเห็น ว่าไม่เหมาะสม ร้องเรียนผู้บริหารวิทยาลัยเมื่อไม่พอใจต่อคำสั่งของอาจารย์ แสดงอาการไม่ สุภาพ ไม่เคารพหรือกระต้างกระตือรือร้นต่ออาจารย์เมื่อไม่พอใจบางครั้ง จัดชุมนุมประท้วงเรียก ร้องเพื่อรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม ไม่ปฏิบัติตามระเบียบบางอย่างที่เห็นว่าไม่เหมาะสมกับตน และจัดพิมพ์ เขียนข้อความหรือภาพเขียนแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลอื่นนอกในเขตเผยแพร่โดยไม่ไ้ รับอนุญาตจากวิทยาลัย อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย นอกนี้ทักษะของอาจารย์ในเรื่องอื่น ๆ อยู่ใน ระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

7. ทักษะของอาจารย์ ด้านความบกพร่องทางวินัย โดยส่วนรวมเห็นว่าความบกพร่อง ทางวินัยของนักศึกษาเป็นน้อย ทักษะของอาจารย์ในเรื่องที่นักศึกษาพกอาวุธมาใบบริเวณวิทยาลัยหรือ ที่ชุมนุม เสพยาเสพติดให้โทษหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายแจก จัดชุมนุมประท้วงต่ออาจารย์หรือผู้ บริหารวิทยาลัย นำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปหาผลประโยชน์แก่ตนเองหรือหมู่คณะและชักนำบุคคลอื่น ให้ความไม่สงบ อยู่ในระดับมีน้อยที่สุด ทักษะของอาจารย์ในเรื่องที่นักศึกษาประพฤติตนในทางอน ุชสำว ไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการแต่งกายและไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่วิทยาลัยกำหนดขึ้น อยู่ ในระดับมีมาก นอกนี้ทักษะของอาจารย์ในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับมีน้อย

8. ทักษะของอาจารย์ ด้านการลงโทษ โดยมีความถี่จำนวนสูงสุดในลักษณะการลงโทษ ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ ทักษะของอาจารย์ที่ให้ออกจากสถานศึกษา ได้แก่ ขโมยทรัพย์สินของ วิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น เสพยาเสพติดให้โทษหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายแจกและค้าประเวณีหรือ

คำเป็นการทำให้มีการลาประเวณีเพื่อหารายได้เป็นค่าศึกษาเล่าเรียน ทักษะของอาจารย์ที่ให้อำนาจ
 พักการเรียน ได้แก่ เสพสุราของมีเงินว่ามีพฤติการณ์ไม่เหมาะสม ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัย
 หรือบุคคลอื่นเสียหายอย่างร้ายแรง ประพฤติตนในทำนองชู้สาวเป็นที่เสื่อมเสียแก่วิทยาลัยและตนเอง
 ก่อการทะเลาะวิวาทจนได้รับบาดเจ็บสาหัส ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของวิทยาลัยบ่อยครั้งและปักนำ
 บุคคลอื่นก่อความไม่สงบในบริเวณวิทยาลัยหรือชุมชน ทักษะของอาจารย์ที่ก่อให้เกิดทัศนเป็นลายลักษณ์
 อักษร ได้แก่ หากอาจารย์มาในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมชน เล่นการพนันเพื่อเอาทรัพย์สินเงินทอง
 เทียวเตร่ในสถานที่ซึ่งมีพฤติการณ์ส่อไปในทางเสื่อมเสีย ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์หรือ
 คณะบริหารวิทยาลัยจนเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหาย แสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือหมิ่นต่ออาจารย์
 ชุมชนระหว่างเรียนร้องเรียนให้เกิดผลเสียหายแก่วิทยาลัย นำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปจัดกิจกรรม
 หรือทำสิ่งอื่นใดเพื่อหวังผลประโยชน์แก่ตน เก่งและหยาบคายโดยไม่ได้รับอนุญาตและทำความเสื่อมเสียแก่
 วิทยาลัยและจักพิภพ เขียนข้อความหรือภาพเขียนแสดงความเกลียดชังต่อบุคคลอื่นนอกอาณาเขตแพร่
 โดยไม่ได้รับอนุญาตและทำความเสื่อมเสียแก่วิทยาลัย ทักษะของอาจารย์ที่ให้ความกลัวแก่เด็ก
 ได้แก่ จัดกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย เมื่อพิจารณาทัศนในลักษณะการลงโทษที่
 สอดคล้องกับมากที่สุดคือให้ทำทัศนเป็นลายลักษณ์อักษร ร้องลงมาคือให้สั่งพักการเรียน
 ให้ออกจากสถานศึกษาและให้ว่ากล่าวตักเตือนตามลำดับ

9. ทักษะของผู้บริหาร ด้านการแต่งกาย โดยส่วนรวมไม่เห็นด้วยที่นักศึกษาแต่งกาย
 ผิดระเบียบวินัยของวิทยาลัย ทักษะของผู้บริหารในเรื่องที่นักศึกษาใส่เสื้อ กระโปรงที่รัดรูปหรือ
 หลวมจนเกินไป แต่งเครื่องแบบนักศึกษาโดยไม่มีเครื่องหมายใด ๆ ของวิทยาลัย ไว้บนคอหรือ
 เกราะเพื่อเสริมสร้างบุคลิก ไม่ใส่ถุงเท้าเมื่อแต่งเครื่องแบบนักศึกษา ใช้เข็มขัดตามความต้องการ
 หรือความสะดวกสบาย ใช้หัวเข็มขัดแบบอื่นแทนหัวเข็มขัดเครื่องหมายวิทยาลัยและไม่คาดเข็มขัดขณะเมื่อ
 แต่งเครื่องแบบนักศึกษา อยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง นอกนั้นทักษะของผู้บริหารในเรื่องอื่น ๆ
 อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย

10. ทักษะของผู้บริหาร ด้านความประพฤติ โดยส่วนรวมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่นักศึกษา
 ประพฤติผิดระเบียบวินัยของวิทยาลัย ทักษะของผู้บริหารในเรื่องที่นักศึกษาเข้าประกวดความงาม

แสดงบนแผ่นใบไม้หรือแสงภาพยนตร์ ไม่เชื่อฟังและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งบางอย่างของอาจารย์เมื่อเห็นว่าไม่เหมาะสม ร้องเรียนผู้บริหารวิทยาลัยเมื่อไม่พอใจต่อคำสั่งของอาจารย์ จักขุมนุมประท้วง เรียกร้องเพื่อรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมและไม่ปฏิบัติตามระเบียบบางอย่างที่เห็นว่าไม่เหมาะสม อยู่ในระคับไม่เห็นด้วย นอกนั้นก็ทัศนะของผู้บริหารอื่น ๆ อยู่ในระคับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

11. ทัศนะของผู้บริหาร ด้านความบกพร่องทางวินัย โดยส่วนรวมเห็นว่าความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษาไม่น้อย ทัศนะของผู้บริหารในเรื่องที่นักศึกษาพกอาวุธมาในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมนุม เล่นยาเสพติดให้โทษหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายแจก จักขุมนุมประท้วงต่ออาจารย์หรือผู้บริหาร วิทยาลัย นำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปหาผลประโยชน์แก่ตนเองหรือหมู่คณะ จักขุมนุม เขียนข้อความหรือภาพ เขียนออกโฆษณาเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัยและชักชวนบุคคลอื่นก่อความไม่สงบ อยู่ในระคับมีน้อยที่สุด ทัศนะของผู้บริหารในเรื่องที่นักศึกษาประพฤติตนในทำนองชั่วช้า ไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการแต่งกายและไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่วิทยาลัยกำหนดขึ้นอยู่ในระคับมีมาก นอกนั้นก็ทัศนะของผู้บริหารในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระคับมีน้อย

12. ทัศนะของผู้บริหาร ด้านการลงโทษ โดยมีความถี่จำนวนสูงสุดในลักษณะการลงโทษในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ ทัศนะของผู้บริหารที่ให้ออกจากสถานศึกษา ได้แก่ ขโมยทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น เล่นยาเสพติดให้โทษหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายแจกและค้าประเวณีหรือค่าเงินการจัดให้มีการค้าประเวณีเพื่อหารายได้เป็นค่าศึกษาเล่าเรียน ทัศนะของผู้บริหารที่ให้สั่งพักการเรียน ได้แก่ ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่นเสียหายอย่างร้ายแรง ประพฤติตนในทำนองชั่วช้าเป็นที่เสื่อมเสียแก่วิทยาลัยและตนเอง ก่อการทะเลาะวิวาทจนได้รับบาดเจ็บสาหัส ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์หรือผู้บริหารวิทยาลัยจนเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายและชักชวนบุคคลอื่นก่อความไม่สงบในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมนุม เล่นการพนันเพื่อเอาทรัพย์สินเงินทอง เล่นสุราของมีเมา มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เพี้ยวเตรในสถานที่เรีงรมมีพฤติกรรมส่อไปในทางเสื่อมเสีย แสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือหมิ่นชู้ต่ออาจารย์ จุมนุมประท้วงเรียกร้องเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายแก่วิทยาลัย นำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปจัดกิจกรรมหรือทำสิ่งอื่นใดเพื่อหวังผลประโยชน์แก่ตนเองและหมู่คณะโดยไม่ได้รับอนุญาตและทำความเสื่อมเสียแก่วิทยาลัย ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของวิทยาลัยน้อย

ครั้งและจัดพิมพ์ เขียนข้อความหรือภาพเขียนแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลอื่นนอกโฆษณาเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตและหาความเสื่อมเสียแก่วิทยาลัย หัตนะของผู้บริหารที่ให้อาจารย์กล่าวตักเตือน ได้แก่ จักกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย เมื่อพิจารณาหัตนะในลักษณะการลงโทษที่สอดคล้องกันมากที่สุดคือให้ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร รองลงมาคือให้สั่งพักการเรียน ให้ออกจากสถานศึกษา และให้อาจารย์กล่าวตักเตือนตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบหัตนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ตามตัวแปรเพศ กลุ่มวิทยาลัยครู รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา ประสิทธิภาพการทำงาน ของอาจารย์และผู้บริหาร โดยเปรียบเทียบในแต่ละตัวแปร ผลการวิจัยพบว่า

1. เพศ

1.1 นักศึกษาชายกับนักศึกษามีหัตนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้าน การแต่งกาย ความประพฤติและการลงโทษ แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.01 นักศึกษาชายกับนักศึกษามีหัตนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทาง วินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 อาจารย์ชายกับอาจารย์มีหัตนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้าน การแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัยและการลงโทษ แต่ละด้านแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.3 ผู้บริหารชายกับผู้บริหารมีหัตนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้าน การแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัยและการลงโทษ แต่ละด้านแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. กลุ่มวิทยาลัยครู

2.1 นักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันมีหัตนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความบกพร่องทางวินัย แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ นักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันมีหัตนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการ ลงโทษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 อาจารย์ในกลุ่มวิทยาลัยต่างกันมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา

ด้านการแต่งกายและความประพฤติ แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจารย์ในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า อาจารย์ในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับนครหลวง มีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย แต่ละคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจารย์ในกลุ่มวิทยาลัยครูอื่นมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย แต่ละคู่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจารย์ในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการลงโทษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ผู้บริหารในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา

ด้านการแต่งกายและความประพฤติ แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้บริหารในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า ผู้บริหารในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับนครหลวง มีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย แต่ละคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผู้บริหารในกลุ่มวิทยาลัยครูอื่นมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัย แต่ละคู่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้บริหารในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการลงโทษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา

นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัยและการลงโทษ แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ประสิทธิภาพการทำงานของอาจารย์

อาจารย์ที่มีประสิทธิภาพการทำงานต่างก็มีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัยและการลงโทษ แต่ละท่านแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ประสิทธิภาพการทำงานของผู้บริหาร

ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพการทำงานต่างก็มีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัยและการลงโทษ แต่ละท่านแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัยและการลงโทษ พบว่า นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษากับผู้บริหารมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษากับอาจารย์และอาจารย์กับผู้บริหารมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย แต่ละคู่แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความประพฤติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษากับอาจารย์และนักศึกษากับผู้บริหาร มีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความประพฤติ แต่ละคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจารย์กับผู้บริหารมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความประพฤติ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการลงโทษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้เสนออภิปรายผลการวิจัยทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติ ตามวินัยของนักศึกษา ในด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัยและการลงโทษ ดังต่อไปนี้

1. ทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย พบว่า นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารโดยส่วนรวมต่างก็มีทัศนะไม่เห็นด้วยที่ นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบวินัยของวิทยาลัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารยังต้องการให้นักศึกษาได้ปฏิบัติตามระเบียบการแต่งกายของวิทยาลัยและให้มาระเบียบการ แต่งกายที่ไปปฏิบัติกันอยู่มีความเหมาะสมประหยัดต่อสถานภาพของนักศึกษาเป็นอย่างดีอยู่แล้วซึ่งจะ เป็นการสร้างลักษณะนิสัยของความเป็นครูในการแต่งกายที่ดีต่อไป จากการติดตามผลการปฏิบัติของ ผู้สำเร็จการศึกษาบัณฑิตของสภาคณาจารย์ กองกฤษฎา (สภาคณาจารย์ กองกฤษฎา 2515 : 165 - 166) พบว่า ผู้บังคับบัญชาและผู้สำเร็จการศึกษาบัณฑิตมีความเห็นตรงกันที่ผู้สำเร็จการศึกษาศึกษา บัณฑิต ได้ปฏิบัติตามในการแต่งกายเรียบร้อยดีมาก

2. ทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้าน ความประพฤติ พบว่า นักศึกษาโดยส่วนรวมมีทัศนะไม่เห็นด้วยที่นักศึกษาประพฤติผิดระเบียบวินัยของ วิทยาลัย อาจารย์และผู้บริหารโดยส่วนรวมมีทัศนะไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษา เห็นว่าการประพฤติปฏิบัติควรอยู่ในสภาพที่เหมาะสมกับการที่เป็นนักศึกษา เศรษฐกิจที่ต้องประหยัด ในการใช้จ่ายอีกทั้งงบประมาณไม่พอเพียง จรรยาบรรณและสังคมของวิชาชีพครูที่ต้องปฏิบัติอยู่เสมอ ส่วนอาจารย์และผู้บริหารยังต้องการเน้นให้นักศึกษาได้ปฏิบัติตามระเบียบความประพฤติของวิทยาลัย อย่างเคร่งครัด เพื่อเสริมสร้างลักษณะนิสัยให้เป็นผู้มีกิริยามารยาท จรรยาบรรณของความเป็น ครูอย่างแท้จริง จากการติดตามผลการปฏิบัติของผู้สำเร็จปริญญาตรีจากวิทยาลัยครูของสุโขทัย แวตส์กี (สุโขทัย แวตส์กี 2522 : 49 - 56) พบว่า ผู้บังคับบัญชาและผู้สำเร็จปริญญาตรี จากวิทยาลัยครูมีความเห็นตรงกันที่ผู้สำเร็จปริญญาตรีจากวิทยาลัยครูได้ปฏิบัติตามในความมีสุจริต ศีลธรรม กิริยามารยาทและความประพฤติดี

3. ทักษะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา
ด้านความประพฤติทางวินัย พบว่า นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารโดยส่วนรวมต่างก็มีทัศนะว่า
ความประพฤติทางวินัยของนักศึกษามีน้อย ทั้งนี้อาจเพราะนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารเห็นว่า
นักศึกษายังคงปฏิบัติตามระเบียบวินัยของวิทยาลัยอยู่เป็นส่วนใหญ่ มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ไม่ได้
ปฏิบัติตาม นอกจากนี้ นักศึกษายังคงมีความสำคัญที่ต้องปฏิบัติตนให้เป็นผู้มีลักษณะนิสัยที่กำหนดไว้ใน
วิชาชีพครู เพื่อจะได้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่นต่อไป

4. ทักษะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา
ด้านการลงโทษ พบว่า ทั้งนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารมีทัศนะในลักษณะการลงโทษสอดคล้อง
กันมากที่สุดคือให้ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร รองลงมาคือให้สั่งพักการเรียน ให้ออกจากสถาน
ศึกษาและให้วางตัวตามค่านิยมที่ดีงาม อาจเป็นเพราะว่านักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารเห็นว่า
นักศึกษามีฐานะเป็นนักศึกษาที่ได้รับการศึกษา รู้จักรับผิดชอบ มีเหตุผล จึงไม่ต้องการลงโทษนักศึกษ
ที่ทำความผิดในเรื่องต่าง ๆ ในชั้นที่รุนแรง นักศึกษาที่ถูกลงโทษจะได้ระมัดระวังในพฤติกรรมและให้ได้
โอกาสแก้ไขปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นสามารถเรียนจบจนได้

จากผลการเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัย
ของนักศึกษาวิทยาลัยครู ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความประพฤติทางวินัยและการลงโทษ
ผู้วิจัยได้อภิปรายผลดังนี้

จากสมมุติฐานที่ 1 ที่ว่า "นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของ
นักศึกษาแตกต่างกัน" ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัย
ของนักศึกษา ด้านความประพฤติทางวินัย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตาม
สมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติตามระเบียบวินัยอย่างสม่ำเสมอไม่ค่อย
พบเห็นนักศึกษาที่ทำความผิดระเบียบมากนัก จากการวิจัยของวรรณวิภา ทองงอก (วรรณวิภา
ทองงอก 2517 : 43) พบว่า นิสิตชายกับนิสิตหญิงมีวินัยในตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติและจากการวิจัยของเกษณี ผลประพฤดี (เกษณี ผลประพฤดี 2525 : 87)

พบว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษานักศึกษามีพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษานักศึกษามีทัศนะต่อการปฏิบัติ ตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและการลงโทษ แต่ละด้านแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษานักศึกษา นั้นต้องอยู่ในระเบียบมีกิริยามารยาท ขนบธรรมเนียมประเพณีและสภาพแวดล้อมตามแบบแผนของสถาบัน และสังคมไทยอย่างเคร่งครัดมากกว่านักศึกษานักศึกษา ทัศนะในด้านดังกล่าวจึงแตกต่างกัน

จากสมมุติฐานที่ 2 ที่ว่า "นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัย ของนักศึกษาแตกต่างกัน" ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันมีทัศนะต่อการปฏิบัติ ตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและความประพฤติทางวินัย แต่ละด้านแตก ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าลักษณะโดย ทั่วไปของนักศึกษาและกลุ่มวิทยาลัยครูมีส่วนที่คล้ายคลึงกัน เช่น กฎ ข้อบังคับ ระเบียบวินัยของ แต่ละวิทยาลัย สถานภาพที่เป็นนักศึกษา สิ่งแวดล้อมของสถาบันและเศรษฐกิจ ที่นักศึกษาต้อง ประพฤติปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับสิ่งดังกล่าว นอกจากนั้นเป้าหมายในการสร้างเสริมคุณลักษณะ การปลูกฝังและฝึกอบรมให้นักศึกษาครูได้มีวินัย คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณที่ดีของ สถาบันการฝึกหัดครูยังยึดถือเป็นแนวปฏิบัติเกี่ยวกับอีกด้วย (กรมการฝึกหัดครู 2524 : 4 - 5) นักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการลงโทษ แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิทยาลัยครู บางแห่งนักศึกษาได้มีการกระทำผิดระเบียบวินัยบ่อย ๆ หรือเป็นเหตุรุนแรงก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ วิทยาลัยและนักศึกษารวม รวมทั้งวิทยาลัยครูอาจไม่มีการกระทำผิดและเหตุรุนแรงมากนัก ทัศนะ จึงแตกต่างกัน

จากสมมุติฐานที่ 3 ที่ว่า "นักศึกษาที่มีรายได้ต่างกันมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนัก ศึกษาแตกต่างกัน" ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ต่างกันมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนัก ศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความประพฤติทางวินัยและการลงโทษ แต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษา

พิจารณาความประพฤติของนักศึกษาโดยทั่วไปไม่ถือว่ารายได้เป็นตัวเหตุให้นักศึกษาต้องประพฤติปฏิบัติเบี่ยงเบนไปในทางผิดระเบียบวินัย อาจจะมองไปว่ามีปัจจัยอื่น ๆ มีส่วนประกอบมากกว่า ซึ่งค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนของนักศึกษาไม่เป็นปัจจัยที่จะมีปัญหากับการปฏิบัติตามระเบียบวินัย สามารถประพฤติปฏิบัติตนตามสถานภาพและสิ่งแวดล้อมในการใช้จ่ายของตนได้อย่างเหมาะสม จากการวิจัยของอำไพ ไกมลมิตร (อำไพ ไกมลมิตร 2526 : 69 - 71) พบว่า จำนวนเงินที่นักศึกษาได้รับอุปการะในแต่ละเดือน เฉลี่ยประมาณเดือนละ 1,105.42 บาท แสดงให้เห็นว่าเงินจำนวนนี้นักศึกษาสามารถนำไปเป็นค่าใช้จ่ายในกิจการส่วนตัวและการเรียนพอเพียงไม่กระทบกระเทือนหรือมีปัญหาต่อการปฏิบัติตามวินัยมากนัก

จากสมมุติฐานที่ 4 ที่ว่า "อาจารย์ชายกับอาจารย์หญิงมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาแตกต่างกัน" ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ชายกับอาจารย์หญิงมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัยและการลงโทษ แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทั้งอาจารย์ชายและอาจารย์หญิงได้อยู่ใกล้ชิดกับนักศึกษา มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยกันอยู่เสมอ อีกทั้งจรรยาบรรณวิชาชีพของอาจารย์ที่ต้องอบรมสั่งสอนให้นักศึกษาได้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดีงาม และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้พบเห็นมามีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน

จากสมมุติฐานที่ 5 ที่ว่า "อาจารย์ในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาแตกต่างกัน" ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกายและความประพฤติ แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้จะเป็นเพราะอาจารย์วิทยาลัยครูทั้งหลายเห็นว่าระเบียบวินัยในการแต่งกายและความประพฤติของนักศึกษาที่วิทยาลัยครูต่าง ๆ ได้กำหนดไว้มีความเหมาะสมเป็นแนวเดียวกันและเห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่ยังประพฤติปฏิบัติกันเป็นอย่างดีอยู่แล้ว อาจารย์ในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันมีทัศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัยและการลงโทษ แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอาจารย์วิทยาลัยครูแต่ละกลุ่มได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ

สังคมและวัฒนธรรมแต่ละภูมิภาคไม่เหมือนกัน จึงทำให้มีทัศนะในสองเรื่องนี้แตกต่างกันออกไป ซึ่งการประพฤติปฏิบัติของนักศึกษาย่อมเป็นไปตามชนวัฒนธรรมนิยมประเพณีวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมและค่านิยมของสังคมในภูมิภาคนั้น ๆ การทำผิดระเบียบวินัยของนักศึกษามีมากน้อยและลักษณะแตกต่างกันไป การลงโทษนักศึกษาของอาจารย์ก็พิจารณาตามชนวัฒนธรรมนิยมประเพณี สภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคมและปัจจัยอื่น ๆ ประกอบ จึงมีทัศนะแตกต่างกัน

จากสมมุติฐานที่ 6 ที่ว่า "อาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีทัศนะต่อการปฏิบัติ ตามวินัยของนักศึกษาแตกต่างกัน" ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมี ทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัย และการลงโทษ แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอาจารย์ที่ทำการสอนอยู่ในวิทยาลัยครูส่วนใหญ่มีคุณวุฒิทางครู ซึ่งต้องให้การอบรมสั่งสอนแก่นักศึกษาในแนวทางและอุดมการณ์ของอาจารย์ที่คล้ายคลึงกัน อาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยก็มีโอกาสได้รับการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ จากอาจารย์อาวุโสกว่า อยู่ตลอดเวลา การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในสังคมของสถาบันเป็นไปได้ง่ายและรวดเร็ว จะมีก็เพียงส่วนน้อยที่ไม่ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นและสิ่งแวดล้อมที่แท้จริงของสถาบัน

จากสมมุติฐานที่ 7 ที่ว่า "ผู้บริหารชายกับผู้บริหารหญิงมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของ นักศึกษาแตกต่างกัน" ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารชายกับผู้บริหารหญิงมีทัศนะต่อการ ปฏิบัติตามวินัย ของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัยและการลงโทษ แต่ละ ด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารชายและผู้บริหารหญิงยัง ยึดมั่นต่อระเบียบวินัยของนักศึกษาอย่างเคร่งครัดและมีความพึงพอใจที่นักศึกษาได้ปฏิบัติตามเป็นอย่างดี

จากสมมุติฐานที่ 8 ที่ว่า "ผู้บริหารในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัย ของนักศึกษาแตกต่างกัน" ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันมีทัศนะต่อการ ปฏิบัติ ตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกายและความประพฤติ แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารต้องยึดถือนโยบายและมีเป้าหมายอันเดียวกันที่ต้องเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีของครูแก่นักศึกษา อันเป็นจุดประสงค์หลักของ

กรรมการฝึกหัดครูที่เสนอโยกย้ายไปปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน ผู้บริหารในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกัน มีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัยและการลงโทษ แต่ละท่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารได้นำเอาปัจจัย สภาพแวดล้อมของกลุ่มวิทยาลัยครูมาประกอบการแสดงทัศนะซึ่งวิทยาลัยครูบางแห่งอยู่ในสถานที่ชุมชน และเมืองใหญ่ มีแหล่งอบายมุขมากมายและค่านิยมต่าง ๆ ที่ไม่ตั้งมั่นล้วนทำให้นักศึกษาที่อยู่ใน สภาพแวดล้อมเหล่านี้ทำผิดระเบียบวินัยได้ง่ายและมากกว่าวิทยาลัยครูที่อยู่ในสถานที่ห่างไกลชุมชน รวมทั้งการเอาใจใส่ดูแลและความเคร่งครัดของผู้บริหารต่อระเบียบวินัยของนักศึกษาไม่เหมือนกัน จึงทำให้ผู้บริหารมีทัศนะแตกต่างกัน

จากสมมุติฐานที่ 9 ที่ว่า "ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาแตกต่างกัน" ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัยและการลงโทษ แต่ละท่านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารเห็นว่าการบริหารงานต่าง ๆ นั้นต้องยึดถือระเบียบแบบแผนนโยบายเป็นหลักและต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดสม่ำเสมอ เพื่อการบริหารงานและการปกครองต้องทำตนให้เป็นแบบอย่างแก่นักศึกษาและอาจารย์ ความรู้และประสบการณ์การทำงานที่มีมากหรือน้อยย่อมไม่เป็นผลต่อระเบียบแบบแผนและนโยบายดังกล่าวมากนัก

จากสมมุติฐานที่ 10 ที่ว่า "นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาแตกต่างกัน" ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความบกพร่องทางวินัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคคลทั้งสามกลุ่มเห็นว่าวิทยาลัยครูเป็นสถาบันที่ต้องผลิตบุคลากรออกไปอบรมสั่งสอนเยาวชนให้มีความรู้ความสามารถ มีระเบียบวินัยที่จะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้ชาติบ้านเมืองต่อไป ความสำนึกและความรับผิดชอบในหน้าที่ของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารมีส่วนร่วมด้วยกับสิ่งที่ส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยมและจรรยาบรรณของวิชาชีพครู ให้เป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไปเหมาะสมที่เป็นพ่อพิมพ์แม่พิมพ์ของชาติอย่างแท้จริง ทำให้ทั้งนักศึกษา

ส่วนใหญ่ให้ความสนใจในระเบียบวินัยและใ้ปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกันอยู่ตลอดเวลา นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา คำนึงการแต่งกาย ความประพฤติ และการลงโทษ แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคคลทั้งสามกลุ่มเห็นว่าสภาพทางสังคมและค่านิยมของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหารมีลักษณะไม่เหมือนกัน นักศึกษาซึ่งมีอายุอยู่ในช่วงของวัยรุ่น การประพฤติปฏิบัติต้องการแสดงออกถึงการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ความกึกโครมในเรื่องราว ๆ ยังมีไม่มากพอ ซึ่งต่างกับอาจารย์และผู้บริหารที่มีอายุและประสบการณ์ของชีวิตมากกว่าย่อมมีความสุ่มรอบคอบในเหตุการณ์และผลที่จะเกิดขึ้นมาภายหลัง นอกจากนี้ยังต้องเป็นผู้รักษาระเบียบอบรมสั่งสอนให้นักศึกษาใ้ประพฤติปฏิบัติตามอีกด้วย จึงมีทัศนะแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยครูในทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาความมีวินัยของนักศึกษาดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารไม่เห็นด้วยที่นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบวินัยของวิทยาลัย จึงเสนอให้วิทยาลัยครูแต่ละแห่งควรมีกรรมการจัดทำระเบียบการแต่งกายของนักศึกษาโดยมีนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารร่วมกัน เพื่อให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมตกลงเลือกรูปแบบที่ประหยัด ภาควินิ เหมาะสมที่นำไปปฏิบัติได้อย่างสะดวกจะได้เป็นที่พอใจและยอมรับกันทุกฝ่าย มีการประเมินเพื่อติดตามผลและสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้เหมาะสมกับกาลเทศะ บุคคลเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงโดยไม่เสียความเป็นครู

2. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาไม่เห็นด้วยที่นักศึกษาประพฤติผิดระเบียบวินัยของวิทยาลัย อาจารย์และผู้บริหารไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จึงเสนอให้วิทยาลัยครูแต่ละแห่งได้มีการปรับปรุงและพัฒนาการส่งเสริมระเบียบวินัยให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น มีการสำรวจความเห็นของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารเพื่อหาข้อบกพร่องของระเบียบที่ใช้กันอยู่นำมาแก้ไขให้เป็นที่ยอมรับด้วยกันทุกฝ่าย ช่วยสร้างเสริมให้เกิดบรรยากาศในการเรียนการสอนและการปกครองนักศึกษาดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้สภาพแวดล้อมในวิทยาลัยควรจัดให้มีระเบียบแบบแผน ปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ สะดวกและสนใจให้นักศึกษาได้ปฏิบัติตามได้ง่าย เช่น ห้องเรียน ห้องน้ำ โรงอาหาร สถานที่จอดรถ ทางเท้า สถานที่พักผ่อน สวนหย่อม หอสมุด หอพักและส่วนอื่น ๆ ที่นักศึกษาใช้บริการอยู่เป็นประจำ จึงจะให้นักศึกษามีความภูมิใจและมีลักษณะนิสัยในการปฏิบัติตนอย่างถูกต้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่วิทยาลัยควรจัดให้ ส่วนเกี่ยวกับอบรมสั่งสอนนักศึกษานั้นควรเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บริหารและอาจารย์ทุกคน ไม่ควรละเลยไม่ว่าจะเป็นสถานที่ใดหรือเวลาใดก็ตาม ถ้าหากมีความเหมาะสมกับกาลเทศะก็ควรแนะนำสั่งสอนให้ได้รู้ได้เห็นในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม โดยเฉพาะในช่วงเวลาสอนอาจารย์ควรหาวิธีสอดแทรกการประพฤติปฏิบัติทางวินัยของเรื่องที่เกิดขึ้นจริงในสิ่งที่ทั้งดีและไม่ดี มาชี้แจงแนะนำหรืออภิปรายในห้องเรียนเพื่อเป็นแบบอย่างและเตือนสติให้นักศึกษาได้มีความคิด สุขุมรอบคอบในการปฏิบัติตามวินัยได้เป็นอย่างดี

3. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารเห็นว่าการบกพร่องทางวินัยของนักศึกษามีน้อย ซึ่งการบกพร่องทางวินัยของนักศึกษาที่เกิดขึ้นส่วนมากเป็นความผิดเล็กน้อย เช่น การแต่งกายที่ไม่เป็นระเบียบ การไม่เข้าร่วมกิจกรรม เป็นต้น แต่เพื่อให้นักศึกษามีคุณภาพที่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงเสนอให้วิทยาลัยควรได้พิจารณาแก้ไขปรับปรุงข้อบังคับบางประการของระเบียบวินัยว่าด้วยการแต่งกายและความประพฤติของนักศึกษา เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับการปฏิบัติและป้องกันการทำผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งต่อไปในอนาคตการบกพร่องทางวินัยของนักศึกษาในเรื่องต่าง ๆ อาจไม่มีเลยก็ได้

4. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารมีความเห็นในลักษณะการลงโทษนักศึกษาที่ทำผิดระเบียบวินัยสอดคล้องกันมากที่สุดคือให้ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร รองลงมาคือให้สั่งพักการเรียน ให้ออกจากสถานศึกษาและให้ว่ากล่าวตักเตือนตามลำดับ จึงเสนอให้วิทยาลัยควรเคร่งครัดในการลงโทษนักศึกษาที่ทำผิดระเบียบวินัย แม้ว่าเห็นความผิดเล็กน้อยเพื่อเป็นการป้องกันมิให้นักศึกษาทำผิดในครั้งต่อไปอีก ผลของการพิจารณาโทษก็ควรประกาศให้ทราบทั่วกันทั้งในวิทยาลัยเพื่อให้นักศึกษาที่ทำผิดและคนอื่น ๆ ได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามระเบียบวินัยของวิทยาลัยมากยิ่งขึ้น แต่เพื่อให้เป็นไปตามหลักมนุษยธรรมจึงไม่ควร

ระบุข้อควรทำผิดเป็นการประจานเพราะนักศึกษาอาจทำผิดโดยไม่เจตนาและเป็นการเปิดโอกาสให้กลับตัวเป็นคนดีต่อไปได้

5. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและการลงโทษ แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงเสนอว่าการปลูกฝังวินัยแก่นักศึกษานั้นวิทยาลัยครูแต่ละแห่งควรให้ความสำคัญต่อการอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสภาพของนักศึกษา เช่น ให้นักศึกษาจัดตั้งชมรมเผยแพร่ระเบียบวินัยแก่นักศึกษาด้วยกัน โดยให้สมาชิกของชมรมคอยแนะนำตักเตือนมิให้นักศึกษาทำผิดหรือเป็นผู้นำในทางสร้างสรรค์ในสิ่งที่ต้องห้าม จัดให้มีสัปดาห์แห่งการรักษาระเบียบวินัยขึ้นทุก 2 เดือน ซึ่งนักศึกษาทั้งชายและหญิงจะได้มีประสบการณ์และลักษณะนิสัยในระเบียบวินัยเป็นแนวทางเดียวกัน

6. จากผลการวิจัยพบว่า ทั้งอาจารย์และผู้บริหารในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างก็มีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านความประพฤติทางวินัยและการลงโทษ แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงเสนอให้วิทยาลัยแต่ละแห่งส่งเสริมชมรมนิยมระเบียบประเพณีวัฒนธรรมและค่านิยมในท้องถิ่น เมื่อมีงานเทศกาลของไทย เช่น งานบุญต่าง ๆ ในท้องถิ่น ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมทำในการเผยแพร่ ซึ่งจะก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ รักท้องถิ่น ห่วงแทนในชมรมนิยมระเบียบประเพณี วัฒนธรรมของตนและทำให้เกิดมีค่านิยมในสิ่งที่ต้องห้ามเป็นการเสริมสร้างให้เป็นผู้มีระเบียบวินัยนำไปปฏิบัติเป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่นต่อไป

7. จากผลการวิจัยพบว่า ทั้งนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติและการลงโทษ แต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงเสนอให้วิทยาลัยครูแต่ละแห่งจัดวันพบนักศึกษาอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง โดยให้มีกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันทั้งนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร เช่น ด้านกีฬา การแสดง ให้ความรู้ อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องระเบียบวินัยให้มากที่สุด การได้ร่วมกิจกรรมเหล่านี้ จะทำให้นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารได้รับรู้ปัญหาและสภาพที่แท้จริง เป็นการนำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงพัฒนาสภาพแวดล้อมทางด้านต่าง ๆ ของวิทยาลัยได้ดียิ่งขึ้นและยังทำให้นักศึกษาเกิดความรัก

ความภาคภูมิใจในอาจารย์ ผู้บริหารและสถาบัน ทำให้เกิดความสามัคคี มีบรรยากาศเสียสละอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างสะดวก ฝ่ายกิจการนักศึกษาควรดำเนินการร่วมกับฝ่ายสโมสรนักศึกษา จัดตั้งสภารัตน์ขึ้นมาชุดหนึ่งประกอบด้วยอาจารย์และนักศึกษา มีหน้าที่คอยสอดส่องดูแลความประพฤติของนักศึกษาทั้งในและนอกวิทยาลัย คอยแนะนำและตักเตือนแก่นักศึกษาที่ทำผิดหรือรายงานต่อหัวหน้าฝ่ายส่งเสริมคุณลักษณะและรองอธิการฝ่ายกิจการนักศึกษา เพื่อนำไปดำเนินการพัฒนาทางวินัยของนักศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันและนักศึกษาที่มีรายได้แตกต่างกัน อาจารย์และผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัยและการลงโทษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันมีทัศนะต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา ด้านการลงโทษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียงด้านเดียว จึงเสนอว่าในการทำวิจัยครั้งต่อไปเกี่ยวกับเรื่องระเบียบวินัยของนักศึกษา ไม่ควรแยกนักศึกษาตามกลุ่มวิทยาลัยครูเพราะลักษณะการเรียนการสอน แบบแผน สภาพแวดล้อมและสังคมในวิทยาลัยมีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก รายได้ของนักศึกษาที่มีส่วนน้อยมากในการทำผิดระเบียบวินัย ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา เช่น พื้นฐานการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพและรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย เป็นต้น ส่วนอาจารย์และผู้บริหารที่ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เช่น พื้นฐานการศึกษา งานหน้าที่พิเศษในวิทยาลัย เป็นต้น เนื่องจากอาจารย์และผู้บริหารมีงานพิเศษนอกเหนือจากการสอนมากน้อยไม่เท่ากัน ความใกล้ชิด การเอาใจใส่ดูแลนักศึกษาอาจมีประสบการณ์และทัศนะแตกต่างกันไปได้อีกเช่นเดียวกัน

2. จากผลการวิจัยพบว่า ทั้งนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารเห็นว่าความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษามีน้อย อาจเป็นเพราะว่านักศึกษายังคงปฏิบัติตามระเบียบวินัยของวิทยาลัยอยู่เป็นส่วนใหญ่และมีความตั้งใจพอจะเป็นที่ยอมรับของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารเป็นอย่างดี แต่อย่างไร

ก็ตามวิทยาลัยครูควรวิจัยเรื่องเกี่ยวกับระเบียบวินัยของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง คือ วิจัยในช่วง
 ระยะเวลาที่ศึกษาอยู่และช่วงระยะเวลาที่ออกไปเป็นครูแล้ว เพื่อที่จะทราบผลของนักศึกษาในระยะ
 ที่เป็นนักศึกษาในระยะที่เป็นครูสอนอยู่ในโรงเรียนหรือสถานอื่น ๆ ซึ่งเป็นการประเมิผลตามผล
 การปฏิบัติตามวินัยของบัณฑิตที่จบการศึกษาจากวิทยาลัยครูไปแล้วเป็นอีกกรณีหนึ่งซึ่งควรจะดำเนินการ
 อย่างยิ่ง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณ กิจชัย ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมแห่งตน ความเชื่ออำนาจภายในภายนอกและ
คุณธรรมแห่งพลเมืองดี ปรีชญานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2517, 112 หน้า อัดสำเนา
- การศึกษาคตร, กรม ระเบียบสภาการศึกษาว่าด้วยการแต่งกายของนักศึกษาในวิทยาลัย
พ.ศ. 2520 เอกสารโรเนียว 2520, 2 หน้า
- ระเบียบสภาการศึกษาว่าด้วยการลงโทษนักศึกษา พ.ศ. 2520 เอกสารโรเนียว
2522, 2 หน้า
- และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ การติดตามผลการศึกษาคตร เอรಾವัย
การพิมพ์ 2519, 213 หน้า
- "สวัสดิ์ปีใหม่" จุลสารการพิมพ์ ม.ป.ท. 2525, 23 หน้า
- เกตุวดี ผลประหลาด การศึกษาพฤติกรรมการทางจริยธรรมของนักศึกษาคตรในกองวิทยาลัยการกลาง
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 141 หน้า อัดสำเนา
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 5
(พ.ศ. 2525 - 2529) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2524, 369 หน้า
- กึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. กึกฤทธิ์กับนักศึกษา สำนักพิมพ์ก้าวหน้า 2510, 152 หน้า
- ฉวลี นาคหัก อิทธิพลของกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศีลธรรมและ
ความสำนึกแห่งตน ปรีชญานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2524, 209 หน้า อัดสำเนา
- ชูชีพ อ่อนโกลน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงต่อความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเอง
กับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ปรีชญานิพนธ์ ศศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2516, 164 หน้า อัดสำเนา
- ชูศรี วงศ์รัตน์ วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย ม.ป.ท. 2527, 407 หน้า

- เชียงใหม่, วิทยาลัยครู คู่มือนักศึกษา ม.ป.ท. 2526, 182 หน้า
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และไพฑูริย์ ประจวบปัจฉิม จริยธรรมของเยาวชน สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2520, 339 หน้า
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน คำราจิตวิทยาการพัฒนจริยธรรม ไทยวัฒนาพานิช 2522, 84 หน้า
- เต็มสิริ บุญสิงห์ "ฝึกหัดครูจากข้างสังเวียน" ครูปริทัศน์ 9 : 48 - 51 ธันวาคม 2525
- "นักศึกษาครูเกินขอบประหวัดลคคาหนวยกิต" ไทยรัฐ 18 กรกฎาคม 2526, 216 หน้า
- บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา, วิทยาลัยครู คำแนะนำสำหรับนักศึกษา ธีระการพิมพ์ 2526, 216 หน้า
- บุรีรัมย์, วิทยาลัยครู คู่มือนักศึกษา ฤทธิศรีการพิมพ์ 2525, 380 หน้า
- ประวิทย์ ๗ นกร "วินัย" การบริหารงานบุคคลในประเทศไทย สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี 2514, 683 หน้า
- พจน์ย์ ชาติสุวรรณ ถาปิยมของนักเรียนวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปรินญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 92 หน้า อัดสำเนา
- พรพิมล เพ็ญศรีทอง การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของครูกับนักวิทยาศาสตร์ ปรินญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 247 หน้า อัดสำเนา
- "พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518" ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 92 ตอนที่ 48 ลงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2528
- ไพฑูริย์ ธรรมแสง และคนอื่น ๆ ลักษณะครูที่สังคมต้องการ โรงพิมพ์สามมิตร 2518, 147 หน้า
- ภัทรา นิตยนาถ ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการถือศีลหา ความรู้สึกรับผิดชอบ วินัยในตนเอง ความเกรงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรินญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2517, 68 หน้า อัดสำเนา
- วรรณวิภา ทองจอก ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและการสอนของนิสิตฝึกสอนวิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก ปรินญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2517, 71 หน้า อัดสำเนา

วารินทร์ บัวงั่ววรรต ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความรักและควบคุม ความ
เพื้อและวินัยทางสังคม ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
 2517, 189 หน้า อัดสำเนา

วิเชียร เกตุสิงห์ หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สำนักพิมพ์เรือนไทยอักษร
 2524, 153 หน้า

วิทยากร เขียงกุล เราจะไปทางไหน โรงพิมพ์พิมพ์เนต 2518, 215 หน้า

วิวัฒน์ อัครวานิชย์ ความสัมพันธ์ระหว่างวินัยในตนเองกับความซื่อสัตย์ ปริญญาโท กศ.ม.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 107 หน้า อัดสำเนา

สงขลา, วิทยาลัยครู คู่มือนักศึกษา ม.ป.ท. 2526, 222 หน้า

สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน พระบรมราโชวาทและพระราชดำรัส คัดคัดตอน เพื่อใช้ในการ
พัฒนาราชการ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี 2525, 36 หน้า

เสถียร เหลืองอร่าม "บทบาททางวินัยในการบริหารบุคคล" หลักการบริหารบุคคล โพลีสามตัน
 การพิมพ์ 2519, 418 หน้า

สมบูรณ์ อิตพงษ์ การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ สำนักทดสอบทางการศึกษาและ
 จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 197 หน้า

สมพล กลิ่นนาค การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.)
ตั้งแต่ปีการศึกษา 2509 - 2511 ในโรงเรียนประถมศึกษาในภาคการศึกษา 3 - 4

ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 96 หน้า อัดสำเนา

สาโรช บัวศรี การฝึกความรับผิดชอบ สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย โรงพิมพ์บรรหาร
 2505, 68 หน้า

สันติภาพ กองกาญจนะ การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษา (กศ.ม.)
ตั้งแต่ปีการศึกษา 2510 - 2512 ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนมัธยมวิสาขัง วิทยาลัยครู

ในภาคการศึกษา 9, 10, 11, ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
 2515, 181 หน้า อัดสำเนา

- สุจิตรา พรหมบุษยารักษ์ การศึกษาพฤติกรรมกล่าแสดงออกของนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร และทางจังหวัด วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 82 หน้า อัดสำเนา
- สุวิทย์ แว่วศักดิ์ การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จปริญญาตรีจากวิทยาลัยครู วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 101 หน้า อัดสำเนา
- สวนสุภาภัก, วิทยาลัยครู คู่มือนักศึกษา อรรถการพิมพ์ 2526, 336 หน้า
- สำนักראይเลขาธิการ ประมวลพระราชดำรัสและพระบรมราโชวาท ปีพุทธศักราช 2522 - 2523 โรงพิมพ์กรมแผนทันทหาร 2523, 359 หน้า
- อนันต์ วรรณศิริ การศึกษาเปรียบเทียบจริยธรรมบางประการของอาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาตรี และนิสิตระดับปีที่ 1 ปริญญาโท ค.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 165 หน้า อัดสำเนา
- อุตรธานี, วิทยาลัยครู คู่มือนักศึกษา อุตรธานี โรงพิมพ์ไทยสามัคคี 2526, 256 หน้า
- โอสถ โรจน์ศิริ และคนอื่น ๆ จริยธรรมของอาจารย์และนักศึกษาสังกัดสถานศึกษากรมการฝึกหัดครู ม.ป.ท. 2525, 305 หน้า
- อวิชัย โกมลมิศร์ การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาวิทยาลัยครู วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2526, 114 หน้า
- Cabral, Robert Manual. "Intergeneration difference in Making Moral Jodgment," Dissertation Abstracts International. 32 : 1972 - 3A, June, 1971.
- Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. p. 161, 3 rd. ed., New York, Harper, 1970.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education p. 46,61,152, 3 rd. ed., New York, McGraw - Hill, 1971.
- Good, Cater v. Dictionary of Education. p. 176, New York, McGraw - Hill, 1959.
- Jone, Tony Ray. "A Study of Citizens, Teachers and Administrators Attitudes Regarding Preferred Student Disciplinary Alternatives in Public Health School," Dissertation Abstracts International. 38 : 6435 - A, May, 1978.

- Kellerman, Dana F., ed. New Webster's Dictionary of the English Language. p. 284, New York, the Delair Publishing Company, Inc., 1981.
- Leimkuhler, Billy Dean. "A Follow - up Study and Evaluation of Teacher Competencies of Selected Groups of Graduates in a Teacher Preparation Institution," Dissertation Abstracts. 27 : 2921 - A, February, 1967.
- McClain, Edwin W. "Sixteen Personality Factor Score and Success in Student Teaching," Journal of Teacher Education. 1 : 25 - 32, Spring, 1968.
- Sethna, Rustum J. "A Cross - national Comparison of Certain Values among Graduate Students from the United States, Pakistan, India and Thailand," Dissertation Abstracts. 10 : 5751, April, 1965.
- Vincent, Elizabeth Lee. Human Psychological Development. p. 142 - 143, the Ronald Press Company, 1961.
- Winer, B.J. Statistical Principle in Experimental Design. p. 160, 2 rd. ed., New York, McGraw - Hill, 1971.

ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း

ภาคผนวก ก

ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ตาราง 36 แสดงคำถามจากแบบสอบถามการแต่งกายของนักศึกษา

ข้อคำถามเรื่องการแต่งกายของนักศึกษา	ค่าอำนาจจำแนกราชขอ
1. ไหว้ทรงผมตามสมัยนิยมหรือไม่ เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบ	5.70
2. ใส่เสื้อผ้าลักษณะรัดรูปหรือหลวมจนเกินไป	5.26
3. ใส่เสื้อสีฉูดฉาด เช่น สีเทาอ่อน ฟ้าย้อมมาเรียน	6.48
4. ใส่กางเกงยีนส์หรือลูกทุ่งแต่งเป็นเครื่องแบบนักศึกษา	6.01
5. ใส่กระโปรงที่รัดรูปหรือหลวมจนเกินไป	4.09
6. ใส่กระโปรงที่มีรูปทรงแตกต่างจากที่กำหนดในระเบียบ	5.75
7. การแต่งเครื่องแบบนักศึกษาโดยไม่มีเครื่องหมายใด ๆ ของวิทยาลัย	4.87
8. นักศึกษาขายไวท์เชคหรือเคราเพื่อเสริมสร้างบุคลิก	4.90
9. ใส่รองเท้าที่ไม่ดีอื่น ๆ แตกต่างจากที่กำหนดในระเบียบ	6.58
10. นักศึกษาขายใส่ใส่ถุงเท้าเมื่อแต่งเครื่องแบบนักศึกษา	5.52
11. ใส่ถุงเท้าที่ไม่ดีและฉีกขาดตามความต้องการของตน	6.15
12. ใช้เข็มขัดตามความต้องการหรือตามสมัยนิยม	5.47
13. ใช้หัวเข็มขัดแบบอื่นแทนหัวเข็มขัดเครื่องหมายวิทยาลัย	6.65
14. ไม่คาดเข็มขัดขณะเมื่อแต่งเครื่องแบบนักศึกษา	4.95
15. นักศึกษาหญิงมีเครื่องหมายของวิทยาลัยเพียงบางส่วน	6.17
16. การนำเครื่องแบบแต่งกายที่เก่า ไม่สะอาดหรือชำรุดมาใช้	2.62
17. ใส่กางเกง กระโปรง ที่สั้นหรือยาวจนเกินไป	5.72

ตาราง 36 (ต่อ)

ข้อคำถาม เรื่องการแต่งกายของนักศึกษา	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
18. ใส่เสื้อผ้าให้เรียบร้อยไปแบบอื่นแทน	4.63
19. ใส่ชุดวอร์มเพื่อศึกษาเรียนวิชาอื่นด้วยเมื่อมีวิชาพลศึกษาเรียนในวันนั้น ๆ	5.14
20. ใส่ชุดกีฬาฝึกงานเรียนวิชาอื่นด้วยเมื่อมีวิชาฝึกงานเรียนในวันนั้น ๆ	3.77

ตาราง 37 แสดงค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามตามความประพฤติของนักศึกษา

ข้อคำถาม เรื่องความประพฤติของนักศึกษา	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
1. ไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์วิทยาลัยที่กำหนดขึ้น	4.04
2. พกอาวุธไว้ป้องกันตนเอง	7.62
3. เล่นการพนันเพื่อหารายได้เป็นค่าศึกษาเล่าเรียน	6.78
4. เล่นสุราในหมู่เพื่อนฝูง	5.76
5. เที่ยวเตร่ในสถานที่เร่ร่อน	8.23
6. เล่นพนันทั่วไปในบริเวณวิทยาลัยตามแต่โอกาสและสะดวก	4.85

ตาราง 37 (ต่อ)

ข้อคำถามเรื่องความประพฤตินักศึกษา	ค่าอำนาจจำแนกราชขอ
7. ประพฤติตนในทางของผู้สาว	5.79
8. ก่อการทะเลาะวิวาทสู่กเหตุวีสัยที่จะบับยังได้	6.15
9. ทรัพย์สินบางอย่างของวิทยาลัยนัศึกษานำไปเป็นของส่วนตัว	5.49
10. เข้าประกวดความงาม แสดงแฟชั่นโชว์หรือแสดงภาพยนตร์	6.28
11. ถ้าง้างอย่างของอาจารย์ นักศึกษาไม่เชื่อฟังและไม่ปฏิบัติตามเมื่อเห็นว่าไม่เหมาะสม	6.98
12. ร้องเรียนผู้บริหารวิทยาลัยเมื่อไม่พอใจต่อคำสั่งของอาจารย์	5.29
13. บางครั้งเมื่อไม่พอใจแสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือกระด้างกระเดื่องต่ออาจารย์	7.31
14. กิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาที่จะจัดขึ้นในบริเวณวิทยาลัยและที่ชุมชนไม่ต้องขออนุญาตจากวิทยาลัย	10.40
15. ชุมชนประท้วงเรียกร้องเพื่อรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม	6.55
16. นักศึกษานำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปจัดกิจกรรมหรือทำสิ่งอื่นใดเพื่อหวังผลประโยชน์แก่ตนเองและหมู่คณะ	4.80
17. นักศึกษาไม่ปฏิบัติตามระเบียบบางอย่างที่เห็นว่าไม่เหมาะสมกับตน	8.00
18. จัดกิจกรรมเพื่อแสดงความหรือภาพเขียนแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลอื่นนอกใจหมายเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย	6.55

ตาราง 37 (ต่อ)

ข้อคำถาม เรื่องความประพฤติของนักศึกษา	ค่าอำนาจจำแนกราชยะ
19. ปักหมุดกลล่อในการชุมนุมประท้วงต่ออาจารย์หรือผู้บริหารเพื่อประโยชน์บางอย่าง	8.16
20. ด่าข่มขู่หรือกล่าวเป็นการจกให้มีการด่าข่มขู่เพื่อหารายได้เป็นค่าศึกษาเล่าเรียน (ไม่ทำไปใช้ในการวิจัย)	6.87

ตาราง 38 แสดงค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษา

ข้อคำถาม เรื่องความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษา	ค่าอำนาจจำแนกราชยะ
1. ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่วิทยาลัยครูกำหนดขึ้น	4.70
2. พกอาวุธมาในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมชน	4.02
3. เล่นการพนันในสถานที่ต่าง ๆ	5.89
4. เสพสุราของมีนเมาในสถานที่ต่าง ๆ	5.36
5. เพี้ยวเตรในสถานที่เรจรมย์	5.71

ตาราง 38 (ต่อ)

ข้อคำถามเรื่องความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษา	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
6. ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น	6.62
7. ประพฤติตนในทางอนาจาร	5.62
8. ก่อการทะเลาะวิวาทในสถานที่ต่าง ๆ	9.49
9. ขโมยทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น	5.06
10. เสพยาเสพติดให้โทษหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายแจก	4.32
11. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์	6.01
12. ทำร้ายร่างกายอาจารย์หรือบุคลากรของวิทยาลัย (ไม่นำไปใช้ในการวิจัย)	3.32
13. แสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือข่มขู่ต่ออาจารย์	3.76
14. จัดกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย	5.27
15. จัดชุมนุมประท้วงต่ออาจารย์หรือผู้บริหารวิทยาลัย	4.09
16. นำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปหาผลประโยชน์แก่ตนเองหรือหมู่คณะ	5.31
17. ไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการแต่งกาย	6.71
18. จักจี้ หรือ เขียนข้อความหรือภาพ เขียนแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลอื่นนอกอาณาเขต เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย	6.69
19. อักขานบุคคลอื่นก่อความไม่สงบ	4.77
20. ค้าประเวณีหรือดำเนินการจัดให้มีการค้าประเวณี (ไม่นำไปใช้ในการวิจัย)	3.39

ตาราง 39 แสดงจำนวนจากแบบสอบถามการลงโทษนักศึกษา

ข้อคำถามเรื่องการลงโทษนักศึกษา	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
1. เลือกเข้าร่วมกิจกรรมบางอย่างที่วิทยาลัยกำหนดขึ้นบ่อยครั้ง (ไม่นำไปใช้ในการวิจัย)	1.83
2. พกอาวุธในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมชน	8.13
3. เล่นการพนันเพื่อเอาทรัพย์สินเงินทอง	7.03
4. เสพสุราของเงินเรามีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	9.40
5. เทียวเตรนสถานที่มีเรื่องมีพฤติกรรมส่อไปในทางเสื่อมเสีย	5.83
6. ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่นเสียหายอย่างร้ายแรง	10.14
7. ประพฤติตนในตนเองชั่วช้าเป็นที่เสื่อมเสียแก่วิทยาลัยและตนเอง	6.52
8. ก่อการทะเลาะวิวาทจนได้รับบาดเจ็บสาหัส	8.99
9. ขโมยทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น	11.38
10. เสพยาเสพติดโคเคนหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายแจก	11.98
11. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์หรือผู้บริหารวิทยาลัยจนเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหาย	8.51
12. ทำร้ายร่างกายอาจารย์หรือบุคลากรของวิทยาลัย (ไม่นำไปใช้ในการวิจัย)	8.20
13. แสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือข่มขู่ต่ออาจารย์	12.67
14. จัดกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย	2.63
15. พึงทุบประท้วงเรียกร้องเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายแก่วิทยาลัย	7.13

ตาราง 39 (ต่อ)

ข้อความเรื่องการลงโทษนักศึกษา	ค่าอำนาจจำแนกราชขอ
16. นักศึกษานำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปจัดกิจกรรมหรือทำสิ่งอื่นใดเพื่อหวังผลประโยชน์แก่ตนเองและหมู่คณะโดยไม่ได้รับอนุญาตและทำความเสื่อมเสียแก่วิทยาลัย	7.00
17. นักศึกษาไม่ปฏิบัติตามระเบียบของวิทยาลัยบ่อยครั้ง	8.88
18. จัดพิมพ์ เขียนข้อความหรือภาพเขียนแสดงความกีดกันต่อบุคคลอื่นออกโฆษณาเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตและทำความเสื่อมเสียแก่วิทยาลัย	6.88
19. ยักยอกบุคคลอื่นก่อความไม่สงบในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมชน	11.98
20. ถ้าประเวณีหรือค่าเงินการทำให้มีการค้าประเวณีจนเป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมเสียแก่วิทยาลัย	9.55

ภาคผนวก ข

หนังสือรับรองของกรมที่ดินจังหวัดราชบุรี อธิบดีกรมการปกครองและผู้วิจัย



ปีงบประมาณ	2560
ปีพ.ศ.	18425
เดือน	24 ก.ย.
วัน	11.8.54

129

ที่ ทบ ๑๐๐๓/๐๕4๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วันที่ 26 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน อธิบดีกรมการฝึกหัดครู

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายสมเ็น ไหมหนานนท์

เป็นนิสิตระดับ ☐ปริญญาเอก สาขา☒ปริญญาโท วิชาเอก การอุดมศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

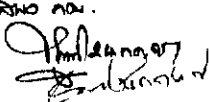
นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
 วิทยานิพนธ์ เรื่อง การปฏิบัติตามนโยบายของนักศึกษามหาวิทยาลัยในทัศนะของนักศึกษา อาจารย์
 และผู้บริหาร

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

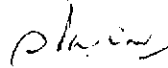
ผศ.ดร.วิจิตร สนิธิ	ประธาน
ดร.สุวัชร ตั้งสุข	กรรมการ
	กรรมการ

สิ่งที่นิสิตได้ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอความร่วมมือให้กรรมการฝึกหัดครูได้ออกหนังสือ
 รับรองแก่ผู้ทำวิทยานิพนธ์ไปแสดงต่อวิทยวลัยครูที่จะตอบแบบสอบถาม เพื่อเป็นข้อมูล
 ในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
 ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่บัณฑิตผู้นี้ด้วย

วิภา ภาว.


ขอแสดงความนับถือ


 (นางวชิรญา ชวศรี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๓๔๑๔๖๘



ด ๐๓๐๕/ 13196

กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ

กทท. 10300

27 กรกฎาคม 2527

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน อธิการวิทยาลัยครู

ข้าพเจ้าอธิการวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แจ้งกรมการฝึกหัดครูทราบว่า
นายพนธ์ เนมทานนท์ นักศึกษาวิชาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง
"การปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยครูในทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร"

กรมการฝึกหัดครู จึงใคร่ขอใ้วิทยาลัยได้โปรดให้ความอนุเคราะห์แก่
นายพนธ์ เนมทานนท์ ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายพนธ์ ธีระกุลพันธ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมการฝึกหัดครู

กองแผนงาน

โทร. 2822572

25 สิงหาคม 2527

เรื่อง ขอกวามร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้าพเจ้าเป็นอาจารย์ประจำอยู่ที่วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ ปัจจุบันได้ลาศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย ให้ทำการวิจัยเรื่อง "การปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยครูในทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร" และท่านเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการให้ข้อมูลที่จะช่วยให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางและเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงระเบียบวินัยของนักศึกษา การอบรมสั่งสอนของอาจารย์ ให้นักศึกษาได้ปฏิบัติให้เกิดผลดีและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน ได้โปรดตอบแบบสอบถามที่เตรียมไว้และส่งคืนให้กับผู้แจกแบบสอบถามด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง อนึ่ง คำตอบของท่านที่ตรงกับความเป็นจริงจะมีค่ายิ่งต่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ข้อมูลที่ได้จากท่านจะถือเป็นความลับและขอรับรองว่า จะไม่เป็นผลเสียหายต่อท่านผู้ตอบแบบสอบถามแต่ประการใดและขอขอบพระคุณในความกรุณาที่ท่านได้ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง โอกาสดี

ขอแสดงความนับถือ


(นายณัฏฐ์ เทพทานนท์)

นิลทิพย์ปริญาโท สาขาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม

(สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ตอบต่างกัน
ส่วนแบบสอบถามตอนที่ 2 - 5 ใช้ตอบเหมือนกันทุกคน)

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

การปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยครูในทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร

(สำหรับนักศึกษา)

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

การปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยครูในทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร

ตอนที่ 1

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (นักศึกษา)

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของท่าน โปรดทำ
เครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเขียนข้อความที่เป็นจริงลงในช่องว่าง

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. วิทยาลัยครูที่ท่านสังกัด.....

3. รายได้ต่อเดือน

() รายได้น้อยกว่า 800 บาท

() รายได้ตั้งแต่ 800 - 1,500 บาท

() รายได้มากกว่า 1,500 บาท

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

การปฏิบัติงานวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยครูในทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร

(สำหรับอาจารย์และผู้บริหาร)

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

การปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยครูในทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร

ตอนที่ 1

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (อาจารย์และผู้บริหาร)

คำชี้แจง แบบสอบถามตอนนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของท่าน โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเขียนข้อความที่เป็นจริงลงในช่องว่าง

1. เพศ

- () ชาย
() หญิง

2. วิทยาลัยครูที่ท่านสังกัด.....

3. ประสบการณ์การทำงาน

- () ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี
() ประสบการณ์ตั้งแต่ 5 - 10 ปี
() ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี

4. ตำแหน่งปัจจุบันของท่าน

- () อาจารย์ (ปฏิบัติหน้าที่สอนประจำของวิทยาลัย)
() ผู้บริหาร (อธิการ รองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ
หัวหน้าคณะวิชาและหัวหน้าภาควิชา)

ตอนที่ 2

แบบสอบถามการแต่งกายของนักศึกษา

แบบสอบถามต่อไปนี้ เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของท่านต่อการแต่งกายของนักศึกษาให้ท่านพิจารณาว่า การแต่งกายของนักศึกษาในแบบสอบถามแต่ละข้อท่านเห็นด้วยมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความแต่ละข้อตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมีระดับความคิดเห็นมากน้อย 4 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้คะแนน	4	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้คะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	คะแนน

ตัวอย่าง

ข้อความเรื่องการแต่งกายของนักศึกษา	4 เห็นด้วยมากที่สุด	3 เห็นด้วยมาก	2 ไม่เห็นด้วย	1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ใส่เสื้อที่มีลวดลายเล็กน้อยแต่งเป็นเครื่องแบบนักศึกษา.....			✓	

จากตัวอย่าง ผู้ตอบได้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องไม่เห็นด้วย หมายความว่า ผู้ตอบไม่เห็นด้วย ที่นักศึกษาใส่เสื้อที่มีลวดลายเล็กน้อยแต่งเป็นเครื่องแบบนักศึกษา

ตาราง 40 แบบสอบถามการแต่งกายของนักศึกษา

ข้อคำถาม เรื่องการแต่งกายของนักศึกษา	4 เห็นควมมากที่สุด	3 เห็นควมมา	2 ไม่เห็นควม	1 ไม่เห็นควมอย่างยิ่ง
1. ไหว้ตรงตามสัณยนิยมหรือไม่เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบ				
2. ใส่เสื้อมีลักษณะรัดรูปหรือหลวมจนเกินไป.....				
3. ใส่เสื้อสีอ่อน เช่น สีเทาอ่อน ฟ้าย้อมมาเรียน.....				
4. ใส่กางเกงยีนส์หรือลูกเสือแต่งเป็นเครื่องแบบนักศึกษา.....				
5. ใส่กระโปรงที่รัดรูปหรือหลวมจนเกินไป.....				
6. ใส่กระโปรงที่มีรูปทรงแตกต่างจากที่กำหนดในระเบียบ.....				
7. การแต่งเครื่องแบบนักศึกษาโดยไม่มีเครื่องหมายใด ๆ ของวิทยาลัย.....				
8. นักศึกษาชายไว้ผมยาวหรือเคราเพื่อเสริมสร้างบุคลิก.....				
9. ใส่รองเท้าที่มีสีอื่น ๆ แตกต่างจากที่กำหนดในระเบียบ.....				
10. นักศึกษาชายไม่ใส่ถุงเท้าเมื่อแต่งเครื่องแบบนักศึกษา.....				
11. ใส่ถุงเท้าที่มีลวดลายตามความต้องการของตน.....				
12. ใช้เข็มขัดตามความต้องการหรือตามสัณยนิยม.....				
13. ใช้หัวเข็มขัดแบบอื่นแทนหัวเข็มขัดเครื่องหมายวิทยาลัย.....				
14. ไม่คาดเข็มขัดขณะเมื่อแต่งเครื่องแบบนักศึกษา.....				
15. นักศึกษามีเครื่องหมายของวิทยาลัยเพียงบางส่วน.....				
16. การนำเครื่องแบบนักศึกษาที่เก่า ไม่สะอาด ขำรุคมาใช้.....				
17. ใส่กางเกง กระโปรง ที่สั้นหรือยาวจนเกินไป.....				

ตาราง 40 (ต่อ)

ข้อความเรื่องการแต่งกายของนักศึกษา	4 เห็นควมมากที่สุด	3 เห็นควมมาก	2 ไม่เห็นควม	1 ไม่เห็นควมอย่างยิ่ง
18. ใส่เสื้อที่ไม่ปกปิดเนื้อตัวแบบอื่นแทน.....				
19. ใส่ชุดอรรถพลศึกษาเรียนวิชาอื่นด้วยเมื่อมีวิชาพลศึกษาเรียนในวันนั้น ๗.....				
20. ใส่ชุดฝึกงานเรียนวิชาอื่นด้วยเมื่อมีวิชาฝึกงานเรียนในวันนั้น ๗.....				

ตอนที่ 3

แบบสอบถามความประพฤติของนักศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามตอนนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของท่านต่อความประพฤติของนักศึกษา รายละเอียดและตัวอย่างการกรอกแบบสอบถามเช่นเดียวกับตอนที่ 2

ตาราง 41 แบบสอบถามความประพฤติของนักศึกษา

ข้อคำถามเรื่องความประพฤติของนักศึกษา	4 เห็นด้วยมากที่สุด	3 เห็นด้วยมาก	2 ไม่เห็นด้วย	1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ไม่ปฏิบัติตามกิจกรรมที่วิทยาลัยครูกำหนดขึ้น.....				
2. พกอาวุธไว้เพื่อป้องกันตนเอง.....				
3. เล่นการพนันเพื่อหารายได้เป็นค่าศึกษาเล่าเรียน.....				
4. เสพสุราของกินเมาในหมู่เพื่อนฝูง.....				
5. เที่ยวเตร่ในสถานที่เร่รังมั่ว.....				
6. ดูปornoหรือไปโบสถ์วัดวิทยาลัยครูแต่โอกาสและสะดวก.....				
7. ประพฤติตนในท่ามกลางสตรี.....				
8. ก่อการทะเลาะวิวาทสุดเหี้ยมซึ่งจะยับยั้งได้.....				
9. ทรัพย์สินบางอย่างของวิทยาลัยครูนำไปเป็นของส่วนตัว.....				
10. เข้าประจักษ์ความงาม แสดงเสน่ห์ใช้หรือแสดงภาพยนตร์.....				

ตาราง 41 (ต่อ)

ข้อคำถามเรื่องความประพฤติของนักศึกษา	4 เห็นด้วยมากที่สุด	3 เห็นด้วย	2 ไม่เห็นด้วย	1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
11. คำสั่งบางอย่างของอาจารย์ นักศึกษาไม่เชื่อฟังและไม่ปฏิบัติตาม เมื่อเห็นว่าไม่เหมาะสม.....				
12. ร้องเรียนผู้บริหารวิทยาลัยเมื่อไม่พอใจต่อคำสั่งของอาจารย์.....				
13. บางครั้งเมื่อไม่พอใจแสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือกระด้าง กระเดื่องต่ออาจารย์.....				
14. กิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาที่จะจัดขึ้นในบริเวณวิทยาลัยและที่ชุมชน ไม่ต้องขอ อนุญาตจากวิทยาลัย.....				
15. ชุมนุมประท้วงเรียกร้องเพื่อรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม.....				
16. นักศึกษานำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปจัดกิจกรรมหรือทำสิ่งอื่นใด เพื่อหวังผลประโยชน์แก่ตนเองและหมู่คณะ.....				
17. นักศึกษาไม่ปฏิบัติตามระเบียบบางอย่างที่เห็นว่าไม่เหมาะสมกับตน.....				
18. จัดพิมพ์ เขียนข้อความหรือภาพเขียนแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลอื่น ออกโฆษณาเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย.....				
19. ชักชวนบุคคลอื่นก่อการชุมนุมประท้วงต่ออาจารย์หรือผู้บริหาร เพื่อประโยชน์บางอย่าง.....				

ตอนที่ 4

แบบสอบถามความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามข้อนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของท่านต่อความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษา ให้ท่านพิจารณาว่าการปฏิบัติที่ผิดต่อวินัยของนักศึกษาในแบบสอบถามแต่ละข้อ ท่านเห็นว่า มีมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความแต่ละข้อตรงกับความ
 คิดเห็นของท่าน ซึ่งมีระดับความมากน้อย 4 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	4	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

ตัวอย่าง

ข้อคำถามเรื่องความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษา	4 มากที่สุด	3 มาก	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1. ส่วนรองเท้าและในรองเท้า.....			✓	

จากตัวอย่าง ผู้ตอบได้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง มีน้อย หมายความว่า ผู้ตอบ
 ให้ความเห็นว่านักศึกษาส่วนรองเท้าและในรองเท้ามีจำนวนน้อย

ตาราง 42 แบบสอบถามความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษา

ข้อคำถามเรื่องความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษา	4 มากที่สุด	3 มาก	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1. พกอาวุธมาในมหาวิทยาลัยหรือที่ชุมชน.....				
2. เล่นการพนันในสถานที่ต่าง ๆ.....				
3. เสพสุราของมีเมาในสถานที่ต่าง ๆ				
4. เที่ยวเตร่ในสถานที่เร่ร่อน.....				
5. ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น.....				
6. ประพฤติตนในท่ามอู้อาว.....				
7. ก่อการทะเลาะวิวาทในสถานที่ต่าง ๆ.....				
8. ขโมยทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น.....				
9. เสพยาเสพติดให้โทษหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายแจก.....				
10. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์.....				
11. แสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือชมชู้ต่ออาจารย์.....				
12. จัดกิจกรรมประท้วงต่ออาจารย์หรือผู้บริหารวิทยาลัย.....				
13. จัดชุมนุมประท้วงต่ออาจารย์หรือผู้บริหารวิทยาลัย.....				
14. นำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปหาผลประโยชน์แก่ตนเองหรือหมู่คณะ.....				
15. ไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการแต่งกาย.....				
16. จักขิณห์ เขียนข้อความหรือแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลอื่น ออกโฆษณาเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย.....				

ตาราง 42 (ต่อ)

ข้อความเรื่องความประพฤติทางวินัยของนักศึกษา	4 มากที่สุด	3 มีมาก	2 มีน้อย	1 น้อยที่สุด
17. ยึดมั่นบุคคลอื่นก่อนความไม่สงบ.....				
18. ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่วิทยาลัยกำหนดขึ้น.....				

ตอนที่ 5

แบบสอบถามการลงโทษนักศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของท่านต่อการลงโทษนักศึกษา ให้ท่านพิจารณาการปฏิบัติที่ผิดต่อวินัยของนักศึกษาในแบบสอบถามแต่ละข้อ ท่านเห็นการลงโทษสถานใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมีระดับการลงโทษ 4 ระดับ ดังนี้

ให้ออกจากสถานศึกษา
สั่งพักการเรียน
ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร
วางกล่าวตักเตือน

ตัวอย่าง

ข้อคำถามเรื่อง การลงโทษนักศึกษา	ให้ออกจากสถานศึกษา	สั่งพักการเรียน	ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร	วางกล่าวตักเตือน
1. นักศึกษาทำร้ายร่างกายอาจารย์ได้รับบาดเจ็บสาหัส.....		✓		

จากตัวอย่าง ผู้ตอบได้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง สั่งพักการเรียน หมายความว่า ผู้ตอบมีความเห็นให้ลงโทษนักศึกษที่ทำร้ายร่างกายอาจารย์ ได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย โดยให้สั่งพักการเรียน

ตาราง 43 แบบสอบถามการลงโทษนักศึกษา

ข้อคำถามเรื่องการลงโทษนักศึกษา	ให้ออกจากสถานศึกษา	สั่งพักการเรียน	ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร	วางลวดักเตือน
1. พกอาวุธมาในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมชน.....				
2. เล่นการพนันเพื่อเอาทรัพย์สินเงินทอง.....				
3. เสพสุราของมีนเมาที่มีพฤติการณ์ไม่เหมาะสม.....				
4. เที่ยวเตร่ในสถานที่เริงรมย์มีพฤติการณ์ส่อไปในทางเสื่อมเสีย.....				
5. ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่นเสียหายอย่างร้ายแรง.....				
6. ประพฤติตนในทำนองชู้สาวเป็นที่เสื่อมเสียแก่วิทยาลัยและตนเอง.....				
7. ก่อการทะเลาะวิวาทจนได้รับบาดเจ็บสาหัส.....				
8. ขโมยทรัพย์สินของวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น.....				
9. เสพยาเสพติดให้โทษหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายแจก.....				
10. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์หรือผู้บริหารวิทยาลัยจนเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหาย.....				
11. แสดงอาการไม่สุภาพ ไม่เคารพหรือข่มขู่ต่ออาจารย์.....				
12. จัดกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย.....				
13. ขู่มข่มประทุวงเรียกร้องเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายแก่วิทยาลัย.....				
14. นักศึกษานำชื่อเสียงของวิทยาลัยไปจัดกิจกรรมหรือทำสิ่งอื่นใดเพื่อหวังผลประโยชน์แก่ตนเองและหมู่คณะโดยไม่ได้รับอนุญาตและทำความเสื่อมเสียแก่วิทยาลัย.....				

ตาราง 43 (ต่อ)

ข้อความ: เรื่องการลงโทษนักศึกษา	โทษจากสถานศึกษา	สิ่งกีดขวางเรียน	ทัศนคติแบบเป็นกลางลักษณะ อื่นๆ	วาลาวัถ์เดือน
15. นักศึกษาไม่ปฏิบัติตามระเบียบของวิทยาลัยบ่อยครั้ง.....				
16. จัดวิธีเขียนข้อความหรือภาพเขียนแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลอื่น ออกโฆษณาเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัยและทำความ เสื่อมเสียแก่วิทยาลัย.....				
17. ชักชวนบุคคลอื่นก่อความไม่สงบในบริเวณวิทยาลัยหรือที่ชุมชน.....				
18. ค้าประเวณีหรือดำเนินการจัดให้มีการค้าประเวณีเพื่อหารายได้ เป็นค่าศึกษาเล่าเรียน.....				

การปฏิบัติาเวียัยของนักสัาษาวิทยาลัยครูในทัศนะของนักสัาษา อาจารย์เลงฐัาบริหาร

บทคัดย่อ

ของ

มอฬัา เหวทามนัา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการสัาษาตามหลักสัาสร

ปริญญากการสัาษามหาบััาฬัา

ธัันวากม 2526

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยครู ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความมกครองทางวินัยและการลงโทษ ตามทัวแปรเพศ กลุ่มวิทยาลัยครู รายใดคือเคื่อนของ นักศึกษา ประสิทธิภาพการทำงานของอาจารย์และผู้บริหาร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหารจากวิทยาลัยครู 12 แห่ง ในปีการศึกษา 2527 จำนวน 661 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่ากับแบบเลือกตอบ แบบ สอดคล้องใช้เก็บคืนมาและสมบูรณ์มีจำนวน 631 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.61 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ การร้อยละ การรายเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและใช้ t - test, F - test และ χ^2 ในการทดสอบ ผลของสถิติมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัยของนักศึกษา วิทยาลัยครู พบว่า นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารไม่เห็นด้วยที่นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบวินัย ของวิทยาลัย นักศึกษาไม่เห็นด้วยที่นักศึกษาประพฤติผิดระเบียบวินัยของวิทยาลัย ส่วนอาจารย์ และผู้บริหารไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารเห็นว่าความมกครองทางวินัย ของนักศึกษาไม่พอและทั้งนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารมีความเห็นในลักษณะการลงโทษนักศึกษา ที่ทำผิดระเบียบวินัยสอดคล้องกันมากที่สุดคือให้ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร รองลงมาคือให้สั่งพัก การเรียน ให้ออกจากสถานศึกษาและให้กล่าวตักเตือนตามลำดับ

ผลการวิจัยเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติตามวินัย ของนักศึกษาวิทยาลัยครู พบว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษหญิง นักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร ในกลุ่มวิทยาลัยครูต่างกันแต่ละสถานภาพ มีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาที่มีรายใดคือเคื่อนต่างกัน อาจารย์ชายกับอาจารย์หญิง ผู้บริหารชายกับผู้บริหารหญิง รวบรวมทั้งอาจารย์และผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพการทำงานต่างกัน มีทัศนะแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ส่วนสถานภาพนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหารมีทัศนะแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

DISCIPLINARY CONDUCTS OF TEACHERS COLLEGE STUDENTS AS PERCEIVED
BY STUDENTS INSTRUCTORS AND ADMINISTRATORS

AN ABTRACT

BY

MANEE HEMTHANONDHA

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

December 1985

The purpose of this study was to compare the students', instructors' and administrators' opinions towards disciplinary conducts of the teachers colleges students regarding uniform dressing, behavior, discipline deficiency and punishment. The variables examined were sex, teachers college groups, students' monthly income, instructors' and administrators' work experiences. Six hundred and sixty - one samples were teachers college students, instructors and administrators of the 1984 academic year. A set of rating scale and multiple choice questionnaire was applied to the group and 632 were returned. The statistical methods employed for analyzing the data were the frequency, percentage, mean, standard deviation, t - test, F - test and chi - square test. Significant tests of the difference were made at the .05 level.

Major findings were as follows :

It was revealed that the three groups disagreed with deviation of uniform dressing. The students disagreed with the violation to the college discipline while the instructors and administrators strongly disagreed with it. The whole group's opinion was that there was hardly discipline deficiency. And the three group's opinion towards punishment was mainly that written parole be applied to the students who create violation.

There were significant differences at the .01 level in the students' opinion according to sex and groups of colleges towards disciplinary conducts of the students. But the students of different monthly income had no difference in opinion towards this. This was also with the instructors of different sex. The instructors of different groups of teachers colleges had significantly different at the .01 level opinion towards disciplinary conducts of the students', but not those of different experience. The administrators of different sex and experience had the same opinion in this case. However, it was significantly different at the .01 level in the students', instructors' and administrators opinion.

ประวัติของผู้วิจัย

ชื่อ	ฉวี เหมทานนท์
เกิด	5 พฤศจิกายน 2497
ภูมิลำเนา	970 ถนนพณิชยสัมพันธ์ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
การศึกษา	2508 สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนวัดระฆังประสิทธิ์ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
	2511 สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จากโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ (น.ศ. 12) อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
	2514 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนปากพนัง (ป.น.) อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
	2516 สำเร็จการศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา จากวิทยาลัยครูสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร
	2520 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) วิชาเอกพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา กรุงเทพมหานคร
	2528 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) วิชาเอกการอุดมศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร
การทำงาน	2521 เป็นอาจารย์ทำการสอนอยู่ที่วิทยาลัยครูบุรีรัมย์จนถึงปัจจุบัน สังกัดภาควิชา พลศึกษา คณะวิชาครูศาสตร์ วิทยาลัยครูบุรีรัมย์
	2524 เป็นหัวหน้าแผนกปกครองนักศึกษา ลาออกปี 2525 เมื่อได้มาศึกษาต่อ